

S.P. Rajpalani
2014

சிக்கலில்

இதழ் 09 ♦ நவ - டிச 2015

பெருஞ் சொற்கள்

கோமகன் - தாயகத்து இலக்கிய வெளியில், தலித் என்ற சொல்லாடல் அத்தியாவசியம் என்று கருதுகின்றீர்களா ? அ.யேசுராசா - தலித் என்ற சொல்லை இங்கு யாரும் இலக்கிய வெளியில் கையாள்வதில்லை; ஓர் அந்நியச் சொல்லாகவே அது இன்றும் இருக்கிறது. அரசியல் வெளியில் அதுவும் வெளியிலிருந்து இங்கு வரும் சிலர்தான் அதனை உச்சரிக்கின்றனர். புத்திஜீவிகள் மத்தியிலேயே அருந்தலான இச்சொல், சாதாரண மக்களிடம் எந்தளவுக்கு அறியப்பட்டிருக்கும் என்பதை நீங்கள் எளிதில் உணரலாம். தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை போன்றன பொதுவெளியில் முன்பு இயங்கின ; இன்று மறைந்துவிட்டன; அவற்றுக்கான தேவையும் இன்று அதிகமில்லை. ஆக்காட்டியில் வெளியான யோ. கர்ணனின் நேர்காணல், தெளிவாக இதுபற்றி விளக்குகின்றது; அவரின் பெரும்பாலான கருத்துக்கள் எனக்கும் உடன்பாடானவையே.

தூஷண வார்த்தைகளை (பெரும் சொற்களை) கலைநயத்தோடு பேசுவோர் நம்மிடையே எப்போதும் உள்ளனர். ஆனால் அதைவிட ஆபாசமாக பேசுவோர் இன்னும் இருக்கிறார்களா எனில் நான் அ.ஜேசுராசாவை தயக்கமில்லாமல் சொல்வேன் . யாரோ எவரோ அல்லது பலரோ எப்போதும் அவரைத் தலித் என்ற சொல்லையும் அதன் பயன்பாட்டு முக்கியத்துவத்தையும் தயவுசெய்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கெஞ்சிக் கேட்பதான தோரணையில் ஆக்காட்டியில் அருட்பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார் யேசுராசா .

சின்ன வாய்ப்புக்கிடைத்தாலும் முழு வக்கிரத்தையும் கிடைத்த கைப்பில் கொட்டி அடித்துத் தள்ளிவிடவேண்டும் என்ற அவதியில் தெரிவது மேட்டுக்குடிச் சிந்தனை முறைமையும் தொன்றுதொட்ட பழக்கதோசமுமாகும். தீரா வன்மத்தோடு செய்துவரும் அதை கலைநுட்பம் , அழகியல் விமர்சனம் என வேறு சொல்லி மகிழ்கிறார் யேசுராசா. குடிமைகள் (இப்பெயரில் தெனியானின் நாவல் ஒன்று வந்துள்ளது , கலாநிதி ரவீந்திரன் அதற்கு விமர்சனம் எழுதியுள்ளார் கவனிக்க) என்றும் , சிறைக்குடிகள் என்றும் மற்றும் அஹிணைகளின் பொருள்பட நாம் எளியதுகளை ஏவி விளித்த காலம்போய் இப்போது அதுகள் தங்களைத் தலித் என்று சொல்லுகினம் என்ற நமட்டுச் சிரிப்போடு சீச்சி அதெல்லாம் நல்லாவராது! அது எங்கடை பழக்கமில்லை எனப் பதகளிப்புப்படுவது பெரும்பாலோருக்கு இருப்பதுதான்.

தங்களுக்கு விருப்பமானவற்றை மட்டுமே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்குப்பெயர் அறிவுத்தேடல் அல்ல . அவர் தேடவேண்டியது தன்னைச் சுற்றி இருக்கும் முருக்கமரங்களை . தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமதித்தன் முதுகில் சுமந்த பிணத்தோடு முருக்கமரத்தில் தாவுவதைப்போல் தனது முட்டாள்தனங்களை சுமந்து தன்னுலகத்தில் வாழ்வதை அறிவுலகம் இப்படித்தானென்று பிரலாபிப்பது சமகாலத்துக்கு சற்றும் பொருந்திவராத ஒன்று . சிறுபான்மைத்தமிழர் மகாசபையையும் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தையும் இதர மக்களமைப்புகளையும் போராட்டங்களையும் எவர் அழித்தொழித்து தமது பாசிசத்தை அரங்கேற்றினார்கள் என்பதை, தான் ஆதரித்த தமிழ்த்தேசிய மேட்டுக்குடி அரசியலுக்குள் யேசுராசா தேடவேண்டுமேயல்லாது தலித் என்ற சொல்லுக்குள் அல்ல . சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டங்கள் அறுபட்டுப்போகவில்லை ஜேசுராசா அவர்களே! அது தமிழ் மேட்டுக்குடி அரசியலால் முடித்துக்கட்டப்பட்டது .

சிறுபான்மைத்தமிழர் மகா சபையின் ஆவணங்களைப் பறித்துக்கொண்டு இனி நீங்கள் இயங்கக்கூடாது என கொலை அச்சுறுத்தல் விடுத்தவர்களை, தலித்துகளுக்கு ஆதரவான இடதுசாரிகளை கொன்றவர்களை யேசுராசா வசதியாகப் பேசாது தவிர்க்கலாம் அதற்காக அது உண்மையல்லாது போய்விடாது. இப்போதும் அக்டோபர் 21 இடதுசாரிகளால் நினைவுகூரப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபை மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியிருக்கிறது மிகச் சிறு எண்ணிக்கையாக இருந்தாலும்.

மலினமான அங்கீகாரங்களுக்காக புதியவர்களைப் பயன்படுத்துவதை யேசுராசா தவிர்க்கவேண்டும், சுயமாகத் தனது கருத்தைக் கூறுவதை இயன்றவரை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சுயமாகத் தன் கருத்தில் நிற்கத் தெரியாமற்றுத் தனது பலவீனத்தை மறைப்பதற்காக கர்ணனைத் துணைக்கு அழைத்து தலித் ஒவ்வாமையாளர் ஒழுங்கமைப்பை உருவாக்க அற்பத்தனமாக முயலக் கூடாது. சில விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ளத் திராணி-யில்லையேல் அதை மறுப்பது, நாகுக்காகக் கடந்துபோவது பரிதாபகரமான தற்காப்புமுறை.

நேர்காணல் / அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன்

தமிழ் வாசகரில் மிகக்குறைந்தவர்களே அரசியல், சினிமாவிற்கு அப்பால் சிந்திப்பவர்கள்

- நோயல் நடேசன்

05

வரலாறு

பண்டைய இலங்கையில் இனக்குழுக்களிலிருந்து இனங்களின் உருவாக்கம்

- ச. தில்லைநடேசன்

16

மதிப்புரை

நவீனமும் - எதிர்நவீனமும் / ஓநாய் குலச்சின்னம்

- தர்மு பிரசாத்

24

கதை

யூதாலின் முத்தம்

- சாதனா

27

விமர்சனம் / திரை

ஒரு மூதாட்டியும் சிறுவனும் வீடு செல்லும் வழி

- எம்.ரிஷான் ஷெரிம்

35

குற்றம் கடிதலின் ஆத்மார்த்த அனுபவம்

- ஆதி பார்த்தியன்

44

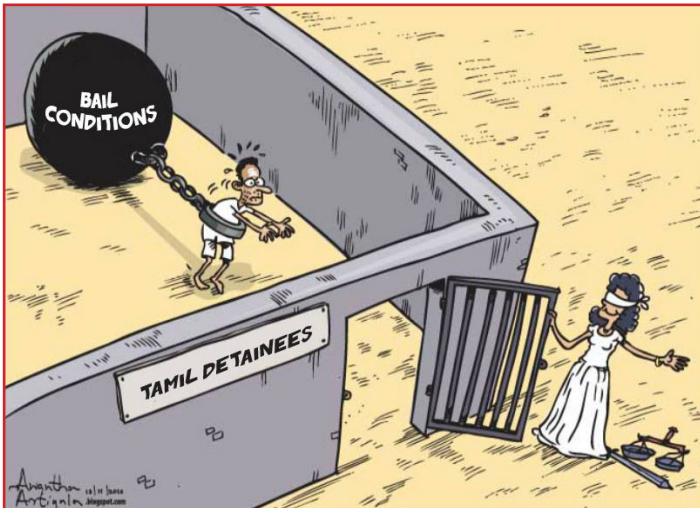
கவிதைகள்

கிரிஷாந்த் - ஹரி ராசலெட்சுமி - செ.சுதர்சன் - தேவ அபிரா

எதிர்வினைகள்

கருணாகரன் - சுகன்

முன். பின் அட்டைப்பட ஓவியங்கள் - எஸ்.பி.புஸ்பகாந்தன்

இதழ் 09 | நவம் - டிசம் | 2015

ஆசிரியர் / வடிவமைப்பு : தர்மு பிரசாத்

உதவி ஆசிரியர்கள் : சாதனா , தர்மினி

Nitharsan Vaithyanathan
15, Rue Etienne Dolet - 93350 Le Bourget

உங்கள் கருத்துகள், படைப்புகளை எமது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அல்லது ஆக்காட்டியின் 'பேஸ்புக்' பக்கத்தின் 'உட்பெட்டி'க்கு அனுப்புவையங்கள்.

மின்பதிப்பாக வாசிக்க
www.magzter.com/FR/akkaddi/

facebook.com/aakkaddi
aakkaddi@gmail.com

♦ அகப்பக்கம் ♦
www.aakkaddi.org

நாம் அச்சமடைய வேண்டியது மேலெழுந்து வரும் பிற்போக்குதனங்கள், வலதுசாரித்தனங்கள் குறித்தே.

பாரிஸ் தொடர் தாக்குதலில் இறந்த மக்கள் குறித்து அனுதாபங்கொள்ள மட்டுமே முடிகிறது. வன்முறை எதன் பொருட்டு, எங்கு நிகழ்ந்தாலும் அதனைக் கண்டிப்பதோடு, அதற்கு எதிராகப் போராட வேண்டியதும் அவசியம். வன்முறை குறித்த கருத்தாக்கங்கள் எப்படியான விளைவுகளைச் சிவில் சமூகத்தில் ஏற்படுத்துகின்றன, இவை எதன் பொருட்டு மேற்கால அரசுகளினால் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன என்பன குறித்தும் சிந்திக்கவேண்டும். மக்கள் விடுதலையின் பொருட்டு ஆயுதம் தூக்குதலே பயங்கரவாதமாகத் திரிக்கப்பட்டு இலகுவாக அடக்கி ஒடுக்கப்படும் காலத்தில், மக்களை அச்சுறுத்தி பயமுட்டும் தாக்குதல்களினால் எவற்றைச்சாதிக்கப் போகிறார்கள் ?

பிரான்ஸில் வெடித்த இந்த ஆயுதங்களின் தோற்றவாய் குறித்த சித்திரத்தைத் தீட்டினால் அவற்றின் உடல், சிந்தனை உருவாக்கங்கள் சிரியாவிலோ, அல்லது அரேபிய, ஆசியாவிலோ நிகழ்ந்திருக்க முடியாது என்பதனை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறலாம். அத்தனையும் வல்லாதிக்க அதிகார வர்க்கங்களின் உருவாக்கங்களே.

இத்தாக்குதலினால் அதிகாரவர்க்கம் அடையப்போகும் பயன்களே அதிகம். இனிச் சிரியாவில் செய்யப்போகும் கொலைகள் அனைத்துக்குமான மக்களின் குற்றவுணர்வை இக்கொலைகளின் பொருட்டுப் போக்கிக்கொள்ளலாம். பயங்கரவாத அழிப்பின் நிமித்தம் ஈராக்கில், சிரியாவில், ஆப்கானில் தினம் தினம் செத்து மடிந்தவர்களின்பால் ஒரு துளியும் சுரக்காத மனிதநேயம், பாரிஸில் கொல்லப்பட்டவர்கள் நிமித்தம் சுரந்ததையும், உலகின் மனச்சாட்சியையே உலுப்பி இருப்பதன் பின்னால் உள்ள அபத்தம் குறித்தும் சிந்திக்க வேண்டும். இதனை விட மத்தியகிழக்கு, ஆபிரிக்கா, ஆசியாவில்

ஏற்பட்ட அதிகமான உயிரிழப்புக்களைச் செய்தியாகக் கடந்துவிட முடிந்த வெள்ளை அதிகாரவர்க்கத்திற்கு இக்கொலைகளைக் கடந்துவிட முடியாமையின் பின்னாலிருப்பது என்ன?

இவ்வதிகாரவர்க்கம் தம் நாட்டினுள் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளை நாட்டிற்கு, இறையாண்மைக்கு, சுதந்திரத்திற்கு விடுக்கப்படிருக்கும் சவால் என அலறுவதும், தம்மால் நிகழ்த்தப்படும் படுகொலைகளைத் தீவிரவாத அழிப்பு என நியாயம் கற்பிப்பதும் குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டும்.

‘மக்கள் கொலைகள்’ எனும் மேற்கத்தேய உணர்ச்சிகளின் திரைமறைவில் மேலெழுந்து வரும் பிற்போக்கு, அடிப்படைவாத, இனவாத, வலதுசாரித்தனங்கள் குறித்தும் சிந்திக்கவும், விவாதிக்கவும் வேண்டிய சூழலிது. உணர்ச்சி வசப்படலாடாக இஸ்லாம் சகோதரர்களை நோக்கிக் கட்டமைக்கப்படும் தீவிரவாதம், மதவாதம் என்பன எதன் பொருட்டுத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது குறித்தும், யாரால் இன்னமும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன என்பவை குறித்துமான உரையாடல்கள் தான் மிக அவசியமானது.

பாரிஸில் நிகழ்த்தப்பட்ட வன்முறையை ஆதரிப்பதோ, அல்லது அதற்கான தர்க்கபூர்வ நியாயத்தைக் கோருவதோ அல்ல இப்பதிவின் நோக்கம். முடிந்த வன்முறை குறித்த ஊடகங்கள் கட்டமைக்கும் போலி பிம்பங்களைக் கிழித்து அதன் பின்னாலுள்ள இவ்வன்முறைகளின் தோற்றவாய்களைக் குறித்துச் சிந்திப்பது குறித்தானதே இந்தப் பதிவு. வெறுமனே வன்முறையின் மேலுள்ள போலியான காரணங்களைச் சாடிக் கொண்டிருந்தால் பெருமரங்கள் சாயாது.

‘தமிழ் வாசகர்களில் மிகக் குறைந்தவர்களே அரசியல், சினிமாவுக்கு அப்பால் சிந்திப்பவர்கள்’

நோயல் நடேசன்

நோயல் நடேசன் தனது இலக்கியச்செயல்பாடுகள், கருத்தியல் நிலைப்பாடுகள் மூலம் அதிகமும் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர். நெருக்கடிகளைத் தொடர்ந்தும் எதிர்கொண்டும் சுமத்தப்படும் அவதூறுகளைக் கடந்துகொண்டும் தொடர்ச்சியாக எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். அண்மையில் அவரெழுதிய ‘அசோகனின் வைத்தியசாலை’ நாவல் தனித்துவமானது. தொடர்ந்தும் புலம்பெயர் இலக்கியம் போரும், போர்சார்ந்தும், விடுதலை இயக்க கருத்தியல்களோடு மாரடிக்கும் சூழலில் அசோகனின் வைத்தியசாலையுடான நோயல் நடேசனின் பங்களிப்பு தனித்துவமானது. அவர் தன் மிருகவைத்திய அனுபவங்களைப் புலம்பெயர் சூழலோடு பொருத்தி நாவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

ஜெயமோகனின் இணையத்தளத்தில் நோயல் நடேசனைப் பற்றி எழுதியிருந்த குறிப்புகளை படித்ததன் மூலம் நோயல் நடேசன் எனக்கு அறிமுகமாகியிருந்தார். ‘மெல்லுணர்வு’ என்ற சிறுகதையினை வாசிக்கும்வரை நோயல் நடேசனை எனக்கு யார் என்றே தெரிந்திருக்கவில்லை. நடேசனின் சிறுகதைகளில் எனக்கு மிகவும்பிடித்துப்போன மெல்லுணர்வு சிறுகதை நடேசனின் படைப்புகளை நோக்கி என்னை உந்தியது. யாழ்ப்பொதுசன நூலகத்தில் அவரின்

நாவல்களை வாசிக்கக்கூடிய சூழல் அமைந்திருப்பதனால் தடைகளின்றி அவரது புனைவுகளில் மூழ்கத்தொடங்கினேன். இலங்கைத்தமிழ் எழுத்துகளிலிருந்து மாறுபட்ட வேறோர் கோணத்திலிருந்தது அவரின்படைப்புகள். அவரின் புனைவுகள் மாத்திரமின்றி அரசியல் பார்வைகளும் பொதுமனநிலைக்கு எதிராகவிருந்தது, என்னை வெகுவாக அவர் நோக்கி உள்ளீர்த்தது. ஆக்காட்டிக்காக நேர்காணல் ஒன்றைச்செய்வோம் என்று முடிவெடுத்தபோது மனம் நோயல் நடேசனைநோக்கி நகர்ந்தது.

நோயல் நடேசனை மின்னஞ்சலில் அணுகினேன். தோழமையுடன் சம்மதித்து தான்கொஞ்சம் வேகம்பிந்திய எழுத்தாளர் உடனுக்குடன் பதில்களை அனுப்புவதில் தடங்கல் இருக்கும் என்று புன்னகையுடன் சொன்னார். நமக்கு நீண்ட நேரம் இருக்கின்றது அது பிரச்சனை இல்லை என்று அவருடன் நேர்காணலை ஆரம்பித்தேன். இது எனது முதலாவது நேர்காணல்.

- அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன்

தாங்கள் பிறந்துவளர்ந்த சூழல், இளமைவாழ்க்கை, கல்விப்பின்புலம், இலக்கியத்தின் மீதான பிரியத்தை அதிகரிக்க எவ்வாறு ஒத்தாசை செய்தன? தங்கள் குடும்பத்திலும் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் உள்ளனரா?

சிறு வயதில் கண் தெரியாத பாட்டாவிற்கு வீரகேசரி, கல்கி உரக்க வாசிப்பது எனது கடமையில் ஒன்று, அதற்கு வேதனமும் இருந்தது. இதன் பின்பு நானாகக் கதைப்புத்தகங்கள் வாசிப்பது. அதிலும் யாழ்ப்பாண நூல்நிலையத்தில் உள்ள ஏராளமான கதைப் புத்தகங்களை வாசித்தேன். முக்கியமாகப் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சை எடுத்துவிட்டு இறுதி முடிவிற்காகக் காத்திருந்து பின்பு பல்கலைக்கழகம் செல்ல எனக் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் இருந்த காலத்தில் நேரத்தைக் கடத்த இந்துக்கல்லூரி நூலகம் மற்றும் யாழ்ப்பாணநூலகம் உதவின. பல்கலைக்கழகம் சென்ற பின்பு நான் தமிழ் வாசித்தது இல்லை, பின்பு இந்தியா சென்றிருந்த காலத்தில் அங்குள்ள லெண்டிங் நூலகங்கள் அதன்பின்பு ஈழமக்கள் புரட்சிகர முன்னணியின் அலுவலகத்தில் உள்ள பல முக்கியமான பொதுவுடைமை சம்பந்தமான புத்தகங்களை வாசித்தேன். இவையெல்லாம் துண்டு துண்டாகக் கிடைத்த வாசிப்பு அனுபவங்கள். அப்பொழுதெல்லாம் பொழுதுபோக்கு என்ற நோக்கம் மட்டுமே வாசிக்கும்போது இருந்தது.

இலக்கியம் என்று சொல்வது இந்துக்கல்லூரியில் மிகவும் சசப்பான பாடமாகியது. எட்டாம் வகுப்பில் இந்துக்கல்லூரியில் சேர்ந்ததும் கம்பராமாயண செய்யுள்களை மனனம் செய்ய வேண்டும். லம்பம் என நாங்கள் சொல்லும் பொன்னம்பலம் மாஸ்டரின் ஆய்க்கிணைதான் நினைவு வரும் 'கருமலை செம்மலை' என இராமன் இலட்சுமணன் சம்பந்தமான செய்யுளை பாடமாக்குவதைத் தவிர்ப்பதற்காகவே விஞ்ஞானம் படிக்கச் சென்றேன். இதற்குமேல் என் அப்பா தமிழ் வாத்தியார் அவரது நினைப்பும் சேர்ந்து அந்தப் பக்கம் செல்லாமல் வெளித்தள்ளியது இவ்வளவிற்கும் நான் அதிக புள்ளிகள் எடுத்த பாடங்கள் தமிழ், சரித்திரம் போன்ற கலைப்பாடங்கள்தான்.

புலம்பெயர் வாழ்க்கையைத் தேர்வு செய்யவேண்டிய நிர்யந்தம் உங்களுக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது? அவுஸ்திரேலிய வாழ்வு உங்களுக்கு உவகையாக இருக்கின்றதா?

புலம்பெயர்வு வாழ்வு நான் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. எமது தமிழ் அரசியல்வாதிகள் மற்றும் இயக்கத்தவர்களின் கொடை. அதுவும் கடைசியில் விடுதலைப்புலிகளின் போராட்டம் கடைசித்தமிழனையும் சூழல் புட்டாக

“இந்த நாட்டில் நான் அந்நியனாக எண்ணிய தருணங்கள் மிகக் குறைவு. இதே போல் இலங்கையில் கண்டி, அனுராதபுரம் என எட்டு வருடங்கள் வாழ்ந்தபோது அங்கும் நான் ஒன்றி வாழ்ந்தேன்”

வெளித்தள்ளியிருக்கும். நல்லவேளை மகிந்த இராஜபக்சவின் புண்ணியம். இலங்கையில் 1984ல் இறாகலையில் வேலை செய்தபோது அங்கு நடந்த சிறுசம்பவத்தால் நானும் விடுதலைப்புலியாக ஆக்கப்பட்டு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படலாம் என்பதால் இந்தியாவுக்கு தப்பிச்சென்றேன். அது ஒருவழிப்பாதை. மேலும் நான் அரசியல், அகதி வேலைகள் என தொடர்ந்ததால் வேறு வழியில்லை. இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்பாக அக்காலத்தில் இலங்கையின் தெற்கே வடக்கே எங்கும் இருக்க முடியாது என்பதால் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புறப்பட்டேன். எனது மனைவியின் சகோதரர் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்ததால் குடிவருவது இலகுவானது.

அவுஸ்திரேலியா வந்தபின்பு எனது கல்வித்தகைமையை இங்கு ஏற்றுக்கொள்வதற்கு சிலவருடங்கள் சென்றன. அதன்பின்பு இங்கு வாழ்வது இலகுவானது. அவுஸ்திரேலியா குடியேற்றவாசிகளை வரவேற்று நடத்துகிறது. குடும்பம்- வீடு- வாழ்வு என மத்தியதரவாழ்வு இங்கும் அமைந்துவிட்டது. ஒருவிதத்தில் நான் கால்நூற்றாண்டு இங்கு வாழ்ந்து தொழில் செய்து பிள்ளைகள் வளர்ந்து பெரியவர்களாகியதால் அவுஸ்திரேலியனாக எண்ணும் நிலையுள்ளது. இந்த நாட்டில் நான் அந்நியனாக எண்ணிய தருணங்கள் மிகக் குறைவு. இதே போல் இலங்கையில் கண்டி, அனுராதபுரம் என எட்டு வருடங்கள் வாழ்ந்தபோது அங்கும் நான் ஒன்றி வாழ்ந்தேன் அதேபோல் இந்தியாவில் மூன்றுவருடங்கள் இருந்தபோது அங்கும் அந்த நாட்டவனாக வாழ்ந்தேன். நமது வாழ்வு, குடும்பம், நமது மனம் மற்றும் நண்பர்கள் அமைவதைப் பொறுத்தது. நான் எப்பொழுதும் சமூகத்தில் ஓட்டாது வாழ்ந்தது கிடையாது.

அவுஸ்திரேலியா குடியேற்றவாசிகளை வரவேற்கும் நாடு என்கிறீர்கள். ஆனால் அண்மையில் சுவட 'ரொஹிங்கியா' முஸ்லீம்கள் நடுக்கடலில் தவித்ததைக் கண்டு கொள்ளவில்லையே? இப்போதிருக்கும் 'டோனிஅயட்' புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கு எதிரானவர் என்றும் அவருடைய காலத்தில் பல புகலிடக்கோரிக்கையாளர்கள் மரணமடைந்தும் உள்ளனர் என்ற குற்றச்சாட்டுக் குறித்து?

அவுஸ்திரேலியா வருடத்திற்கு இரண்டு இலட்சம்

வெளிநாட்டவர்களை உள்ளீர்க்கின்றது. இதில் 12 ஆயிரம் பேர் அகதிகளாகவும் வருகிறார்கள். தற்போது உலகத்தில் 500 இலட்சம் பேர் அகதிகளாக வர இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நாட்டாலும் சமாளிக்க முடியாத அளவில் இந்தப் பிரச்சனை உள்ளது. மேலும் அகதிகள் பிரச்சனையில் மேலதிகமாக ஆட்கடத்தல் பெரிய உலக வியாபாரமாக உள்ளது. சிறிய படகுகளில் அதிகமானவர்கள் ஏறும்போது கடலில் மூழ்குவது எப்பொழுதும் நடக்கும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அரசியல், இன, மதப் பிரச்சனை மக்களை வெளித்தள்ளுகிறது. குறைந்த பட்சம் மேற்கு நாடுகள் ஏற்றுக்கொள்வதும் பின்பு ஏற்றுக்கொண்டவர்களை சமமாக நடத்துவதும் பாராட்டக்கூடிய விடயம். வெளிநாட்டவர்களுக்கு அவுஸ்திரேலியா சொர்க்கமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த அகதிகள் விடயம் தற்பொழுது சர்வதேசப் பிரச்சனையாகும்.

“திரௌபதி நிகழ்ந்த விபத்தினால் பேச முடியாமற் போன சிறுவனைப் போன்று நானும் எனது வாழ்விடத்தில் நடந்த சம்பவங்களை வெற்றுத் தாள்களில் கிறுக்கி வைத்திருந்தேன். பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்” என்று வண்ணாத்திக்குளம் நாவலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். உங்கள் எழுத்துலக பிரவேசம் நாவல் வடிவில் ஆரம்பித்தது. நீங்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் உங்கள் கிறுக்கல்களை நாவலின் வடிவத்தில் இருந்து ஆரம்பித்ததுக்கான காரணம் என்ன? நாவலில் படைப்பாக்க வடிவத்தில் ஆரம்பித்தே சிறுகதைகளுக்கு வந்திருந்தீர்கள், இவை தற்செயலாக நடந்த ஒன்றா?

80-83 காலத்தில் நான் மதவாச்சியில் மிருக வைத்தியராக வேலை செய்த நான்கு வருடகாலத்தில் சிங்கள மக்களுடன் பழகவும் மற்றும் பல அரசியல் பிரமுகர்களைச் சந்திக்கவும் முடிந்தது. அதே வேளையாழ்ப்பாணத்திற்கு வார விடுமுறையில் செல்லும்போது பல வன்முறைச் சம்பவங்களை மற்றும் அரசியற் போக்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் அவதானிக்க முடிந்தது. நாட்டின் அரசியலில் பொருளாதாரம் மக்கள் நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு இனவாதம் மட்டுமே ஒரே தீர்வாக இரண்டு தரப்பினரும் இருந்தபோது இதைப் புரிந்துகொள்பவன் தனிமனிதனாக இருந்தால் ஊமையாவது தானே இயல்பு. அவுஸ்திரேலியா வந்த பின்பு உதயம் பத்திரிகையைப் பொறுப்பேற்று நடத்தியதால் பல எழுத்தாளர்களின் வாசனை என்னையடைந்தது. எனக்கும் தமிழ் எழுதக்கூடிய திறமை சிறிதளவு வந்தது. மேலும் எஸ்.பொ.வின் தூண்டுதலால் வண்ணாத்திக்குளம் எழுதி முடித்தேன். வாழ்க்கையில் நடந்த ஓரிரு விடயங்களுடன் கற்பனை கலந்தபோது அது நாவலாகியது.

உங்கள் சிறுகதைகளைவிட நாவல்களை அதிகம் பேசப்படுகின்றன. உங்களுடைய மூன்று நாவல்களும் ஏதோவொரு அதிர்வை சலனத்தை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்தும். ஆனால் உங்களுடைய நாவல்களுடன் ஒப்பிடும்போது சிறுகதைகள் அவ்வாறான பரவலத்தைத் தருவதில்லை, இலக்கியத்தில் உங்களுடைய இடம் - நாவலாசிரியனே- என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

எனது சிறுகதைகள் 2015ல் புத்தகமாகினை நாவல் வெளிவந்து பத்து வருடங்கள் மேலாகியதுடன் ஆங்கிலத்தில் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டதாலும் பலர் அவற்றைப்பற்றி எழுதியதாலும் வெளியே தெரியவந்தது. தமிழில் எனது முக்கிய ஆக்கம் மிருகங்கள் பற்றி எழுதியதே. தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதுவரவு. ஆனால் ஓரிருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் இதை இன்னமும் கண்டு கொள்வதில்லை காரணம் புரிந்துகொள்ள முடியாத தன்மையே.

இலக்கியத்தைத் தமிழில் அறிவுபூர்வமாக விமர்சனம் செய்யும் நடவடிக்கை இன்னமும் துவங்கவில்லை. நீங்கள் கேள்வியில் கூறியது போல் உணர்வுகளில் அதிர்வு ஏற்படுத்துவது என்பதே எமது வாசகப் பரப்பில் முக்கியமாகப்படுகிறது. பெரும்பாலான விமர்சகர்கள் உணர்வுகளின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தை விமர்சிக்கிறார்கள். அதாவது மின்சாரத்தை மின்குமிழின் ஒளியை வைத்துப் பார்ப்பதுபோல். ஒளிக்கப்பால் மின்சாரம் பல பாவனைகளைக் கொண்டது. முக்கியமாக இலக்கியம் உணர்வை மட்டுமல்ல அறிவையும் கொடுக்கவேண்டும். அரிஸ்ரோட்டல் உண்மை (ethos) உணர்வு (Pathos) தர்க்கம் (Logos) இருக்க வேண்டுமென்கிறார். இலக்கியத்தை விபரித்து விளக்கமாக பிரித்து இலக்கியத்தின் உன்னதங்களுக்கு அமைய எந்த விமர்சகரும் விபரிப்பது கிடையாது. நம்மவர்கள் மத்தியில் ஒருவரது இரசனை என்பது சிறிய ஓட்டை போன்றது அந்த ஓட்டைக்குள் புகமுடிந்தால் நல்ல இலக்கியம். இதைத்தான் இலங்கையில் உள்ள சிவத்தம்பி-கைலாசபதி போன்ற பேராசிரியர்கள் செய்து வழி நடத்தியிருக்கிறார்கள். தனது இரசனைக்கு உள்வாங்க முடியுமானால் அது இலக்கியம் அல்லது இல்லை என்பதே தமிழில் நடைமுறை. இதைத்தான் தமிழகத்து விமர்சகர்களும் ஈழத்து விமர்சகர்களும் செய்து வருகிறார்கள். இல்லையென்றால் நண்பராக முகம் தெரிந்தவராக அல்லது அவர்களது முகாமில் இருக்கவேண்டும். இதைவிட மிகவும் கொடுமையானது முக்கியமானவர் ஒருவரைப் பற்றியோ அல்லது ஒருவரின் எழுத்தைப் பற்றியோ நன்றாகச் சொல்லிவிட்டால்

அது பின்வருபவர்களால் வாசிக்கப்படாது. அப்படியே காபன் கொப்பியாக எடுத்துச் சொல்லப்படும். அது தலைமுறையாகத் தொடரும். இதற்கு அப்பால் தமிழ்வாசகர்களில் மிகக் குறைந்தவர்களே அரசியல்-சினிமாவுக்கு அப்பால் சிந்திப்பவர்கள். அதற்கு அப்பால் எழுதினால் தமிழில் புரிந்து கொள்ளவோ வாசிப்பதற்கோ ஆட்களில்லை. இது இவர்களின் தவறில்லை. பாடசாலை, பாடநூல், பல்கலைக்கழகம் என முற்றுப்புள்ளியில்லாத சிக்கல்கள்.

தமிழில் சிறுகதைகளில் இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் மட்டும் பார்க்கப்படுகின்றன. முதலாவது மொழி, இரண்டாவது அவர்களின் மனதில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவது. இதற்கு காரணம் தமிழில் பெரும்பாலான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் மனமுடைந்த கவிஞர்கள். இளம் வயதில் கருக்கப்பட்ட ஏக்கங்களையும் செய்யமுடியாத விடயங்களையும் வைத்துத் தமிழ்ச்சினிமாப் படம் தயாரிப்பதுபோல் தோல்வியடைந்த கவிஞர்களின் அகங்கள் கவிதையாகின்றன. இது இலக்கியத்தின் ஒரு வெளிப்பாடு ஆனால் நல்ல சிறுகதையில் இதற்கப்பால் படிமம், முரண்கதை, புதியவிடயத்தைச் சொல்லுதல், பொருள்மயக்கம், சர்வதேசத்தன்மை எனப் பல இருக்கின்றன. இவைகளை அடிப்படையாக வைத்து யாராவது இலக்கிய விமர்சனம் செய்தால் எனக்குச் சொல்லுங்கள். அப்பொழுது எமது இலக்கியவாதிகளும் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

எனது இடம் எங்கிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல முடியாது. ஆனால் எனது சிறுகதைகளில் பல அரசியல் நகைச்சுவைத் தன்மை கொண்டது அதற்கப்பால் மனவியல், காமம் என பல விடயங்களில் எழுத முயற்சித்திருக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் மினிமலிசம் என ஒன்று இருக்கிறது இதை ஏர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே ரேய்மண் காவர் என்போர் பாவித்தார்கள். அதாவது அதிகமாக விவரித்து அலுப்புக் கொடுக்காமல் வசனங்கள் மிகக்குறைந்த அளவில் பாவித்து பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்துவது, அதாவது வாசிப்பவர் முடிவை ஊகிக்க வைப்பது. உதாரணமாகக் குருடனைப் பாத்திரமாக்கிவிட்டு அவனுக்கு இருட்டு எப்படி இருக்கும் என விபரிப்பது தேவையற்றது. இதைத்தான் நீரில் பனிகட்டி போல் என்பார்கள்.

இலக்கிய விமர்சனக் கருத்துகள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் கொள்வீர்களா? அவற்றைக் கருத்தில் கொள்வதில் பயனுண்டு என எண்ணுகிறீர்களா?

மேற்கூறியதில் அரிஸ்ரோட்டல் எப்படிக்க கவிதை இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லியது பிரபலமானது.

நமது சூழ்நிலையில் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் தெளிவான மாற்றங்கள் இல்லை. தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்கியின் நாவல்கள் வீரதீரகாலத்தைச் சேர்ந்த ஐரோப்பிய படைப்புகளுக்கு ஒத்தவை.

அதைத் தொடர்ந்து இலக்கியம் பற்றிய கருத்து வளர்ந்தது. அதேபோல் நாடகம் அதேகாலத்தில் அங்கிருந்து உருவாகியது. 18ம் நூற்றாண்டிலிருந்து நாவல் பின்பு சிறுகதை என இலக்கியம் பல பரிணாமங்களில் வளர்ந்த போது இவைகள் பற்றிய கருத்துகள் வளர்ந்தன. இவைகள் திட்டமான உருவம் அல்லது கோட்பாட்டிற்கு அமைய இப்படித்தான் இருக்காவிடிலும், இதை மீறும்போது அவற்றை விமர்சனத்திற்குட்படுத்தினார்கள். மேலும் ஐரோப்பாவில் பொருளாதாரத்திற்கேற்ப அவை வளர்ந்தன. வீரதீர இலக்கியம் (Romanticism) நில அமைப்புடன் முடிந்தது. பின் கைத்தொழிற் புரட்சியால் ஏற்பட்ட வியாபார முதலாளித்துவ காலத்தில் (Mercantile Capitalism) யதார்த்த இலக்கியம் (Realism) உருவாகியது. பின்பு 20 நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நவீன இலக்கியமாகி (Modernism) தற்போதைய எல்லைகள் கடந்த முதலாளித்துவத்தில் பின்நவீனத்துவமாகிறது (Post-Modernism).

நமது சூழ்நிலையில் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் தெளிவான மாற்றங்கள் இல்லை. தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்கியின் நாவல்கள் வீரதீரகாலத்தைச் சேர்ந்த ஐரோப்பிய படைப்புகளுக்கு ஒத்தவை. அவை யதார்த்தமில்லை என்றுதான் தமிழ்நாட்டு இலக்கியவிமர்சகர் க.ந.சுப்பிரமணியம் வாதிட்டார். ஆனால் தமிழ்க் கல்வியாளர்கள் நமக்கென கோட்பாட்டையோ அல்லது தீர்க்கமான விமர்சனப் பாரம்பரியத்தையோ நமக்கு வைக்கவில்லை. சொல்லப்போனால் தமிழில் மட்டுமே வாசிப்பவன் இலக்கிய விதிமுறைகளை வாசித்தறிய முடியாத நிலை. தற்போது ஜெயமோகனது இணையம் மற்றும் அவரது தமிழிலக்கிய வரலாறு என்ற நூல் இலக்கிய விதிமுறைகளைத் தொட்டுக் கொள்ள உதவுகிறது. இந்த நிலையில் தமிழில் பாரம்பரியமாகவுள்ள கதை சொல்லி என்னும் முறையில் அதாவது அனுபவித்து இரசித்தல் (Enjoying with Empathy) என்பதில் எமது இலக்கியங்களைத் தொடர்கிறார்கள். சிறந்த கதைசொல்லியானவர்கள் மொழி மற்றவர்களுக்கு தெரியாதவிடயம். உணர்வுகளைக் கொந்தளிக்கவைத்தல் இவற்றைமட்டும் கொண்டு கதை சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நண்பர்கள் அல்லது அவர்களது கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களைப் பாராட்ட அறிமுகப்படுத்துவார்கள். இதேவேளை அவர்களது முன்னாள் நண்பராக இருந்தவர்கள் அவர்களது படைப்பை இலக்கியமல்ல என்பார்கள்.

இதனால் தமிழில் நல்ல நாவல்கள்- சிறுகதைகள் இல்லை என்பது பொருளல்ல. பல இருக்கின்றன அவைகள் பிரித்து உன்னதப்படுத்தப்படவில்லை. அக்காலத்து மளிகை வியாபாரத்தில் எல்லாவற்றையும் சாக்கில் இருந்து எடுத்துப் பழைய பத்திரிகையில் வைத்துக்கட்டி சரையாகக் கொடுக்கும் விடயம் நடக்கிறது. வகைவகையாகப் பிரித்துவைக்கும் சுப்பர் மார்க்கட் முறை இன்னமும் நம்மிடம் வரவில்லை. இந்த நிலையில் இதற்குமேல் எப்படி பதில் சொல்வது எனத் தெரியவில்லை.

ஆனால் நம் காலத்திலேதானே ஜெமோ, எஸ்.ரா போன்றவர்கள் திறனாய்வாளர்களின் பட்டியல் என்று தமிழிலக்கியத்தை பட்டியலிட்டு இருக்கிறார்களே. இவை அந்த 'சுப்பர் மார்க்கட்' முறையினுள் வராதா?

இது அவர்களைக் கேட்கவேண்டிய கேள்வி ஆனாலும் எனது கேள்வி ஆங்கில மொழிக் குடும்பமற்ற மொழிகளான சீனா, ஐப்பான் மற்றும் அரேபிய மொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் புகழ் பெறுகின்றன. ஏன் இந்திய இதிகாசங்களான மகாபாரதம், இராமாயணம் பிரசித்தியாகின. மிருகங்களை வைத்து உலகத்தில் கதை எழுதியது இந்தியர்களே. அதுவே ஜாதகக் கதைகளாகின. இவற்றின் ஆதாரத்தில் இருந்து ஈசாப் கதைகள் மிக்கிமவுஸ் என்பன தோன்றின. இப்படியான முன்னுதாரணங்கள் நவீனகாலத்தில் இல்லை என்பது எனது கருத்து.

உனையே மையல் கொண்டு நாவல் பாலியலின்பத்தின் அகச்சிக்கல்களைப் பேசும் சிறந்த நாவலாகக் கருதப்படுகின்றது. அவற்றை எழுதுவதற்கான கருவினை எங்கிருந்து பெற்றுக்கொண்டீர்கள்?

காம உணர்வுகள் உயர்ந்த உயிரினங்களுக்கு ஒரு உற்ற தோழன், வலி நிவாரணி. காமமற்று வாழ்வது இறப்பிற்கு சமமானது. குறைந்த பட்சம் சுய இன்பமாவது செய்யவேண்டும். தனித்து இருக்கும்போது ஆண் என்ன செய்கிறான்? இவற்றை மிருகங்களில் அவதானிக்க முடியும். காமத்திற்கு மூலம் மூளையாகிறது. இந்த நிலையில் மனிதமனதில் மனப்பிறழ்வு (Schizophrenia), மனத்தாக்கம், (Depression) மனச்சேர்வு (Melancholy) ஏற்பட்டால் அது காம உணர்வில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். எந்த நாட்டிலும் வன்முறைகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் உடலளவில் பேசப்பட்டாலும், உளப்பாதிப்பைப் பற்றி பேசுவது குறைவு. குறிப்பாக பெண்களின் காமம் எமது சமூகத்தில் பேசாப்பொருள். ஆனால், பெருமளவில் பிறழ்வு நிலையில் இருக்கிறது. அதை வெளிக்கொணர

விரும்பியதால் உனையே மயல்கொண்டு எழுதினேன். அரசியல், வரலாறு போல் மனதத்துவம் எனக்கு விரும்பமான பகுதியாகும்.

உங்கள் எழுத்து நடை நேரடியாகவும் எளிமையாகவும் இருக்கின்றது. அதேநேரம் சிக்கலான அகப் பிரச்சினைகளையும் பேசுகின்றது. அப்படி எழுதவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அல்லது அது உங்கள் இயல்பா?

நான் விஞ்ஞானம் படித்ததுடன் வாழ்க்கையில் ஏராளமான காலங்களை மற்ற மொழியினரோடு கழித்தவன். இந்த நிலையில் மொழியில் சரளமான தன்மையில்லை. யோசித்து யோசித்து வார்த்தைகளை எழுதுபவன். மற்றவர்களிலும் வித்தியாசமாக எழுத எனது மருத்துவப் படிப்பு எனக்குக் கைகொடுக்கிறது.

பல சூழல் காரணிகளால் மனிதர்களது புறவிடயங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுபவை. முக்கியமாக நமது சமூகம் முகம் பார்த்து பேசுவதும் சமூகத்துக்கு பணிந்தும் நடப்பவர்கள். இவர்களில் புற நடவடிக்கைகளில் பெரிதாக வித்தியாசமில்லை. ஆனால் மனிதர்கள் அகத்தில் கைரேகை மற்றும் பாரம்பரிய அலகு போன்று ஒருவருக்கொருவர் வேற்றுமையுடன் இருப்பது மட்டுமல்ல கணத்துக்கு கணம் மாறுவார்கள். அதாவது வீட்டில் ஒருவர் வெளியில் ஒருவர் ஏன் இரவில் ஒருவர் ஆனால் பகலில் வித்தியாசம். எனவே அகம் பல வர்ணங்களாலான கம்பளம்போல் மிகவும் அழகானது. மிகவும் பெரிய எழுத்தாளர்களின் கைகளில் அது விளையாட்டுப் பொருளாகிறது.

உதயம் பத்திரிகையை நடத்திய அனுபவங்களில் இருந்து சிற்றிதழ்களின் போக்கு புலம்பெயர் தேசத்தில் எவ்வாறான தாக்கத்தைச் செலுத்துவதாக உணருகின்றீர்கள்? வாசிப்பவர்களும், எழுதுபவர்களும் ஆரோக்கியமான வகையில் அதிகரிக்கின்றார்களா? அடுத்த தலைமுறையில் இவற்றின்போக்கு எப்படி இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் என்று கருதுகின்றீர்கள்?

உதயம் நடத்தியபோது எமக்குத் தெளிவான நோக்கம் இருந்தது. அதாவது விடுதலைப் புலிசார்ந்த ஊடகங்கள் புலம் பெயர்ந்தவர்களை பிரச்சாரத்தால் மூச்சைத் திணை வைத்த காலத்தில் மாற்று ஊடகமாக உதயத்தை ஆரம்பித்தோம். விடுதலைப்புலி ஆதரவாளர்கள் எமக்கு கொடுத்த பல சோதனைகள் போராட்டங்கள் மீது நடந்து நடத்தினோம். 13 வருடமுடிவில் அது தேவையற்றதாகியது. இணைய ஊடகங்கள் பெருமளவில் வந்து விட்டன. மேலும் விடுதலைப்புலிகள் சார்பான

ஊடகங்கள் உதிர்ந்து விட்டன. கைக்காசைப் போட்டு தேவையற்று எங்களது ஈகோவிற்காக நடத்துவதிலும் அந்த பணத்தை பிரயோசனமாக வேறு நல்லவகையில் செலவு செய்யலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. சிற்றிதழ்கள் நடத்துவது மரத்தை எரித்துக் கரியாக்குவதுபோல் பணத்தைக் கரியாக்கும் ஒரு தொழில். இதை நமது தமிழர்கள் பலர் செய்திருக்கிறார்கள். நான் உதயத்தை நடத்தினதால் நேரடியாக நட்டம் மட்டுமல்ல ஏராளமான எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்க எனது முழு நேரத்தையும் செலவிட்டிருக்கிறேன். இதனால் ஏற்பட்ட நேரடியானதிலும் விட நூறுமடங்கு மறைமுக நட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதைவிடச் சமூகத்தில் புறக்கணிப்பு. நானும் மனைவியும் சொந்தமாகத் தொழில் செய்தபோது பகிஸ்கரிப்பு என்பது தொழில்முறையில் பாதிப்பாக இருந்தது. மொத்தத்தில் உதயம் மிகப் பெரிய பாரமாக இருந்தது. இதற்கு அப்பால் சமூகத்தில் உதயத்தால் முன்னேற்றமான பாதிப்பு ஏற்பட்டதாக தெரியவில்லை. ஒரே ஒரு நன்மை பத்திரிகையில் பாதிக்குமேல் ஆங்கிலத்தில் இருந்ததால் மற்றைய சமூகத்தினர் எம்மைப் பத்திரிகையூடாகப் பார்த்தார்கள். உதயமில்லாவிடில் ஈழமுரசு என்ற புலிகளின் பிரச்சார ஏடு தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாக இருந்தால் எவ்வளவு கொடுமையாக இருந்திருக்கும்?

அடுத்த தலைமுறை என்ன மொழியில் இலக்கியம் படிப்பார்கள் என்பது திட்டமாகச் சொல்ல முடியாதுவிடினும் நிச்சயமாகத் தமிழாக இராது. ஐரோப்பிய மொழிகள் மிகப்பெரிய கடல் போன்றது. அவற்றோடு ஒப்பிடும்போது தமிழில் நவீன இலக்கியம் விருத்தியடையவில்லை. அதற்குக் காரணம் எமது சமூகத்தின் கல்விமுறை, தாழ்வுச்சிக்கல் என்பனவாகும். முக்கியமாக வயதானவர்கள் கடந்தகாலங்களில் நடந்த விடயத்தை நினைவு கூர்வதுபோல் பழம்பெருமை பேசுவதில் காலம் கடத்துவது தலைமுறையாகப் பரவும் நோயாக உள்ளது. வரலாறு ஒரு சமை அதைத் தாங்கிவருபவன் எதிர்காலத்தில் அதிக தூரம் போகமுடியாது.

புலம்பெயர்ந்த எமது தலைமுறையில் தாய்மொழி தமிழானதால் நாங்கள் தமிழில் வாசிக்கிறோம் சிந்திக்கிறோம் எழுதுகிறோம் ஆனால் எனது மகன் ஆங்கிலத்திலே சிந்திக்கிறான். அவனை அவனது வழியில் விடுவது நல்லது. சிங்களத் திணிப்பு இந்தி திணிப்பிலும் தமிழ்த் திணிப்பு பாரதூரமான மன உளைச்சல்களை இளமனங்களில் ஏற்படுத்தும்.

அவுஸ்ரேலியாவில் வாழும் உங்கள் மகன் ஆங்கிலத்தில் சிந்திப்பதில், எழுதுவதில் நியாயமிருக்கிறது.

ஆனால் தமிழ்நாட்டிலோ, இலங்கையிலோ தமிழ் தெரியாமல் உருவாகிவரும் தலைமுறையினரை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்? அது அவசியமான மாற்றம் தானா?

சமூகத் தலைவர்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் தமிழர்கள் மத்தியில் உள்ள தாழ்வுச் சிக்கல்களைப்போக்கி குறைந்த பட்சம் கேரளத்தவர்கள் நிலைக்கு வரவேண்டும். பழைய புராணத்தில் இருந்து விடுபட்டு முன்னோக்கிச் செல்லவேண்டும். வரலாறு எமக்குச் சமையாக உள்ளது. இதன்பின்பு விஞ்ஞான, தொழிநுட்ப நூல்களைத் தமிழில் உருவாக்கித் தமிழ்மூலம் வேலைவாய்ப்புப் பெறமுடியும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆனால் இதற்கான அறிஞர் தமிழ்நாட்டிலோ, இலங்கைத் தமிழ்ப்பரப்பிலோ தெரியவில்லை. முக்கியமாக ஏராளமான வருடங்களை வெற்றுக்கோஷங்களில் வீணடித்துவிட்டார்கள்.

இலங்கையில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்ததும் தங்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் தங்களைப் பறிகொடுப்பதால், கலை இலக்கியம் இரண்டாம் பட்சம்தான்.

புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் தாயக மண்ணில் தாம் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் இருந்த நினைவுகளையும் ஏக்கங்களையும், போர்க்கால சம்பவங்களையும் மட்டுமே எழுதுகின்றார்கள், அந்நிய மண்ணில் எதிர்கொள்ளும் உளவியல், பாலியல், சமூக யதார்த்தப் பிரச்சனைகளை எழுதுவதில் முனைப்புக்காட்டுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் யரவலாக வருகின்றன, இக்குற்றச்சாட்டுக்களை தகர்த்தெறியும் வகையில் உளையே மையல் கொண்டு, அசோகனின் வைத்தியசாலை போன்ற நாவல்களையும் பல்வேறு சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளீர்கள். இவற்றுக்கான வரவேற்பு வாசகர்களிடையே எவ்வாறு இருந்தது?

புலம் பெயர்ந்தவர்கள் தங்களது சிந்தனையில் சிறு வயதில் பிறந்து வாழ்ந்த நாட்டை வைத்தும் தங்களது அனுபவத்தை வைத்தும் எழுதுகிறார்கள். முக்கியமாக இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்ததை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். அது பிழையில்லை. ஆனால் தாய்நாட்டு போர் அல்லது தமிழக சினிமாவுக்கு அப்பால் மற்ற விடயங்கள் எழுதினால் புரிந்துகொள்ள முடியாத வாசகர்களைக் கொண்டது நமதுசமூகம் என்பது நினைக்கும்போது துன்பமாக இருக்கிறது.

நான் கடந்த கால் நூற்றாண்டாக அவுஸ்திரேலியர்களுடன் வேலை செய்கிறேன் பல அவுஸ்திரேலியர்களின் மத்தியில் தொழில்புரிவதால் அவர்களைப் புரிவது மட்டுமல்ல அவர்களது கலாசாரத்தை உள்வாங்க வேண்டும். இதனால் என்னால் அவர்களைப் பற்றி எழுதமுடியும். எனது வண்ணாத்திக்குளத்தை மொழிபெயர்த்த மடுள்கிரிய விஜயரத்தினா என்னிடம் எப்படிச் சிங்களவர்களை அச்சொட்டாக எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்திலும் மதவாச்சி, இறாகல என மொத்தமாக எட்டு வருடங்கள் அவர்களிடையே வாழ்ந்திருக்கும்போது நான் அவர்களாக வாழ்ந்திருக்கிறேன். இதேபோல் இந்தியாவில் பண்ணையில் வேலை செய்தபோது மூன்று வருடம் அப்படியே வாழ்ந்திருக்கிறேன். இதற்கு ஒரு காரணம் நான் பத்துவயதின் பின்பு ஒரு இடத்தில் இருக்கவில்லை; தொடர்ந்து பல இடங்களில் வாழும்போது இந்தத் தன்மை ஏற்பட்டது என நினைக்கிறேன்.

புலம்பெயர்ந்தவர்களின் சந்ததிகள் பல்வேறு இனத்தவருடன் கலந்துவிட்டார்கள், இவர்களிடம் இருந்து ஆங்கிலத்திலோ அல்லது வேறு மொழிகளிலோ இலக்கியங்கள் உருவாக வாய்ப்புள்ளதா? அவ்வாறு இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டால் அவை பல்வேறு கலாச்சார இடைவெளிகளுடன் பல்வேறு புதிய அனுபவங்களைத் தரக்கூடிய இலக்கியங்களாக பிறக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா?

இரண்டாவது தலைமுறையினர் எப்படி வாழ்வார்கள் என அவர்களது பெற்றோராலே எதிர்வு சொல்ல முடியாத காலத்தில் வாழ்கிறோம். எனது மருமகன் நாடக நடிகனாக அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா என சென்று வருகிறான். இலங்கையில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்ததும் தங்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் தங்களைப் பறிகொடுப்பதால், கலை இலக்கியம் இரண்டாம் பட்சம்தான்.

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைப் பிரபல இந்தியப் பதிப்பகங்கள் பணத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு வெளியிடுவதாகவும், எழுத்தாளர்களுக்கு உரிய மரியாதையைத் தருவதில்லையென்றும் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது. இதனை எவ்வாறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கின்றீர்கள்?

நான் இந்தியாவில் ஆறு புத்தகங்களைப் பதிப்பித்தேன். அவற்றைப் பணம் கொடுத்தே பதிப்பித்தேன். நான் பிரபலமான எழுத்தாளன் இல்லாதபடியால் எனது புத்தகத்தை வலிய வந்து பதிப்பிக்கமாட்டார்கள் என்பது

உண்மை. இதில் நான்கு எஸ்.பொவிடம் பதிப்பித்தபோது அவர் எனது நண்பனின் தந்தை என்பதால் அவரிடம் பதிப்பித்ததை நான் பண ரீதியாக எண்ணவில்லை. மற்றவர்கள் ஒரு தொகைப் புத்தகத்தை எனக்குத் தந்தார்கள். எதுவிதமான பிரச்சனையும் இல்லை. குறை சொல்லமாட்டேன். ஆனால் இலங்கையில் எனது இரண்டு நாவல்கள் ஆங்கிலமாக விஜித் யாப்பா பிரசுரித்ததால் ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் எனக்கு பணம் தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னமும் கணக்கு வைத்திருப்பார்கள். நான் இலங்கைக்குச் செல்லும்போது அந்தப் பணத்தில் செலவு செய்வது சந்தோசமானது. இதைவிட முக்கியமான உலகப் பல்கலைக்கழக நூலகங்களுக்குச் சென்றுவிட்டது. எனது ஆங்கிலப் பதிப்பான வண்ணாத்திக்குளம் அமெரிக்க யேல் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் பதிப்பித்த புத்தகங்கள் சென்னையில் கூட ஒழுங்காக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்பது கசப்பான உண்மை. இந்த மாதிரியான பதிப்பித்தலை ஒழுங்கான தொழிலாகச் செய்யும் தன்மை இந்தியத் தமிழ்ப் பதிப்பகங்களுக்கு மட்டுமல்ல இலங்கையிலும் இல்லை என்பதுதான் உண்மை. எழுத்தாளர்களுக்கு அனுப்பிய ஆக்கங்களுக்கு இ-மெயில் பதில்தராத பத்திரிகை ஆசிரியர்களைக் கொண்ட பத்திரிகை உலகம். எழுத்துக்கு மரியாதை கொடுக்காத குறுகிய மனம் கொண்ட பத்திரிகை ஆசிரியர்கள். பத்திரிகைகள் நிறுவனங்கள் கொண்ட சமூகத்தில் வாழும் நாம் எப்படிப் பதிப்பகத்தவரை மட்டும் குற்றம் சாட்டலாம்?

எஸ்.பொ கடைசிக்காலம் வரையிலும் தீவிர புலியாதரவாளர் நீங்கள் அவர்களைக் கடுமையாகச் சாடிக் கொண்டிருந்தவர் எப்படி உங்களால் மித்ர பதிப்பகத்தினூடே நூல்களைப் பதிப்பிக்க முடிந்தது?

தமிழர்களில் மிகவும் சொற்பமானவர்களே அரசியலை, இலக்கியத்தை, சொந்த உறவுகளை வேறாகப் பிரித்து வைக்கக்கூடியவர்கள். நாங்கள் இருவரும் அரசியலில் இருவரது நிலைகளையும் மதிக்கும்வேளையில் எனது அரசியலை அவரில் திணிக்கவோ அவர் என்னில் திணிக்கவோ முனைவதில்லை. முரணான விடயங்களில் புன்சிரிப்போடு விலகுவோம்.

“தமிழ்க் குறுந்தேசியவாதத்தையும் அதன் குறைகளையும் எதிர்க்கின்றேனே தவிர, புலிகளை எதிர்ப்பதோ ஆதரிப்பதிலோ இல்லை என் கவனம் என்று நீங்கள் பலமுறை குறிப்பிட்டிருந்தும், பொதுவாக உங்களுடைய எழுத்துகள் புலி எதிர்ப்பு எழுத்துகள் என்றும், நீங்கள் புலி எதிர்ப்பாளர் என்றும் உங்கள் மீது தொடர்ச்சியாக விமர்சனங்கள் வைக்கப்படுகின்றன.

இதை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

எளிமையாகச் சிந்திப்பவர்கள் ஒற்றைப்படையாகப் பார்ப்பார்கள். அதற்கு அதிக அறிவு அல்லது சிந்தனை முதிர்வு தேவையில்லை உதாரணமாக அடித்த தபால் முத்திரையில் எந்த நாடு எனத் தெரிந்துவிடும் என்பதுபோல். இவர்களைப் பற்றி இதற்கு மேல் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மேலும் கால்நூற்றாண்டாகப் புலி எதிர்ப்பாளர் என்பது எனக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்ற பட்டங்களை விடப் பெருமை சேர்க்கிறது. எனது மிருக வைத்திய அறிவு பல குருக்களிடமும் இருந்து பெற்றது. இலக்கிய அறிவு அதுபோல் பலரது சிந்தனைகளை நோண்டி இரவல் வாங்கியது. ஆனால் அரசியல் அறிவு அப்படியல்ல. அதாவது எனது அரசியல் அறிவை எந்தக் குருவின் துணையின்றியும் பெற்றேன். என்னை விடுதலைப்புலி எதிர்ப்பாளன் என அவர்கள் சொல்வதையிட்டு பிரித்தானியாவில் சேர் என்றால் ஓர் கனவான் எப்படி நினைப்பானோ அப்படிச் சந்தோசமடைகிறேன். வேறு சமூகமாக இருந்தால் என்னைப்போல் அதிகம் இருந்திப்பார்கள். ஆனால் எனது சமூகத்தில் உள்ள மிகச் சிலரில் நான் ஒருவன் என்பது எனக்குப் பெருமையானது.

நீங்கள் புலிகளைச் சாடுவதில் நியாயமிருக்கலாம், ஆனால் ராஜாபக்ஷாவை மூர்க்கமாக ஆதரிப்பதன் பின்னாலுள்ள அறம் என்ன? அவர் ஒரு இனவெறியர் கூடவே யுத்தக் குற்றவாளியும்தானே ?

உங்களது கேள்வியில் இராஜபக்ஷ பற்றிய உங்களது பதில் உள்ளது. எனது பதில்வேறு. என்னைப்பொறுத்தவரை 87ம் ஆண்டில் இருந்து புலிகள் நாசகாரச்சக்தி என்பதைப் பேசியும், எழுதியும் வந்தேன். இந்திய அரசாங்கமோ மற்றைய தமிழ்த்தரப்புக்களோ புலிகளை ஏற்கனவே அழித்திருந்தால் மக்கள் காப்பாற்றப்பட்டிருப்பார்கள். முப்பதுகாலப் போராட்டத்தில் விளைவுகள் எதுவும் இல்லைத்தானே? யுத்தம் என்பது வெறியுடனே செய்யப்படுவது. யார் முதலில் எதிரியைக் கொலை செய்கிறார்களோ அவர்களே வெல்வது இது சாதாரணமானவர்களுக்கும் தெரியும். போரை மாவிலாற்றில் தொடக்கியபோது இது தெரியாத முட்டாள்களா விடுதலைப்புலிகள்? இலங்கையில் 2005க்கு முன்பு அரசாங்கத்தில் இருந்தவர்கள் எப்படி யுத்தம் செய்தார்கள்? விடுதலைப்புலிகள் எப்படி யுத்தம் செய்தார்கள்? இனவெறி இராஜாபக்ஷ குடும்பத்திற்கு மட்டும் தனிப்பட்ட சொத்தல்ல என்பதைச் சிங்கள மக்களும் முஸ்லீம் மக்களும் சொல்வார்களே !

முல்லைத்தீவில் 95ல் சரணடைந்த 300க்கும்

மேற்பட்ட இராணுவத்தின் குடும்பத்தினரிடம் கேட்டாலோ இல்லை இறுதி யுத்தத்தில் புலிகளின் பாதுகாப்பில் இருந்த இராணுவக் குடும்பங்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? இலங்கையில் 1990களில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் புலிகளிடம் இருந்து கைப்பற்றியபோது மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். பொது மக்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. 2007ல் சிழக்குமாகாணம் கைப்பற்றப்பட்டபோது அங்குள்ள புலிகள் மக்களை வெளியேற அனுமதித்தபடியால் உயிர்ச் சேதம் குறைந்தது. இந்தப் போரையும் இலங்கை இராணுவம் இராஜபக்ஷ தலைமையில் செய்தார்கள். ஆனால் வடமாகாணப்புலிகள், மாறாக மக்களை யுத்தமுனைக்கு பணயக்கைதிகளாக அழைத்துக் கொண்டபோது அதற்கு எதிராக எத்தனைபேர் குரல் கொடுத்தார்கள்? தமிழ்மக்கள் உயிர்களைக் கொடுத்துப் புலிகளை காப்பாற்ற பலரும் நினைத்தார்கள்..

என்னைப் பொறுத்தவரை இலங்கையில் மூன்றுவிதமாக யுத்தம் முடிவுக்குவரும் : நான்விரும்பியது புலிகள் சமாதானமான யுத்தத்தை நிறுத்தி உடன்படிக்கைகளில் தமிழர்கள் சம உரிமையுடன் வாழ்வது. அதனது சாத்தியத்தை 87ல் இந்தியாவுடனும் 94 ல் சந்திரிகாவுடனும் பின்பு ரணில் தலைமையிலான யுத்த நிறுத்தத்தை முறியடித்து புலிகளே. இரண்டாவது புலிகள் வென்று யுத்தம் முடிவுக்கு வருவது வியட்னாம் போல் அது சாத்தியமில்லை.

மூன்றாவது இலங்கை அரசாங்கம் வென்று யுத்தம் முடிவுக்கு வருவது- அதுவே சாத்தியமானது என்பதால் அரசாங்கத்தை ஆதரித்தேன். அந்த இடத்தில் யார் இருந்தாலும் எனது ஆதரவு கிடைக்கும். எனது ஆதரவிற்கு நான் எதுவும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒருவிதத்தில் ஆன்மீகமான ஆதரவு. புலிகளின் எதிர்ப்பாளனாக

‘பன்னிரண்டு எலிகளை ஒரு சுவண்டில் வைத்து பன்னிரண்டு சிறிய கருவாட்டுத் துண்டுகள் போட்டால் அவற்றிற்கு அது போதாது. ஒவ்வொரு எலியும் யாராவது ஒரு எலி அந்த இரவில் இறக்கவேண்டும் எனச் சிந்தித்தபடியே நித்திரை கொள்ளாது’

இருந்ததால் அவர்கள் சிலரைச் சந்திக்க முடிந்தது.

இந்த யுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததால் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல சிங்களவர்களும் ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் வந்துள்ளார்கள். இளம்வயதினர் கல்விகற்கவும் தங்களது முன்னேற்றத்தை நோக்கி மட்டுமல்ல பாலியல் கனவு கூடக் காண முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. பச்சைத்தண்ணியில் பலகாரம் செய்யமுடியாதது போல அநியாயம் செய்யும் சிலரை அழிக்க மீண்டும் கிருஷ்ணரை எதிர்பார்க்க முடியாது.

“என் போன்றவர்கள் தமிழர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் உண்மையில் அப்பாவித் தமிழர்களை சிங்களவர்களிலும் மேலமட்டத்தமிழர் கொடுமைப்படுத்துவார்கள் என்பது. சாதி ரீதியில், வர்க்க ரீதியில், பாலியல் யழிவாங்கல் என்பன எல்லாம் கடந்து இவர்கள் முதிர்ச்சியடையும்போது அதிக அதிகாரத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாம்.” என்ற குறிப்பை முகநூலில் எழுதியிருந்தீர்கள், மாற்று இனத்தவர்களைவிடத் தமிழர்கள் இன்னும் முதிர்ச்சியடையாமல் இருக்கின்றார்கள் எனின் அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று கருதுகின்றீர்கள்? இப்போதைய சூழ்நிலையில் தமிழர்களுக்கு காணி,வொலில் அதிகாரம் கொடுப்பதுசுடப் பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகின்றீர்களா?

இது மிகவும் உன்னதமான கேள்வி. அதிகாரத்தை ஒருவன் பெற்றுக் கொள்ளும்போது மற்றவர்களிடம் இருந்து அவனுக்கு அதிகாரம் செல்லுகிறது அதாவது மற்றவர்களின் சொத்தை ஒருவன் காப்பாளனாக வைத்திருப்பதற்கு ஒத்தவிடயம். மேற்கு நாடுகளில் ஜனநாயகத்தில் மற்றவர்கள் தங்களில் ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படியான சமச் சீரான தன்மை அல்லது மற்றவனை நேசிக்கும் தன்மை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பொருளாதாரத்திலே வசதியிலோ தாழ்ந்த ஒருவனைப் பராமரிப்பது அதிகாரத்தில் உள்ளவனது தார்மீகக் கடமை என்ற எண்ணம் தென்கிழக்காசியாவில் இல்லை. ஆனால் இந்திய மற்றும் தென்னிலங்கைச் சிங்கள மக்களிடம் தொடர்ச்சியான நிலஉடமை கலாசாரத்தால் தனக்குக் கீழானவனைக் குறைந்த பட்சமாகவாவது அவன் ஜீவனைத் தக்கவைத்தால்தான், தான் அதிகாரத்தில்

நிலைக்கமுடியும் என நினைக்கும் தன்மையுள்ளது. இந்தியாவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை ஒடுக்கினாலும் அழிக்கமாட்டார்கள். அது கருணையால் அல்ல. அவனது தேவை அவர்களுக்குத் தேவை. அது சிங்கள வளவுகளாலும் இந்தியப் பண்ணைத்தன்மையினாலும் தலைமுறையாக அங்கு தலைவர்கள் உருவாக்கப்பட்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பொருளாதார கலாசாரத்தால் அந்தப் பெருந்தன்மை உருவாகவில்லை அதே நேரத்தில் மேற்குலகில் உள்ள ஜனநாயகமும் எமது மனதில் குடியேறவில்லை. இதை நான் பழகிய விடுதலை இயக்கங்களிடம் பார்க்க முடிந்தது. பிரபாகரன் மட்டுமல்ல உமா,சிறி போன்றவர்கள் மற்றவர்களை நம்பாத, ஆனால் அதிகாரத்தின் மூலம் தலைவர்களாக இருந்தனர். இதற்கு விதிவிலக்கு பத்மநாபா மட்டுமே. ஏன் அமிர்தலிங்கம் கூட பெருந்தன்மையான தலைவர் இல்லை என்பதை நேரடியாகப் பார்த்த ஒரு சம்பவத்தில் அறிந்தேன். இவர்களிடம் தலைமைக்கான மற்றைய குணங்கள் நிரம்ப இருந்தன என்பதை நான் ஏற்கிறேன். மேலும் இதற்கு இவர்கள் பொறுப்பானவர்கள் அல்ல. யாழ்ப்பாணம் ஒருவிதத்தில் இலங்கையில் அமைந்த தார்ப் பாலை நிலம் போன்றது. மிகவும் சிறிதளவே வளத்தைக் கொண்டது. நான் ஒரு முறை எழுதினேன் ‘பன்னிரண்டு எலிகளை ஒரு கூண்டில் வைத்து பன்னிரண்டு சிறிய கருவாட்டுத் துண்டுகள் போட்டால் அவற்றிற்கு அது போதாது. ஒவ்வொரு எலியும் யாராவது ஒரு எலி அந்த இரவில் இறக்கவேண்டும் எனச் சிந்தித்தபடியே நித்திரை கொள்ளாது’.

மக்களிடம் அதிகாரம் செல்லுவது மிகவும் சிறந்த விடயம் அதை எவரும் எதிர்க்க முடியாது. ஆனால் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு முதல், கொழும்பில் உள்ள அதிகாரத்தை முக்கியமாக இலங்கை முழுவதும் பரப்பவேண்டும் கொழும்பில் உள்ள பெரும்பாலான காரியங்களைச் சகல மாகாணங்களுக்கும் கொண்டு சென்று மக்களை முன்னேற்றிச் செல்வத்தைப் பெருக்கிய பின்பு மெதுவாக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது அதிகாரம் தமிழர்களுக்குச் செல்வதாக சிங்களமக்கள் எண்ணமாட்டார்கள் மாகாணங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாகவே சொல்லுவார்கள். மேலும் இனவிரோதத்தை வைத்த மூன்று தலைமுறையான கும்பல்கள் மூன்று இனங்களிலும் மறைந்து நல்ல நிலைமை இலங்கையில் இருக்கும். இந்த முறையில் இன விரோதத்தைத் தடுக்கலாம். பதவித் துஷ்பிரயோகத்தைக் குறைக்கமுடியும். தற்போதைய மாகாண முறை கொழும்பில் அதிகாரத்தை எடுத்து அதனிலும் குறைந்த அறவுணர்வும் அதிக அடங்காப் பதவிப்பசியும் கொண்டவர்களிடம் கொடுப்பதற்கு ஒப்பானது. இதன் நன்மைகள் மக்களிடம் போகாது. மிகவும் வீணானது.

பிரான்சுப் படையினரையும் நெப்போலியனையும் விட்டுவிட்டு டால்டாய் போரும் அமைதியும் எழுதியிருந்தால் அது சாதாரண நாவலாகவே கூட வந்திராது.

விரயமானது. மக்கள் விரோதமானது.

ஆனால் சிங்களவர்களிடமும் அதிகாரம் ஒரு குறிப்பிட்டவர்களிடையேதானே கைமாறுகிறது. அதுவுமில்லாமல் அவர்களும் இனவெறியர்களாகத்தானே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறீர்கள் ?

அதிகாரத்துக்குக்கு ஆசைப்படுவது அரசியல்வாதிகள். சிங்களவராக இருந்தாலும் தமிழராக ,முஸ்லீம்களாக இருந்தாலும் அந்தச் சமூகத்தின் அரசியல்வாதிகளிடம் செல்கிறது. சாதாரணமக்கள் எதிர்பார்ப்பது இருப்பதற்கு வீடு, குழந்தைகளுக்கு கல்வி மற்றும் வேலை என்பனவே. பொதுமக்கள் இவைகளுக்காகவே காலங் காலமாக போராடுவார்கள் உதாரணமாக மேற்கூறியதை எனக்குத் தருவது அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள வெள்ளையர்கள். அதுபோல் தமிழர்கள் தங்கள் தேவைகளை நோக்கிப் போராடவேண்டியதும் அதைத் தமிழ்த்தலைவர்கள் கொடுப்பதுமே அவர்கள் கடமை.

உதாரணமாக இலங்கையில் முன்னுதாரணங்களாக சிறுபான்மைத்தலைவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முதற் தேவை சிறுபான்மை இனத்தவர் புத்திசாலித்தனமாக நடக்கவேண்டும். அப்படியான புத்திசாலிகளை தலைவர்களாக்கினால் எம்மிடமும் அதிகாரம் வரும். தமிழர்கள் இனவெறியர் இல்லையா? முஸ்லீம்களில் மதவெறியர்கள் இல்லையா? அலையோயும் வரை குளிக்கக் காத்திருப்பவனை என்னவென்று அழைப்பது? எனது மதிப்பிற்கு உரிய மலையகத் தலைவர் தொண்டமான், முஸ்லீம் தலைவர் அஸ்ரப் போன்றவர்கள் தமது சமூகத்திற்கு உதவுவதற்கு அதிகாரத்தை யாரிடம் இருந்து பெற்றார்கள்?

எழுத்தாளனாக இருப்பதைச் சௌகரியமாக உணருகின்றீர்களா? தொடர்ந்தும் எழுத்தாளனாக இருப்பதனால் வாழ்வில் எதனையும் கண்டடைந்ததாகக் கருதுகின்றீர்களா?

எழுத்தாளனாக வேண்டும் என நான் நினைத்து வரவில்லை. அவுஸ்திரேலிய தமிழ்ச்சூழல் என்னை ஒரு பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக்கியது. ஒருவிதத்தில் என்மேல் சுமத்தப்பட்டது எனத் தத்துவரீதியில் சொல்லமுடியும்.

எழுதத் தொடங்கிய பின்பு வாசிக்கவேண்டிய கட்டாயம்

உருவாகிறது. மேலும் என் எழுத்துகளை யாரோ கொஞ்சப்பேர் படிக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இது தொடரும்போது மேலும் படிக்கத் தூண்டுகிறது. நான் மதிக்கும் நல்ல எழுத்தாளர்கள் நண்பர்களானார்கள்.

எத்தனையோ பேர் என்னைப்போல் எகிப்திற்கு போய்வந்தார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி எழுதுவோமா என நான் நினைத்தால் அதற்குப் பல மாதங்கள் எகிப்தின் சரித்திரத்தை அறியவேண்டியிருந்தது. இதில் ஒரு சந்தோசம் கிடைக்கிறது. மேலும் தற்பொழுது பகுதி நேரவேலையில் இருப்பதால் நினைப்பதைச் செய்ய கொஞ்சம் அதிக நேரமுள்ளது. எனது சந்தோசத்திற்காக எழுதுகிறேன். அதுதானே மனிதவாழ்வின் இரண்டு புள்ளிகளுக்கு இடையில் தேவையானது.

அடுத்த படைப்பாக உங்களால் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது என்ன? எப்போது வெளியாகும்?

தற்பொழுது எகிப்து மற்று தென்னாபிரிக்க பயண அனுபவங்களை எழுதிவிட்டுச் சில சிறுகதைகள் எழுதினேன். உண்மையில் இலங்கைப் போரைபற்றி எழுத முயற்சித்தேன். ஆனால் முடியவில்லை முக்கியமாக இலங்கை இராணுவம் மற்றும் போரில் உள்நாட்டில் வெளிநாட்டில் நடந்த பல விடயங்கள் பற்றிய விடயங்களை சேகரித்து வருகிறேன். இதுவரை எழுதியவர்கள் எல்லோரும் தமிழ்த்தரப்பை மட்டுமே எழுதியுள்ளார்கள். முழுமையான நாவலாக இருந்தால் இரண்டு தரப்பையும் கொண்டு வரவேண்டும். பிரான்சுப் படையினரையும் நெப்போலியனையும் விட்டுவிட்டு டால்டாய் போரும் அமைதியும் எழுதியிருந்தால் அது சாதாரண நாவலாகவே கூட வந்திராது. என்னால் இரண்டு பக்கத்தையும் ஒருங்கிணைத்து எழுத இயலுமோ தெரியாது. ஆனால் அப்படி ஒரு கனவு உள்ளது. வாழ்க்கையில் கனவுகள் அதிகம்தானே?

இப்போது யுத்தம் முடிவடைந்து, புலிகளும் அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அரசியல் தஞ்சம் கோரிய நீங்கள் இன்னும் இலங்கை திரும்பாதிருப்பதன் காரணம் என்ன?

நான் அரசியற் தஞ்சம்கோரிச் செல்லவில்லை. குடும்பமாகப் புலம்பெயர்ந்தேன் ஆனாலும் 28 வருடங்கள் ஒரு இடத்தில் தங்கி தொழில், குடும்பம், பிள்ளை என வந்ததுடன் வாழ்க்கை முறை கலாசாரத்தில் ஒன்றாகிவிடும்போது இந்த நாடு சொந்த நாடாகிறது. ஆனால் முடிந்தவரை இலங்கையில் எனது வாழ்க்கையில் சில காலங்களையும் செலவழிக்கவிருக்கிறேன்.

தேவ அபிரா கவிதைகள்

கானல் வரி

நிகழ்ந்த காமமும்
நிறைவேறாத காதலும் பொருட்டல்ல.
இரவின் இருள் மர்மம் நிறைந்தது.
என் கண்களோ ஒளி நிறைந்தவை.
நான் மண்டியிட விரும்பவில்லை.
நடுங்கும் இதயத்தைப் பற்றியபடி
எதையும் இறைஞ்சவும் போவதில்லை.
கோடானு கோடி ஆண்டுகளாகக் காத்திருக்கும் இதயம்
எப்பேர்ப்பட்டது?
புரியாதது உனக்கு மட்டுமல்ல.
மானுடம் நகர்ந்து வந்த பாதைகள் எங்கும் இழுபட்டு வந்ததது.
எல்லா வகையான அச்சுறுத்தல்களையும்
வதைகளையும் அனுபவித்தபின் உருவாகும்,
நட்சத்திரங்களுக்கும் மணலின் துகள்களிற்றும் இடையில் உள்ள தூரத்தை
இலகுவாகக் கடக்கும் வல்லமை பெற்ற இதயம்.
இலேசாகச் சுருட்டிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறாய்
அல்லது புறங்கையால் தள்ளிவிடப்பார்க்கிறாய்!
இவ்விதயம் ஆணா பெண்ணா?
இவையல்லாதவொன்றா?
அறிய முற்படுபவர்களுக்கு ஒருவரி:
அது எதுவாகத்தானிருந்தாலென்ன?

1997 (2015)

நினைவழிதல்.

முன்பனியிலும்
பின்பனியிலும்
நடுங்கியது உள்ளம்.

காற்றடங்கிய பகலிற் செங்காந்தள் மரங்களிற் தீயெரிந்தது
பிடரி வியர்வையில் நனைந்த
இரவுக்கு மூச்சு முட்டியது.

பின்னொருகால்
ஓங்கார ஓலமிட்டு
வனத்தின் உதிர்வுகளையெல்லாம் அள்ளி வந்தது சோளகம்.

அந்தகாரமெனவிருள் சூழவின்று மழை பொழிகிறது.
மின்னல் வெட்டிற் தெரிந்தவை
காலம் விழுதுகள் போற் தொங்கிய நாட்கள்.
பற்றி ஆடிய குழந்தமையையும் குழந்தைகளையும் மறந்தே போனேன்.
இதயத்துக்கருகில் ஒலித்த குரல்கள் தூரமான பின்
நினைவுகளின் பெட்டகம் திறக்கக்கடினமானதாக ஆகிறது.

நெடிதுயர்ந்த பனை மரங்கள்.
பீறிப்பீறியமும் நிலவு.
ஒரு வருடம்.

1997(2015)

பண்டைய இலங்கையில் இனங்களின் உருவாக்கம் ஐதிகங்களையும் புனைவுகளையுமே பெருமளவு சார்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அண்மைக்காலங்களில் இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது எனினும் விஞ்ஞானரீதியாக தொல்லியல், மானுடவியல், மொழியியல், கல்வெட்டுவியல், காசியியல், மரபணுவியியல், இலக்கியம், சமூகவியல் எனப் பல்துறைசங்கம ஆய்வுகளின் மூலம் கட்டுடைக்க வேண்டியவிடயங்கள் பல உள்ளன.

காலனித்துவகால ஆய்வாளர்கள், கிடைத்த ஆதாரங்களை சமகால சூழலுக்கு ஏற்பவும் அவர்கள் கால அரசியலுக்கு ஏற்பவும் வரலாற்றைக் கட்டமைத்தனர். இனத்துவசக்திகள் தங்களுக்கு ஏற்ப வரலாற்றை வளைத்தனர் எனினும் உண்மையைத்தேடும் வரலாற்றாய்வாளர்களும் வரலாற்றாசிரியர்களும் இடைவிடாமல் தொடர்ச்சியாக உண்மைக்காகப் போராடிவந்துள்ளார்கள். ஆனால் அவர்களையும் மீறி பொதுப்புத்தியில் புனைவுகளே

நீடித்துவருவது துரதிரீஸ்டவசமானது.

பல்சங்கம ஆய்வுப்பார்வையில் பண்டைய ஐதிகங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதும் இனக்குழுவினருந்து இனங்களின் உருவாக்கத்தை கண்டுகொள்ள முனைவதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்

எம்முன்னால் இருக்கும் கேள்விகள் பல :

அ) விஜயன் பற்றிய ஐதிகம்?

ஆ) ஆரம்பகால இனக்குழுக்கள் எவை

இ) இனங்களின் உருவாக்கத்தில் மொழிகளின் பங்கு

ஈ) அரசு உருவாக்கத்தில் இனக்குழுக்களின் பங்களிப்பு

உ)இனங்களின் உருவாக்கத்தில் மதம், வாழ்விடத்தின் பங்கு

விஜயன் பற்றிய ஐதிகம்

விஜயனின் வருகையுடன் இலங்கை வரலாற்றை

ஓர் தேடல்

பண்டைய இலங்கையில் இனக்குழுகளிலிருந்து இனங்களின் உருவாக்கம்

ச.தில்லைநடேசன்

ஆரம்பிப்பது பெரும்பாலான வரலாற்றாசிரியர் வழக்கம். இதற்கு பானி இலக்கியங்கள் முன்னோடிகளாக உள்ளன. இவ்விடயம் பல வரலாற்றாய்வாளர்களால் ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டு பழைய கட்டுக்கதை வகையானது என்று விளக்கம் அளிக்கப்பட்டாலும் திரும்பவும் திரும்பவும் சொல்லப்பட்டே வருகின்றது. இது போன்ற கதைகள் என் தோன்றுகின்றன என்பதை அறியவேண்டும். இதுபற்றி இலங்கையில் தமிழர் ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு எனும் நூலில் கா.இந்திரபாலா விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். இதனை சமஸ்கிருத மயமாக்கம் எனக் குறிப்பர்.

சமஸ்கிருதமயமாக்கம் என்பதற்கு பிரெஞ்சுப்பேராசிரியர் கொடெஸ் தரும் விளக்கத்தை தருகின்றார் . இந்தியர்களுடைய கோன்மை பற்றிய கருத்துகள் இந்துமதம் மற்றும் பௌத்தம் ஆகியவற்றின் வழிபாட்டு முறைகள் புராணகதைகள் தர்மசாஸ்திரங்களின், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை

அடித்தளமாகக் கொண்டு நன்கமைக்கப்பட்ட ஒரு பண்பாடு சமஸ்கிருத மொழியின் மூலம் வெளிப்பட்ட வரலாற்றையே இந்த இயக்கத்தின் உட்பொருளாக விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

சமஸ்கிருதமயமாக்கம் இந்தியா, இலங்கை, தென்கிழக்காசியா போன்ற இடங்களில் வரலாற்றுத் தொடக்க காலகட்டத்தில் இருந்த குறுநில அரசுகளில் செல்வாக்குப் பெற்ற உயர் குழாத்தினரிடையே பரவி ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் குறிக்கப்பயன்படுகின்றது. சமஸ்கிருதமயமாக்கம் பரவிய இடங்களில் எழுந்த கதைகள் பொது அமைப்பு வடிவத்தையே கொண்டிருந்தன என்பதை விளக்கும் கா. இந்திரபாலா இதன் படிநிலையைக் கூறுகின்றார்.

அ. நாகரீகமடைந்த தலைவன் ஒருவன் (பிராமண, சத்திரியதலைவன்) திட்டமிட்டோ தற்செயலாகவோ

நகரமையம் ஒன்றுக்குவருதல்

ஆ. அவ்விடத்தில் வாழும் பின்தங்கிய சாதாரண மனிதரல்லாதபிறவிகளாக வர்ணித்தல்

இ. சாதாரண உயர்முறையினர்(தலைவர்கள்)புதிதாக வந்த தலைவனுடன் முரண்படல். பின்பு இருசாரரும் அமைதி ஏற்பட்டு ஒருமுக்கியமான சாதாரண கன்னியை புதியதலைவன் மணம்முடித்தல்

ஈ. புதியதலைவன் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்று வட இந்தியமுறைப்படி ஓர் அரசமரபை தொடக்கிவைத்தல் பிராமணியசடங்குகளும் கருத்துகளும் ஆட்சிமுறையில் சேர்க்கப்படுதல்

உ. புதிய ஆட்சியாளன் தன்னை வடஇந்திய அரசமரபுடன் இணைத்துக்கொள்ளல் உயர்முறையினர் தம்பெயர்களை சமஸ்கிருத பெயர்களாக மாற்றிக்கொள்ளல் இடப்பெயர்களும் சமஸ்கிருத வடிவம் பெறல்

இலங்கையிலும் இந்த அமைப்பிலே கதைகள் கூறப்பட்டன. இக்கதைகளை தொல்லியல் சமூகவியல் மானுடவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யவேண்டும் இலங்கையின் சுருக்கமான வரலாறு எனும் நூலில் கொறிங்ரன் சிங்கள இனத்தின் தோற்றம் பற்றி மூன்று வெவ்வேறு கதைகளைக் கூறுகின்றார்.

முதலாவது மகாவம்சக்கதை :

இதன்படி இலங்கையின் முதல் அரசன் விஜயன் ஆவான். இவனதுபாட்டியான சுபதேவி வங்க அரசனுக்கும் கலிங்க அரசுகுமாரிக்கும் பிறந்தவள். அவள் லாட நாட்டில் உள்ள சிங்கத்தை கூடினாள். அவளுக்கு சிங்கப்பாகு, சீகவல்லி எனும் ஆண் -பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. சிங்கப்பாகு வளர்ந்ததும் தாயையும் தங்கையையும் அழைத்துக்கொண்டு மக்கள் வாழ்விடத்துக்குச்சென்றான். சிங்கமானது தனது குடும்பத்தைத் தேடும் முயற்சியில் நாட்டை அழித்தது. வங்கத்துஅரசன் அளிப்பதாககூறிய பரிசின் பொருட்டுமக்களைத் துன்புறுத்திய சிங்கத்தை சிங்கப்பாகு கொன்றான். அரசன் இறக்க சிங்கப்பாகு அரசனான். தனது சகோதரியைத் திருமணம் செய்த சிங்கப்பாகுவின் மகனே விஜயன். இவன் தோழர்களுடன் கூடிச்செய்தகுழப்பங்களால் நாடுகடத்தப்படுகின்றான். இவன் தன் தோழர்களுடன் வந்து இறங்கிய இடம் தம்பபண்ணி.

விஜயன் இயக்கர் பெண்ணான குவேனியைத் திருமணம் செய்து அவளுதவியுடன் இயக்கரை அழித்து ஆட்சியை கைப்பற்றுக்கின்றான். குவேனியைத் துரத்திவிட்டு பாண்டிய இளவரசியை மணக்கின்றான்.

சிலசமூகத்தவர்கள் தம் குலத்தவர்கள் சிலபொருள்களிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்றும் அதனோடு வேறு பலமுறைகளில் தொடர்புற்றவர்கள் என்றும் நம்புவதால் அப்பொருளை அவர்தம் குலத்தின்குறியாகக் கொண்டுள்ளனர்.

இரண்டாவது கதையாக இந்தியாவில் கூறப்பட்டகதையைப் பதிவுசெய்கின்றார். இக்கதையிலும் சிங்கமும் இளவரசியும் இருக்கின்றார்கள். மகன் சிங்கத்தைக் கொன்றதற்காக பரிசளிக்கப்பட்டான். எனினும் தந்தையின் கொலைக்காக நாடுகடத்தப்பட்டு இரத்தின துவீபத்துக்குச் சென்றான். பின்னர் மாணிக்கக்கற்களை வாங்க இந்நாட்டுக்குவந்த வணிகரைச் சிங்கத்தின் மகன் கொன்று அவர் குடும்பத்தவரைத் தீவில் மறித்துவைத்தான். நாளடைவில் அவன் வழித்தோன்றல்கள் எண்ணிக்கையில் பெருக அரசன் ஒருவன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அரசொன்று நிறுவப்பட்டது. பின்னர் அதைநிறுவிய முதல்தலைவன் பெயரைக்கொண்டு நாடு 'சிங்களம்' எனப்பெயர்பெற்றது.

மூன்றாவதுகதை இரத்தினதுவீபத்திலுள்ள இரும்புநகர் ஒன்றில் வாழ்ந்த இயக்கர் பெண்கள் கடலோடிகளை எவ்வாறு கரைக்குவசப்படுத்தி அழைத்தனர் என்பதைக் கூறுகின்றது. இந்தியாவிலுள்ள சிங்களன் என்னும் அரசன்மகன் சிங்களன் என்பான் ஐந்தாறு வணிகர்களுடன் இந்நாட்டுக்கு மாணிக்கக் கற்களைத் தேடிவருகின்றான். வந்தவர் இயக்கர் பெண்களை மணக்கின்றனர். பின்னர், சிங்களன் அவர்களின் உண்மையான இயல்பை அறிந்து பறக்கும் குதிரையின் துணைக்கொண்டு தன் துணைவர்களை அழைத்துக்கொண்டுசென்றுவிடுகின்றான். இயக்கர் பெண்கள் இந்தியாவுக்குச்சென்று அவர்களைத் திரும்பிவருமாறு அழைக்கின்றனர்.

சிங்களனும் துணைவரும் இயக்கர் பெண்களை நிராகரிக்கின்றனர். சிங்களனின் மனைவி தனது தந்தையின் ஆளுதவி பெற்று அரசன்மனையில் உள்ளவரை கொல்கின்றாள். சிங்களன் தந்தைத்தையின் இடத்தில் அரசனாகிறான் பின்னர் இரத்தினதுவீபத்துக்கு படைஎடுத்துச் சென்று ஆட்களை மீட்கின்றான். மக்களை அங்கு குடியேற்றி சிங்கள அரசைநிறுவுகின்றான். இக்கதையானது முகின்பிறந்தகதை வளாகஜாதகக்கதை என்பதிலிருந்து தோன்றியதாகும்.

ஹியன் சாங் இதுபோன்ற இரண்டு கதைகளைக் குறித்துள்ளார். ஒருகதை முதலாவது கதையின் முற்பகுதி வட இந்தியாவில் அல்லாமல் தென்னிந்தியாவில் நடப்பதாகக் குறிக்கின்றது சிங்கத்தை கொன்றனாலேயே

சிம்கல என்றபெயர் வந்ததாகவும் குறிக்கின்றது¹

இக்கதைகளிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய தகவல்கள் இருக்கின்றனவா பழங்கதைகளைத் தங்களுக்குச் சார்பாக ஆளும்வர்க்க மத- மொழி அமைப்புக்கள் மறுநிரமாணம் செய்கின்றதா?

முதற்கதையில் சிங்கம், இளவரசி, விஜயன், தோழர்கள், இயக்கி.

இரண்டாவதுகதையில் சிங்கம், இளவரசி, ஆனால் தோழர்கள் இல்லை பதிலாக வணிகக்குடும்பங்கள் இயக்கி இல்லை.

மூன்றாவதுகதையில் சிங்கன் மிருகமாக இல்லை. மனிதனாக அரசனாக உள்ளான். அவன் மகனே சிங்கனன். ஐந்நூறுவணிகர்கள், இயக்கி.

முதலாவதுகதையிலும் மூன்றாவதுகதையிலும் பூர்வீகமக்களின் தலைவியுடன் திருமணம் பின்பு பகை என்பன காட்டப்படுகின்றது. முதலாவது கதையில் மாத்திரம் பாண்டிய இளவரசியை பின்பு மணம் செய்தல்வருகின்றது. இக்கதைகளை மானுடவியல் ரீதியில் ஆய்வுசெய்யவேண்டும்.

குலக்குறி

சில சமூகத்தவர்கள் தம் குலத்தவர்கள் சில பொருட்களிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்றும் அதனோடு வேறு பலமுறைகளில் தொடர்புற்றவர்கள் என்றும் நம்புவதால் அப்பொருளை அவர்தம் குலத்தின்குறியாகக் கொண்டுள்ளனர். இக்குலக்குறிகள் விலங்குகள், தாவரங்கள், இயற்கைப்பொருள்களாகப்பெரும்பாலும் உள்ளன²

குலக்குறிபற்றிப்பல்வேறு அறிஞர்கள் கருத்துக்கூறியுள்ளனர். ஒருகூட்டத்தினரின் சமூகமனநிலையில் ஒன்றுபட்ட வெளிப்பாடாக அமையப்பெற்றதே குலக்குறி என்பார் எமிலிதர்கைம்³

இயற்கைச்சூழலுடன் ஓர் இரத்த உறவுடைய கூட்டத்தினர் உள்ளார்ந்த மனநிலையில் கொள்ளும் உறவே குலக்குறி என்பார் சிக்மண்ட் பிராய்டு. காடுகளடர்ந்த சுற்றுசூழலில் வாழ்ந்தமக்கள் குறிப்பிட்ட ஒருவகை ஆற்றலுடன் கூடியவிலங்கின் ஆற்றல் தங்கள் குலத்தவருக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்னும் ஆவலில் அதைக்குலக்குறியாகக் கொள்வரெனவும் கூறப்படுகின்றது⁴

மகாவம்சம் பலகுலக்குறிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது சிங்கம், கடுவாய், முயல் அல்லது ஆடு, காகம், மயில், ஊர்க்குருவி போன்றவையவை. இதுமுறையே சிங்களர், தராச்சர், இலம்பகர்னர், பலிபோசகர், மோரியர், கலிங்கர் ஆகியோரைக் குறிக்கும் என மகாவம்சம் கூறும். இக்குலக் குறிச்சின்னங்களைக் கொண்ட இனக்குழு மக்கள் சமகாலத்தில் இந்தியாவில் குறிப்பாகப் பண்டைத்தமிழகத்தில் அல்லது தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்தார்கள்.

குலச்சின்னம்

சிங்கம்

தீசர்]

ஆடு அல்லது முயல் உதி[மழவர்

அல்லது இலம்பகர்னர்]

மயில்

ஆவியர்[தமிழகம்]

மௌரியர் [வட இந்தியா]

நாகம்

நாகர்[பண்டைத்தமிழகம்]

[வட இந்தியா]

இந்தியச்சூழலில் இடைகற்கால- புதியகற்காலமக்களிடம் குலக்குறிவடிவம் அழுத்தம் பெற்றதாக உள்ளது. ஆரியமொழிவழி குலக்குழுமங்களிலும் குலக்குறிமுறையின் தன்மைகள் தென்பட்டாலும் அழுத்தம் பெறவில்லை. வட இந்தியாவில் மகதசாம்ராஜ்சியத்தைத் தோற்றுவித்த நாகர்களும் மௌரியர்களும் ஆரியர் அல்லாதவர் என்பதை ஆய்வாளர்கள் நிறுவியுள்ளனர்.

இயக்கர் என்பவர்கள் இயக்கவழிபாட்டைக் கொண்ட பலகுலச்சின்னங்களை உடைய பிரிவினர் என்பதும்⁵

இவர்கள் ஆதிமத்தியதரைக்கடலின்மக்கள் எனவும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் பேசிய மொழியே முண்டாமொழியாகும். இம்மொழி திராவிடமொழிகளை போல் ஒத்தபண்பு உள்ளமொழியாகும்.

பண்டைய தமிழகத்தில் அல்லது தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த ஈழ[எல் இழ] குலக்குழு உதிக்குலக்குழு நாகர்குலக் குழு பற்றி ஆய்வுசெய்வது இலங்கைவரலாற்றுக்கு அவசியம். இதற்கு தொல்லியல், மரபணுவியல், சமூகவியல், மொழியியல், கல்வெட்டியல், இலக்கியம் ஆகியன உதவுகின்றன.

தொல்லியல்

பண்டைக் காலமக்கள் விட்டுசென்ற சான்றுகளின் அடிப்படையில் தொல்லியியலாளர்கள் பின்வரும் பகுப்பை ஏற்படுத்தினர்⁶

1. வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலம்

2. வரலாற்று உதயகாலம்

3. வரலாற்றுக்காலம்

வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலம்

எழுத்து ஆதாரங்கள் இல்லாதகாலம் இக்காலத்துச்சான்றாக கல்லாயுதங்கள், மட்பாண்டங்கள், மண்படைகள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், பாவனைபொருட்கள் என்பவற்றை கொண்டு பல்வேறுகாலகட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளார்கள்.

1. பழங்கற்காலம்

கீழை [முந்தைய] பழங்கற்காலம்

தீ மத்திய பழங்கற்காலம்

நீ மேலை[பிந்திய]பழங்கற்காலம்

2 .இடைக்கற்காலம்[குறுனி்கற்காலம்]

3. புதியகற்காலம்

4. பெருங்கற்காலம்

பழங்கற்காலம் மிகவும் நீண்டது. கல்வகைகள் கல்லாயுதச் செப்பனிடல் கல்லாயுதவகைகள் ஆகியவற்றை வைத்து இது மேலும் மூன்று உட் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது.

கீழை(முந்தைய)பழங்கற்காலம் கி .மு 50000க்கு முந்தியது. மத்தியபழங்கற்காலம் கி.மு50000 -30000 மேலை(பிந்திய)பழங்கற்காலம் கிமு 30000 -கிமு 10000 இதற்கு அடுத்தகட்டமான இடைக்கற்காலம் உலக அளவில் கிமு 12000 ஆகவும் இந்தியாவில் கிமு 8000 ஆகவும் கணிக்கின்றனர். அடுத்துவரும் புதியகற்காலம் உலக அளவில் கி மு 9000 ஆகவும் வட இந்தியாவில் கிமு 7000 ஆகவும் தமிழகத்தில் கிமு 3000 அல்லது2500 ஆகவும் கணிக்கப்படுகின்றது⁷.

இதனைத் தொடர்ந்துவரும் பெரும்கற்காலம் பற்றிய அண்மைக்கால ஆய்வுகளின் படி கி.மு 1550இல் தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் பெருங்கற்காலம் ஆரம்பமாகிவிட்டது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது⁸

இலங்கையின் நிலமைவேறுவிதமாக இருந்தது. கிமு 5000 அளவில் கடல் இலங்கையையும் இந்தியாவையும் பிரித்துவிட்டது. இடைக்கற்காலத்துமக்களின் பின்பு புதியகற்காலமக்கள் இலங்கைக்குள் நுழையமுடியவில்லை. தோணி -துடுப்புக் கருவி தமிழகத்துக்குள் நுழைந்த பின்பே கடலைக் கடத்தல் சாத்தியமானது. சிந்துவெளிநாகரிகத்தில் கி மு 2300 இல் கடலோடுதல் தொடங்கிவிட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழகத்தில் கிமு 2000 -1500 அளவில் கடலோடுதல் தொடங்கிவிட்டது. கிமு 1800 அளவில் தமிழகப் புதியகற்காலமக்களுக்கும் இலங்கை இடைக்கற்கால மக்களுக்குமிடையில் தொடர்பு ஏற்பட்டதற்கான சான்று கிடைத்தாலும் இன்னும் ஆழமான ஆய்வே இதனை உறுதிப்படுத்தும⁹ ஆனால்,

இவர்கள் பேசிய மொழி ஒஸ்றிக் மொழியாகும். தமிழர்- சிங்களவரிடம் இம்மரபணுகிருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

பெருங்கற்காலம் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு கி.மு 1400ல் பரவிவிட்டது¹⁰.

பெருங்கற்காலம் அறிமுகத்துடன் இரும்பும் கிமு 1400இல் தமிழகத்தில் அறிமுகமாகிவிட்டது. இலங்கையின் இரும்புக்காலம் கிமு 1380 என அண்மைக்காலத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது¹¹

மரபணுவியல்

அண்மைகாலத்து வரலாறு எழுதுதலில் பாரிய தாக்கம் செலுத்தி இன வரலாற்றைப் புரட்டிப்போட்டிருக்கும் துறை மரபணுவியல். நவீனமனிதனான ஹோமோசபியன்ஸ் இந்தியாவிற்குள் கிமு 80000 ஆண்டளவில் நுழைந்தான். இவனது மரபணு வி 130 இம்மனிதனை மானுடவியலாளர் ஆதிஅவுஸ்ரலோயிட் என அழைக்கின்றார்கள்.¹²

இலங்கையில் வாழ்ந்த பலாங்கொடை மனிதன் இந்தநிறமுர்த்தத்தைக் கொண்டிருந்தான். இலங்கையில் வாழும் வேடர்களிடம் இந்தநிறமுர்த்தம் காணப்படலாமென ஆய்வாளர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.[மதுரையில் ஜோதிமாணிக்கம் என்பவரில் இந்நிறமுர்த்தம் காணப்பட்டது நாம் அறிந்ததே] இவர்கள் பேசிய மொழி ஒஸ்றிக் மொழியாகும். தமிழர்- சிங்களவரிடம் இம்மரபணுகிருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

இந்திய உபகண்டத்தில் அடுத்த புலப்பெயர்வு ஏறத்தாழ 35000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தது. இம்மக்களின்மரபணு வி20 ஆகும் .இவர்களை ஆதிமத்தியதரைக் கடலினம் என அழைப்பார்கள். தொல்லியலின்படி இவர்கள் மேலை[பிந்திய] பழங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்¹³. ஆனால் இடைக்கற்கால நாகரிகத்தைக் கொண்டமக்களும் இதே வி20 மரபணுவைக்கொண்ட ஆதிமத்தியதரைக் கடலினமக்களே. இவர்கள் மேற்காசியாவிலிருந்து புதிதாக வந்த ஆதிமத்திய மத்தியதரைக் கடலினமக்களா? இல்லை,முன்பே இருந்த மக்களிடம் இடைக் கற்காலதொழில்நுட்பம் பரவியதா? தொல்லியலாளரும் மானுடவியலாளரும் விடைகாணவேண்டிய கேள்வியிது.

இந்தியாவிற்குள் வந்த அடுத்தமக்கள் வி172 மரபணுவைக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் மத்தியதரைக் கடலினமக்கள் என் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார்கள்¹⁴

இவர்கள் பேசியமொழி, திராவிடமொழியாகும். மத்திய தரைக்கடற் பகுதியிலிருந்து கி.மு 7000 ஆண்டளவில் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த இம்மக்கள் பேசிய மூலத்திராவிடமொழியை எலுமொழியென மொழியியலாளர் கூறுவர். இம்மொழியிலிருந்தே இந்தியாவில் பேசப்படும் திராவிடமொழிகள் அனைத்தும் தோன்றின.

இந்தியாவிற்குள் வந்த அடுத்தமக்கள் வி17 மரபணுவைக் கொண்டிருந்தார்கள். மத்திய ஆசியப் புல்வெளிகளிலிருந்து ஈரானியப்பீடபூமியூடாக கி.மு 1800 அளவில் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த இம்மக்கள் பேசியமொழி ஆரியமொழியாகும்.

இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தமக்கள் குலக்குழுக்களாகவே வந்தனர். குலக்குழுக்களாகவே பரவினர். இக்குலக் குழுக்களிடையேமோதலும் கலத்தலும் இயல்பாக வரலாற்று வழியில் நடந்தது. இலங்கையில் கல்வெட்டுகள்-இலக்கியங்கள் குறிக்கும் குலக் குழுக்களை கவனிப்போம்

1. இயக்கர்
2. நாகர்
3. இள
4. உதி

இயக்கர்

முன்பு குறிப்பிட்டவாறு இடைக்கற்காலமக்கள், இவர்கள் இந்திய- இலங்கை வரலாற்றில் பெரும்பங்கு வகிப்பவர்கள். இவர்கள்மொழி முண்டாமொழியாகும் இலங்கை தென்னிந்தியமக்களின் மரபணுகளில் 50% இவர்களுடையது. இவர்கள் பின்புவந்த புதியகற்கால-பெருங்கற்கால மக்களுடன் கலந்து மொழிமாற்றம் பெற்றார்கள் இவர்களில் பலகுலச்சின்னத்தைக் கொண்டவர்கள் இருந்தனர்.

நாகர்

இந்திய இலங்கை வரலாற்றில் ஆழத்தடம் பதித்தவர்கள் நாகத்தைக் குலச்சின்னமாகக் கொண்டவர்கள். பனைமரமும் இவர்களின் சின்னத்தில் ஒன்று நாகவழிபாட்டின் மூலம் பல குலக்குழுக்களை இவர்கள் இணைத்திருக்கவேண்டும். கலப்பை ஏந்திய பலராமனை வழிபடுபவர்கள். புதிய கற்காலவிவசாய மக்களான இவர்கள் திராவிடமொழி பேசிய வி172 மரபணுகொண்டவர்கள்.

உதி

ஆரம்பகால புதிய கற்கால மக்களாக இனக்குழுவாகத் தமிழகத்தில் நுழைந்தவர்கள். இவர்களது குலச்சின்னம் முயல் அல்லது ஆடு. இவர்களை இலம்பகர்னர் என்றும் இலங்கை இலக்கியங்கள் கூறும். இவ்வினக்குழுவின் போர்வீரர்களை மழவர் என அழைப்பார்கள்.

தமிழகத்தில் உதி இனக்குழுவிலிருந்து மழவர் குழுவும் தனிக்குழுமமாகப் பிரிந்தது. உதி இனக்குழுவிலிருந்தே புகழ்பெற்றசேரர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்களின் மரபணுவும் வி172.

இள [எல் இழ ஈழ]

இந்திய இலங்கை வரலாற்றில் இவர்களது பங்கு கணிசமானது. மூலத்திராவிடமொழியின் பெயரான எலு இவர்கள் இனக்குழுபெயரிலிருந்தே தோன்றியதாக சொல்லப்படுகின்றது.

சிங்கத்தைக் குலச்சின்னமாகக் கொண்ட இவர்களின் மரபணு வி172 இவ்வினக்குழுவின் போர்வீரர்கள் திய்ய என அழைக்கப்பட்டனர். திய்ய, தீயர் ஆகவும் திரையர் ஆகவும் ஆனதாக கூறுவர். திய்ய பிராகிருதத்தில் திச ஆகவும் பாளியில் திஸ்ஸ ஆகவும் ஆனது[ஆரம்பகால அனுராதபுர அரசர் பெயரில் இருக்கும் திச அல்லது திஸ்ஸ இந்த இடத்தில் ஞாபகம் வரலாம்]. இள இனக்குழுவிலிருந்து பிரிந்து தீயர் அல்லது திரையர் தனிக்குழுமமானார்கள். திரையர்களே பல்லவர்கள் என்பதற்கு பல்லவர்களின் குலச்சின்னம் சிங்கம் என்பதை ஆதாரமாகக்காட்டுவார் ரா.இராகவஹ்யங்கார்¹⁵ இலங்கையின் மொழிவழி இனக்குழும உருவாக்கத்தை அறிய, தமிழக வரலாறும் வட இந்தியவரலாறும் உதவிசெய்யும்.

தமிழகத்து வரலாற்றுக்காலம்

தமிழக ஈழ வரலாற்றுக்காலங்களிடையே நெருங்கியதொடர்பு உண்டு. பெருங்கற்காலநாகரிக விளைபொருளே தமிழக -ஈழ அரசுகள். அண்மைய ஆய்வுகளின்படி பெருங்கற்காலநாகரிகம் மேற்காசிய வணிகர்களுடன் கொண்டதொடர்பின் ஊடாகவே தமிழகம் [தென் இந்தியா]வந்தடைந்தது. முன்பு குறிப்பிட்டது போல் தமிழகத்தில் பெருங்கற்காலம் கி.மு 1550 ஆகவும் இலங்கையில் 1400க்குமுன்பாகவும் அறியப்படுகின்றது. பெருங்கற்காலம் தமிழகத்தில் இருந்தே இலங்கைக்கு அறிமுகமானது.

இரும்பின் அறிமுகத்துடன் தமிழகம் நாகரிகப் பாய்ச்சலுக்குள்ளானது. கி.மு 1000 அளவில் தென்னிந்தியா முழுவதும் இலங்கையிலும் இரும்பு பரவலாகியது. விவசாயமும் கடல்வாணிபமும் தமிழகத்தை முன்னணிக்கு எடுத்துச் சென்றன. இதன் விளைவாகத் தமிழ்மொழி தனது திருத்தமான வடிவை கி.மு 9^{ம்} நூற்றாண்டிலேயே பெறத் தொடங்கிவிட்டது. குறுநில அரசுகள் கி.மு 7^{ம்} நூற்றாண்டிலேயே தோன்றிவிட்டது என்பதற்கு செமித்திய மன்னன் கல்வெட்டுசான்றளிக்கின்றது. இக்கல்வெட்டில் வரும் பாடே பாண்டியரையும் கூடே

கூடலையும் குறிப்பதாக ரோமிலாதாபர் கூறுகின்றார்¹⁶

இக்காலகட்டத்தில் தமிழ்மொழிக்கான எழுத்து மேற்காசிய வணிகர்களின் தாக்கத்தினால் உருவாகியிருக்கவேண்டும். இவ்வெழுத்து தமிழகத்தில் பரவி இலங்கையையும் வந்தடைந்தது.

வட இந்தியவரலாறு

சிந்துவெளிநாகரிகத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்பு நுழைந்த அல்லது அதன் இறுதிக் கட்டத்துக்குக் காரணமான ஆரிய மொழிபேசிய இனக்குழுவின் முதலாவது அலையினர் முன்னைய திராவிட முண்டாமொழிபேசும் இனக்குழுக்களுடன் கலந்து உருவானதே ரிக்வேத காலநாகரிகம் [கி.மு1500 -1000]. இரண்டாவது அலையாக இரும்புடன் வந்த ஆரியமொழி பேசிய இனக்குழு ஏற்கனவே ஈரானில் தங்கிவாழ்ந்து அங்கிருந்த மக்களுடன் கலப்புற்றே இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர். இவர்கள் திராவிட முண்டா மொழி இனக்குழுவின்ரோடும் முதலாவது அலையாக வந்த ஆரியர்களுடன் மோதியும் இணைந்தும் உருவாக்கியதே பிந்திய வேதகாலம் [கிமு 1000 -600] எனப்படும் காலமாகும். இதன் போது ஆரியமொழியான பிராகிருதம் பல இனமக்களை இணைக்கும் மொழியாக வட இந்தியாவில் நிலைபெற்றது. இதிலிருந்து விலகிய பூர்விகமொழிகளைப் பேசும் மக்கள் இன்றும் வாழ்வதுகண்கூடு. மொழியையும் இனக்குழுமக்களையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும் நிலமை என்றோ காலாவதியாகிவிட்டது.

பிராகிருதம் கி.மு 6ம்நூற்றாண்டில் வட இந்தியமக்களை இணைக்கும் மொழியாக உருவெடுத்தது. இரும்பு பரவலாகி உற்பத்தி உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றமும் வர்ணாச்சிர தர்மம் இறுக்கம் பெற்றசூழலில் சனாதன வேதவழிபாட்டு முறைகளுக்கும் பிராமண ஆதிக்கத்துக்கும் எதிராக உருவானதே சமணம், பௌத்தம், ஆசீர்வாகம் போன்றமதங்கள். இதன் விளைவாகப் பிராமணியம் பெரும்நெருக்கடியைச் சந்தித்தது. அது தன்னைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேதநெறிக்குப் புறம்பாகத் தள்ளி வைத்திருந்த வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டது. இதுபோன்று வேதகாலத்திலும் பிந்திய வேதகாலத்திலும் பல பூர்விகவழிபாடுகளைச் சனாதனநெறி உள்ளிழுத்துக்கொண்டது நடந்துள்ளது.

திராவிட முண்டா இனமக்களின் வழிபாட்டுமுறைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டபிராமணியம் பூசையை முதன்மைப்படுத்தி இந்துமதத்தை மறுசீரமைத்தனர். கி.மு 5ம் நூற்றாண்டளவில் இந்த இந்துமதத்துடனும் பிராகிருதமொழியுடனும் வட இந்திய வணிகர்கள் தென்னிந்திய, இலங்கைப்பகுதியில் தமது செல்வாக்கைப்பரப்பினர். இதனை அடுத்து

இலங்கையில் கி.மு 5ம் நூற்றாண்டளவில் வரலாறு தொடங்கியதாகக் கருதலாம். இக்காலத்தில் பலகுறுநில மையங்கள் உருவாகிவிட்டன.

நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட சமணம் ,பௌத்தம் போன்றவை அரச ஆதரவுடனும் தனியாகவும் இப்பகுதியில் கால்பதித்தது. இது கி.மு 4மற்றும் 3ம்நூற்றாண்டில் நடந்தது.

இலங்கையின் வரலாற்றுக்காலம்

இலங்கையின் வரலாற்று உதயகாலம் பெருங்கற்காலத்துடன் தொடங்குகின்றது. அண்மைய ஆதாரங்களின்படி கி.மு 1400 அளவில் இதுஆரம்பமாகிவிட்டது .இரும்பு கி.மு 1380 அறிமுகமாகி கி.மு 1000- 800 அளவில் எல்லா இடமும் பரவிவிட்டது. இதற்குத் தமிழகத் தொடர்பு முக்கியகாரணமாகும். விவாசயமும் தமிழகத்துடன் இணைந்து வெளிநாட்டுவாணிப வலை அமைப்பில் இணைந்திருந்ததும் இலங்கையில் வணிகநகரங்கள் உருவாகவும் அதன்பயனாய் அரசமையங்களும் உருவானது. இவ்வாறு பெருங்கற்கால நாகரிக அம்சங்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்த இனக்குழுக்களே நாகர், உதி, இள இனக்குழுவினர்கள் இவர்களுடன் நெய்தல்மக்களான பரதவர்களும் முக்கியமானவர்கள். பரதவரைத் தனித்த இனக்குழுவாக எண்ணுவதைவிடக் கடல்சார்ந்த வாழ்வில் இணைந்த பல இனக்குழுக்களின் குழுவும் எனலாம். இதற்கு இலங்கை பிராமி கல்வெட்டுக்கள் சான்றளிக்கின்றன¹⁷ இவர்கள் இலங்கையில் ஏற்கனவேஇருந்த இடைக் கற்கால மக்களான இயக்கர்களை எதிர்த்து- கலந்து வரலாற்றுக் காலத்தை உருவாக்கினார்கள்.

இலங்கையில் கி.மு 5ம் நூற்றாண்டளவில் வரலாறு தொடங்கியதாகக் கருதலாம். இக்காலத்தில் பலகுறுநில மையங்கள் உருவாகிவிட்டன. தம்பபன்னி, நாகதீபம், மாகமை, அனுராதபுரம், தீகவாபி வணிக நகர்களாக எழுந்துள்ளன. இக்காலத்தில் தமிழ் ,பிராகிருதம், எலு, முண்டா, ஒஸ்ரிக் , மேன்கிமோர் போன்றமொழிகள் இங்குபேசப்பட்டிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

இந்தமொழிகளில் தமிழும் பிராகிருதமும் வெளிநாட்டுவாணிப வலைப்பின்னலில் இணைந்திருந்தமொழிகள். தமிழுக்குப் பின்பு இலங்கையில் அறிமுகமான பிராகிருதமொழியும் தமிழும் ஆதிக்க வணிகர், குறுநிலஅரசர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. தமிழ், எலு, முண்டா

மொழிகள் மக்கள் மத்தியில் பேசப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்நிலையில் பௌத்ததின் வருகையோடு கிழக்குஇந்தியாவின் பிராகிருதமான பாளி அறிமுகமானது. நிறுவனப்படுத்திய அமைப்பான பௌத்த மையங்களின் தாக்கமும் வாணிபம் மூலம் அறிமுகமானபிராகிருதத்தில் பாளியின் தாக்கமும் சேர்ந்தமொழிஅநுராதபுர ஆதிக்கமையத்தில் இருந்த சிங்கத்தைக் குலச்சின்னமாகக் கொண்ட இள இனக்குழுமத்தின் மொழியாக மாற்றம் பெற்றது. சிங்கத்தைக் குலச்சின்னமாகக் கொண்ட மக்களின் மொழியான பிராகிருதம் சிங்களம் ஆனது. இது இலகுவில் குறுகிய காலத்தில் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. சிங்களம் தனித்த மொழியாக கி.பி 1ம் நூற்றாண்டிலேயே அறியப்படுகின்றது. அப்போதுகூட அது மதத்தின்மொழியாகவோ கல்வெட்டுமொழியாகவோ மாறவில்லை. சிங்களமொழியில் கி.பி10ம் நூற்றாண்டிலேயே இலக்கியம் தோன்றியது. கி.மு 13ம் நூற்றாண்டில்தான் சிங்களமொழிக்கு இலக்கணம் எழுதப்பட்டது.

சிங்களவர் என்ற இனத்தின் உருவாக்கமும் நீண்டவரலாற்றுப்போக்கில் நிகழ்ந்த ஒன்றே. வரலாறின் ஆரம்பகாலத்திலேயே பல்வேறு இனக்குழுக்களின் கலப்பை, பிராமி கல்வெட்டுகளில் உள்ள பெயர்களும் பாளி இலக்கியங்களும் குறிக்கின்றன. ஆனால் பாளி இலக்கியங்கள் தமது தேவைக்கு ஏற்ப பலகட்டமைப்புகளைச் செய்கின்றது. இதில் பிரபலமானது மகாவம்சம். பௌத்தமதத்தை முதன்மைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட இந்நூலில் அநுராதபுர அரசவம்சத்தை வட இந்தியமரபுகளுடன் இணைப்பதற்காகப் புணையப்பட்ட விஜயன் கதையிலிருந்து புத்தர் பிறந்த சாக்கிய குலமும் பின்பு மௌரியகுலமும் இணைக்கப்படுகின்றது. இதற்கு எந்தவித கல்வெட்டு ஆதாரங்களும் இல்லை.

கல்வெட்டுகள்

இலங்கையில் கி.மு முற்பட்ட பிராமி கல்வெட்டுகள், மட்பாண்டப்பொறிப்புகள் போன்ற சாசனங்கள் பலகிடைத்துள்ளன. இவற்றின் மொழி பிராகிருதமாகக் காணப்பட்டாலும் தமிழ்ச்சொற்களும் காணப்படுகின்றன. இப்பொறிப்புகள் பெரும்பாலும் வணிகர்களாலும் மாகசங்கத்துக்கு தானம் அளித்தவர்களாலும் பொறிக்கப்பட்டவை. இதில் வம்சாவழிப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வம்சாவழிப் பெயர்களில் குலக்குழு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

அவற்றில் முக்கியமான பெயர்கள் இவை, நாக, தீச, உதி, பரத, இள இப்பெயர்கள் பற்றி முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்சாசனங்களில் உறவு பெயர்கள் குறிப்பிடப்படும் போது அதில் திராவிட அல்லது தமிழ்ப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அத்துடன்

திராவிட அல்லது தமிழ் அதிகார படிநிலைச்சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பிராமி சாசனங்களில் தமெட எனும் தமிழரைக் குறிக்கும் பெயர் உண்டு. சிங்களவரைக் குறிக்கும் பெயர் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் என்றமொழிவழி குழுமப்பெயர் இருக்கும் போது ஏன் சிங்களமொழிவழி குழுமப்பெயர் இல்லை என்பது முக்கியமானதாகும். சிங்கள என்பது குலத்தைக் குறிக்கும் வம்சாவழிப் பெயராகவே ஆரம்பத்தில் அறியப்பட்டது. பின்பு சிங்கள மொழி உருவான கி.பி1ம்நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு மொழியைக் குறிக்கப்பயன்பட்டது. பின்னர் நாட்டைக் குறிக்கும் பெயராக மாறியது. ஆரம்பத்தில் சிங்களக் குலக்குழுவினர் எலு எனும் மூல திராவிடமொழியையோ அல்லது மூலத்தமிழ்மொழியையோ அல்லது தமிழையோ பேசி இருக்கவேண்டும்.

உறவுமுறை

உலகளாவிய முறையில் ஆறு வகையான உறவுமுறைகள் உண்டு. இவற்றில் இராகுவார் முறை என்பதும் ஒன்று¹⁸ இது திராவிடரிடம் உள்ள முறையாகும். இம்முறை தாய்வழி- தந்தைவழி இருபகுதியினருக்கும் சமச்சீர்மையாக அணுகும். உறவுப்பெயர்களும் இரு வழிக்கும் பொதுவாக இருக்கும். உறவினர் உலகத்தை ரத்த உறவு- மண உறவு என இரண்டாகப் பகுக்கும். தமிழர் -சிங்களவர் இருவரிடமும் இந்த உறவுமுறையே உண்டு¹⁹ இன்னும் சிங்களவரிடம் இருக்கும் உறவுப்பெயர்கள் பல திராவிட அல்லது தமிழ்மொழிப்பெயர்களாக இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மதம்

பௌத்தம்- சிங்கள இணைப்பும் கி. பி 6ம்நூற்றாண்டில் உருவான ஒன்றே. இதனைப் பாளி இலக்கியங்களே சுட்டமைத்தன. பௌத்தமரபு தமிழ்மொழியுடன் நீண்டதொடர்புடையது. அது கி.பி 13- 14 நூற்றாண்டுவரை நீடித்துள்ளது. தமிழ் சைவத் தொடர்பும் கி.பி 6ம்நூற்றாண்டில் சுட்டமைக்கப்பட்டதே. அவ்விணைப்பு சமணத்துக்கும் பௌத்தத்துக்கும் எதிராகக் சுட்டமைக்கப்பட்டது. இந்தமுரண் நெடுங்காலம் நீடித்து இருக்கவில்லை. சோழர்கள் இலங்கையைப் பிடித்தபின்பு மதநிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. சிங்கள ஆளும்குடியினரும் மக்களும் இந்துகளாக மாறியுள்ளார்கள். கலிங்க மகான் படை எடுப்பின் போதும் நிலமைமாறி இருந்தது. ஐரோப்பியர் வருகையின்போதும் இது நடந்தது. கிறிஸ்துவ சிங்களவர் இருப்பது நாம் அறிந்ததே. காலனித்துவக் காலத்தில் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் அறிமுகத்தின் போது தங்கள் இன முதன்மையை நாடிய சிங்கள இனம். பாளிநூல்களில் இருந்த ஐதீகங்களுடன் ஐரோப்பிய - ஆரியஇன, மொழி, தேசிய கருத்துருவாக்கத்தை

உள்வாங்கித் தன் வரலாற்றைக் கட்டமைத்தது²⁰ அதனையே இலங்கை வரலாறாகவும் முன்வைத்தது. மறுபுறம் தமிழர்கள் தங்கள் ஐதீகங்களுடன் திராவிட இன மொழித் தேசியத்தைத் துணைக்கு அழைத்தனர்.

சிங்களமொழி பேசும் குழுமமும் தமிழ்மொழிபேசும் குழுமமும் ஒரே குலக்குழுக்களின் கலப்பில் உருவானவர்களே மரபணுவியலும் கல்வெட்டாதரங்களும் மானுடவியலும் சமூகவியலும் இதனையே உறுதிசெய்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூகமாற்றமும் கட்டுரை சிங்கத்தின் வழிவந்தோர் வரலாற்றிலும் வரலாற்றியலிலும் சிங்கள உணர்வு - ஆர். ஏ. எஸ். எச். குணவர்த்தன
2. பண்பாட்டுமானுடவியல் பக்தவத்சலபாரதி
3. பண்பாட்டு மானுடவியல் பக்தவத்சலபாரதி
4. பண்பாட்டு மானுடவியல் பக்தவத்சலபாரதி
5. வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் சுவீரா ஜெயஸ்வால்
6. பண்டையதமிழகம் சி க சிற்றம்பலம்
7. பண்டையதமிழகம் சி க சிற்றம்பலம்
8. வன்னிவரலாறும் பண்பாடும் கட்டுரை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட வன்னிப்பண்பாடு சிவா தியாகராஜா வன்னிவரலாறும் பண்பாடும் மு. கு கட்டுரை
9. இலங்கையில் தமிழர் ஒரு இனக்குழு ஆக்கம் பெற்றவரலாறு

கா .இந்திரபாலா

10. வன்னியின் வரலாறும் பண்பாடும் மு கு கட்டுரை
11. இலங்கையின் மனிதகுடியமைவு சுப்பிரமணியம் விசாகன்
12. இலங்கையில் மனிதகுடியமைவு சுப்பிரமணியம் விசாகன்
13. இலங்கையில் மனிதகுடியமைவு சுப்பிரமணியம் விசாகன்
14. இலங்கையில் மனிதகுடியமைவு சுப்பிரமணியம் விசாகன்

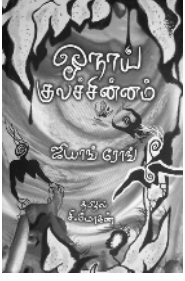
15 பெரும்பாணாற்றுபடை ஆராய்ச்சி ரா. இராகவஜயங்கார்
16 இலங்கையில் தமிழர்
17 திராவிட சிங்களவர்கட்டுரை பக்தவத்சலபாரதி சஞ்சிகை காலச்சுவடு

- 18 மு. கு கட்டுரை
- 19 மு. கு கட்டுரை
- 20 இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூகமாற்றமும் மு .கு கட்டுரை

பயன் பெற்றூறல்கள்
மகாவம்சம், சூளவம்சம்
பண்டைய இந்தியா
வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட இந்தியா
வியக்கதகு இந்தியா
இலங்கை வரலாறு
யாழ்ப்பாண தொன்மைவரலாறு

நான் இவன் சிறை

எல்லாம் சரியாயிருக்கிறது
ஒரு பிரச்சனையுமேயில்லை
இவன் அழகனில்லை ஆனால் பரவாயில்லை
அவனுக்கும் நான் அப்படித்தானாயிருக்க வேண்டும்
இவனுக்காக இரண்டு மூன்று பூச்செடிகள் உள்வீட்டில் வளர்க்கலாம்
இவனுக்காக பிள்ளைகள் வேண்டுமானால் தத்தெடுக்கலாம்
இவனுக்காக ஷேர்ட்டுகளை அயர்ன் பண்ணி வைக்கலாம்
இவனுக்காக அழுக்கு சட்டைகளை துவைத்து வைக்கலாம்
அப்படியே நானும் ஸொக்ஸ்களையும் உள்ளடைகளையும்
இவனுக்காக கார்ப்பெட்டில் சிந்திய சிப்ஸ் துண்டங்களை வக்யும் செய்யலாம்
இவனுக்காக மெத்தையில் சிந்திய பியரை ஹெயார் ட்ரையர் பிடித்து உலர வைக்கலாம்
இவனுக்காக வருடாந்த ஜிம் மெம்பர்ஷிப் எடுத்துக்கொள்ளலாம்
இவனுக்காக படுக்கையறையை அடிக்கடி சுத்தம் செய்யலாம்
இவனுக்காக வரவேற்பறையை இன்னும் பொலிவாக வைத்திருக்கலாம்
இவனுக்காக என் முகத்தை இன்னும் களையேற்றிக் கொள்ளலாம்
இவனுக்காக பிடித்த விதத்தில் கதைத்துப் பழகலாம்
இவனுக்காக கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சிரிக்கப்பழகலாம்
இவனுக்காக சந்தையில் இன்ன இன்ன மரக்கறி வாங்கலாம்
இவனுக்காக வாழ்நாள் முழுதும் சமைத்துக்கொட்டலாம்
ஒன்றும் கெட்டுப்போகாது
எல்லாம் சரியாயிருக்கவேண்டும்
எல்லாம் சரியாயிருக்கிறது
பிரச்சனையில்லை

‘எப்படி வேட்டையாடுவது, எப்படிச் சுற்றிவளைப்பது, ஒரு யுத்தத்தை எப்படி நடத்துவது என்பதையெல்லாம் மங்கோலியர்களாகிய நாங்கள் அவற்றிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டோம். சீனர்களாகிய நீங்கள் சண்டையிடுவது எப்படி என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதிக அளவில் நிலமும் மக்களும் இருப்பதால் மட்டும் எவராலும் ஒரு யுத்தத்தை வென்றுவிடமுடியாது. நீ ஒரு ஓநாயா அல்லது ஆடா என்பதைப் பொறுத்தது அது’

தொழிற்புரட்சியிலிருந்து உருவாகிவந்த நவீனம் மனிதவளர்ச்சியில் கட்டற்ற உடைப்பை நிகழ்த்தியிருக்கிறது. அதிலிருந்து நவீன மனிதனின் பிரச்சனைகளிலே சூழழியற் பிரச்சனைப்பாடுகளும் மிகமுக்கியமாகின்றன. வேட்டைச்சமூகம் தனது நாடோடி வாழ்வைத்துறந்து நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கியிருக்கும் விவசாய வாழ்வினுள் நுழைந்ததிலிருந்து, இயற்கையைத் துன்பம் வளைக்கத் தொடங்கியது. அபரிமிதமாக அகழப்படும் கனிமங்கள், தாதுப்பொருட்கள் மலட்டுத்தனமான நிலத்தை உருவாக்குவது ஒருபுறம் எனில் மறுபுறத்தில் நிலத்தடிநீர், பூமி வெப்பமடைதல், காடழிப்பு என எண்ணிலடங்கா சூழழியற்பிரச்சனைப்பாடுகளினால் நவீன மனிதன் பல புதிய இடர்களைச் சந்திக்க நேர்கிறது. பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் சூறையாடும் வேட்கையின் அதிகார அடக்குமுறைகள் பழங்குடி மக்களை மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்த உலகத்தையும் வியாபித்திருக்கும் முக்கியமான பிரச்சினை.

அபரிமிதமாகப் பெருகிவிட்ட வாகனங்களினால் வளி விரைவில் வெப்பமடைகிறது. பரிஸ்மாநகரினுள் வரும் வாகனங்களைக் கட்டுப்படுத்த பல திட்டங்களை முனைப்போடு செயற்படுத்துகிறது மாநகரசபை. பொதுப்போக்குவரத்து கட்டணங்களைக் குறைத்து, பரிலைச் சுற்றி புதிய திராம்(tram) வழித்தடங்களை உருவாக்குகிறது. பரிஸினுள் நுழையும் வாகனங்களில்

நவீனமும் - எதிர் நவீனமும்

ஓநாய் குலச்சின்னம்,

ஜியாங் ரோங், தமிழில் சி. மோகன்,
அதிர்வு பதிப்பகம், 38, இரண்டாவது தெரு, இராமலிங்க நகர்,
விருகம்பாக்கம், சென்னை 93, | பக்கங்கள் 672, விலை 500ரூ.

தர்மு பிரசாத்

கட்டுப்பாட்டைவிதித்து, மாநகரினுள் சைக்கிளின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்கும் செயற்திட்டங்களையும் தொடங்கியிருக்கிறது.

உலகமயமாக்கலின் நச்சுவேர்கள் குக்கிராமங்கள் வரையும் பரவிவிட்டிருப்பதன் விளைவு வளர்ச்சி எனும் போர்வையுள் வளங்கள் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. நவீனத்துவத்தின் விளைவுகளை விமர்சனபூர்வமாக எதிர்கொள்ளவேண்டிய சிக்கலான சூழலிது. நீர், வளி, நிலம் என அத்தியாவசியத் தேவைகள் கூட நுகர் பண்டமாக்கப்பட்டு விற்பனையாக்கப்படும் சூழலில், ஓநாய் குலச்சின்னம் நாவலானது நவீனத்துவத்தின் விளைவுகள் மீது விமர்சனபூர்வமான பார்வையைப் புனைவாக முன்வைக்கிறது.

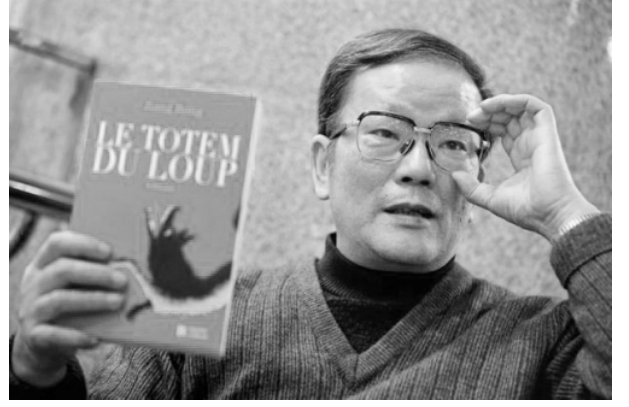
நாவல், ஓநாய் - ஆடு, சீனா - மங்கோலியா, மேய்ச்சல்நிலம் - விவசாயநிலம், நவீனத்துவம் - எதிர்நவீனத்துவம் எனும் பல இருமைகளைப்பற்றிப்

முன்றுவாரங்களின் முன்னர் தங்கையின் திருமணப்புகைப்படங்களை அம்மா மின்னஞ்சலில் அனுப்பியிருந்தார். அதில் ஊரின் எந்த அடையாளங்களும் பிடிக்கிடக்கவில்லை. நெல்லியோடைக் குறிச்சியின் குச்சொழுங்கைகளையும், பூவரசம் வேலிகளையும் மருந்திற்கும் காணமுடியவில்லை. அகன்ற தார்வீதிகளும், வெய்யிலில் வெடிப்புவிழுந்த கல்மதில்களும் நீண்டு வளைந்திருந்தன. இருபது வருடங்கள் வாழ்ந்த வீட்டின் கொல்லையும், குச்சொழுங்கையும், பூவரசம்வேலிகளும் சுவடவேயில்லாமல் அழிந்திருந்தன. இவை கடந்த அய்ந்தாண்டுகளில் நிகழ்ந்துவிட்ட மாற்றம். ஊரில் யுத்தமுடிவினை இம் முன்னேற்றங்களின் ஊக்கியாகக் கொள்ளலாம். வேலிப்பூவரச மரங்களையும் அழித்துவிட்டு வெப்பவலைய வெப்பத்தை எப்படி எதிர்கொள்வது. எங்கள் குக்கிராமத்தில் மட்டுமல்ல நவீனங்களின் உச்சப்பட்ட சாத்தியங்களை நுகரும் பாரிஸிலும் நிலைமை அதுதான்.

பேசுகிறது. ஓநாய்கள் பழைமையின் உருவகமாகவும், சுதந்திரத்தின், அடங்கமறுப்பதன் குறியீடாகவும் நாவல் முழுவதும் வருகின்றன. ஓநாய்களே மங்கோலிய மேய்ச்சல் நிலத்தின் ஆன்மா. அவையே மக்களின் ஞானகுருவாகவும் போர்க்கடவுளாகவும் காப்பாளர்களாகவும் கருதப்படுகின்றன. அவற்றின் போர் விபூகங்கள் குருதியுறைய வைப்பன. அவற்றிலிருந்தே மங்கோலியர்கள் போர்விபூகங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஓநாய்களே மரணத்தின் பின்னர் மங்கோலியர்களது ஆன்மாக்களை டேஞ்சரிடம் எடுத்துச்செல்கின்றன. இறந்த மங்கோலியர்களின் உடல்களை அவர்கள் எரிப்பதோ, புதைப்பதோ இல்லை. அவை வான்சமாதி செய்யப்படுகின்றன. இறந்தவர்களின் உடலை பாரவண்டியில் பொருத்தி ஓநாய்களின் பகுதியில் எறிந்துவிடுவார்கள். ஓநாய்களினால் புசிக்கப்படும் உடலின் ஆன்மாவே டேஞ்சரிடம் செல்லும் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. டேஞ்சரே மேய்ச்சல்நில மக்களின் கடவுள். அவரால் மேய்ச்சல் நில இருப்பின் நிமித்தம் அருளப்பட்டவையே ஓநாய்கள்.

உள் மங்கோலியாவின் ‘ஓலன்புலோக்’ எனும் பசுமையான மேய்ச்சல் நிலம் சீனக்கலாசாரப் புரட்சியின் ‘புரட்சிகர’ நடவடிக்கையினால் மணற் பாலையாகிவிடும் அதிர்ச்சியைப் புனைவின் வழி விபரித்துச்செல்கிறது நாவல். மனித இருப்பிற்கு ஆபத்தான மேய்ச்சல்நில ஆன்மாவாகிய ஓநாய்கள் மொத்தமாக அழிக்கப்படுகின்றன. ஓநாய் வளைகள் தீவிரமாகத் தேடப்படுகின்றன. அவற்றைக் குட்டிகளிலேயே கொலை செய்யும் கொடூரத் திட்டம் பரவலாக்கப்படுகிறது. கண் திறக்காத ஓநாய்க்குட்டிகளின் மிருதுவான தோல்கள் நல்ல விலைக்கு சந்தையில் கொள்வனவு செய்யப்படும் என்பதாலும் அவை பலராலும் மூர்க்கமாகத் தேடப்பட்டு அழிக்கப்படுகின்றன. நவீனத்துவத்தின் வளங்களான வெடிகள், துப்பாக்கிகள், அதிவேகமான வாகனங்கள் மொத்தமாகப் பயன்படுத்தி ஓநாய்வேட்டை தீவிரமாக்கப்படுகிறது.

ஓநாய்களின் அழிப்பைப் பெருந்துயரத்துடன் நோக்குபவர் பில்லி ஒருவர்தான். அவர்தான் வேட்டைநிலக் குழுவின் மூப்பர். அவரின் சொற்களை யாரும் காதுகொடுத்துக் கேட்பதில்லை. மேய்ச்சல்நில மனிதர்களின் இருப்பிற்கு ஓநாய்களின் இருப்பு அவசியமானவை என்றும், அவற்றின் அழிவினால் மேய்ச்சல் நிலம் பாலையாவிடுமென்பது அவரின் நம்பிக்கை. ஓநாய்களின் அழிப்பை டேஞ்சர் ஒருபோதும் அனுமதிக்காது என்கிறார். அதற்கான விளைவை நாங்கள் ஏறுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். ஆன்மாக்களாகிய ஓநாய்கள் ஒருவேளை அழிந்துவிட்டால், முயல்களினதும், மர்மோட்களினதும், எலிகளினதும் எண்ணிக்கை பெருகும். அவற்றினால் தோண்டப்படும்

நீண்ட வளைகள் மேய்ச்சல் நிலப் புற்களை அழித்துவிடும். பயணங்களிற்குக் குதிரைகளையும் பயன்படுத்த முடியாது செய்துவிடும். வளைகளில் மாட்டும் குதிரைக்கால்கள் உடைந்துவிடும் என்கிறார் மூப்பர்.

மேய்ச்சல் நிலம் என்பது பெரிய உயிர். ஆனால் அது மனிதர்களுடைய கண்ணிமைகளைவிட மெல்லியது. அதனுடைய புறதளத்தை நீங்கள் அழித்துவிட்டால், அதாவது அதைக் குருடாக்கிவிட்டால், அதன் பிறகு பனிப்புயல்களை விடவும் மிகவும் ஆபத்தான புழுதிப்புயல்களை எதிர்கொள்ள நேரிடும். மேய்ச்சல் நிலம் மடிந்து விட்டால் ஆடுகள், மாடுகள், குதிரைகள் அதே போன்று மனிதர்கள், ஓநாய்கள் போன்ற எல்லாச் சிறிய உயிர்களுக்கும் அதே கதிதான்.

மேய்ச்சல் நிலத்தில் பதினொரு வருடங்கள் வாழ்ந்த சீனனான ஜெனின் பார்வையிலேயே விரிகிறது அந்நிலம். கலாசாரப்புரட்சியின் செயற்திட்டமாக அவனும் சில மாணவர்களும் பீஜிங்கிலிருந்து ‘ஓலன்புலோக்’ அனுப்பப்படுகிறார்கள். விவசாய நிலத்தின் நம்பிக்கைகளும், பிடிமானங்களுமுள்ள அவர்களுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் யுத்தக்களம் போலிருக்கிறது. ஓநாய்கள் குறித்த புராணியங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஜென் ஓநாய்க்குட்டியொன்றை வளர்க்கிறான். ஆயிரமாண்டு மேய்ச்சல் நில வாழ்வில் யாரும் செய்திடாதசெயல்து. மூப்பர் பில்லியால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. குலச்சின்னத்தை அவமதிக்கும் செயல் என்கிறார். குட்டியை வளர்ப்பதினூடே ஓநாய்களின் நுட்பத்தையும், அதன் போர்த் தந்திரங்களையும் அறிந்துகொள்ள முடியும் என்கிறான் ஜென். ஆனால் கூட்டத்தின் பொறுப்பாளர் பாவோ சுங்காயோ அதைத் தூண்டலின் இரையாகப் பயன்படுத்த நினைக்கிறார். குட்டியைத் தேடிவரும் தாய் ஓநாய்க்கூட்டத்தைக் கூண்டோடு அழிப்பது அவரின் திட்டம். ஜென் சென்னினால் தொடர்ந்தும் ஓநாயை வளர்க்க முடிவதில்லை அது எப்போதும் விடுதலையையே விரும்புகிறது. தன்னைக் காயப்படுத்துகிறது. அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுகிறது. அதன் நீண்ட வேட்டைப்பற்கள்

வெட்டப்படுகின்றன. வேட்டையாடுதலின் மிக முக்கியமான பல். வேட்டைப்பல்லில்லாமல் தனியாக அதனால் இரையைக்கூட உண்ணமுடியாது.

உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டி புதிய மேய்ச்சல் நிலத்தைக் கண்டடைகிறார்கள். மனிதக்காலடியே படாத பசுமையான புல்வெளிகள் சில ஆண்டுகளிலே புற்களை, நீர் நிலைகளை இழந்து தரிசு நிலமாகி விடுகிறது. காட்டு வாத்துகளின் முட்டைகள் வேட்டையாடப்படுகின்றன. எவருக்கும் எது குறித்தும் குற்றவுணர்வு இல்லை. இயற்கையுடன் இயைந்த வாழ்வு மெல்ல மெல்லச் சிதைக்கப்படுகிறது. ஓநாய்கள், ஓலேன்புலெக்கின் விளிம்புவரை விரட்டிச் செல்லப்படுகின்றன. காடநடைகள், எலிகள், முயல்கள் பெருகுகின்றன. ஏற்றுமதியாகின்றன, குதிரைகள் அழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் புற்கள் அதன் கடைசிவேர் வரை விடாமல் மேயப்படுகிறது. அதன் இருப்பு சிதைக்கப்படுகிறது. நிலம் பாலையாகிறது.

ஓநாய்களின் இருப்பின்போது மிகுந்திருந்த பசுமையும், ஆடுகள், மாடுகள், குதிரைகள், மர்மோட்கள் அழிக்கப்பட்டும் எங்கும் வெறுமை சூழ்கிறது. மின்சாரம் வருகிறது. வீடுகள் சிமெந்தினால் கட்டப்படுகின்றன. 'டீசல்' வாகனங்கள் வருகின்றன. காலம் நிலத்தைப் பாலையாக்குகிறது, வெறுமை சூழ்ந்த ஓலன்புலோக்கில் ஆன்மாக்களான புற்கள், ஓநாய்களின் சிதைவோடு இயற்கையின் சமநிலையும் உடைக்கப்படுகிறது. மூப்பர் பில்ஜீ இறக்கிறார். ஜென் அவரின் உடலைப் பாரவண்டியில் பொருத்தி ஓலேன்புலோக்கின் விளிம்பில் எஞ்சியிருக்கும் ஓநாய்களின் பக்கமாக எறிந்துவிட்டுகிறான். ஓலேன்புலோக்கில் வான்சமாதி செய்யப்படும் கடைசி உடலும் அவருடையதுதான்.

நாவலில் பல நுண்தகவல்களிருக்கின்றன. புராணியங்களிருக்கின்றன, ஓநாய்கள் குறித்த தொன்மங்கள் வருகின்றன. செங்கில்தான் குறித்த ஐதீகங்கள் வருகின்றன. மங்கோலியர்களின் எல்லையில்லா வீரம் குறித்த அவதானிப்புகள் வருகின்றன. நவீனத்தின் விளைவுகளும் கூடவே உபவிளைவுகளும் வருகின்றன. ஓநாய்களின் இருப்பையும், அழிப்பையும் குறித்து அதிகம் பேசுகிறது நாவல். மிக நுட்பமாகத் திட்டமிட்டு, கொடூரமாகப் போர்புரிந்து, குதிரைகளையும், ஆடுகளையும் ஏன் மனிதனையுமே அழிக்கும் ஓநாய்களை எப்படி ஞானகுருவாகக் கொள்ளமுடியும். வன்முறையையும், அழிவையும் கொடுக்கும் ஓநாய்கள் எப்படிப் புனிதமாகின்றன. டேஞ் சரினால் அருளப்பட்டவையாகின்றன. மங்கோலியர்கள் ஒருபோதும் ஓநாய்த் தோல்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை. அவை மிகவும் மிருதுவானவை. கடுங் குளிரைத்

சி.மோகன்

தாங்கும், காலணிகளில் நன்றாக உழைக்கும். ஆனால் அவர்களுக்கு அவை மிகப்புனிதமானவை. உண்மையான மங்கோலியன் ஓநாய்களின் தோலிற் படுப்பதை விட குளிரில் உறைந்து சாவதையே விரும்புவான் என்பார் பில்ஜீ. இவ்வளவு புனிதமாக்கலின் பின்னாலிருப்பது அவற்றின் இருப்புக் குறித்த அச்சமின்றி வேறில்லை. அவற்றின் இருப்புத்தான் மேய்ச்சல் நிலத்தின் இருப்பும். அவற்றின் இருப்புத்தான் மனித இனத்தின் இருப்பும். அவற்றின் அழிப்போடு மேய்ச்சல் நில ஆன்மாவின், அதன் பசுமையின் கடைசித்துளிகளும் அழிந்துவிடுகின்றன.

வலியது பிழைக்குமென்பது பிரபஞ்சத்தின் பெருவிதி என்றாலும் இயற்கைச்சமநிலையில் ஏற்படுத்தப்படும் அபரிமிதமான உடைப்பினால் சூழ் சமநிலை சிதைகிறது. நிலங்களின் வளம் சிதைக்கப்படுகிறது. மேய்ச்சல் நிலத்தின் ஆன்மா என்பதே ஓநாய்களின் இருப்போடு தம்மை பிணைக்கப்பட்டது. அவை புராணியங்களாகவும், தொன்மங்களாகவும் கடத்தப்படுகின்றன. ஓநாய்களின் இத்தனை கொடூரங்களின் பின்னாலும் அவை ஞானகுருவாகவும், காப்பளர்களாகவும், வழிபாட்டிற்குரிய புனிதங்களாகவும் கொள்ளப்படுவதும் இயற்கை அழிவுகுறித்த அச்சத்தினாலேதான்.

சி.மோகன் மிக அற்புதமாக இதனை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். தெளிந்த சரளமான மொழிபெயர்ப்பு. புதிய நிலம், வாழ்வு, புராணியங்கள் என்றாலும் ஆற்றொழுக்கான மொழிபெயர்ப்பு தங்கு தடையற்ற வசிப்பனுபவத்தைக் கொடுக்கிறது.

‘யூதாஸின் முத்தம்’ என்ற இந்தக் கதையின் கதை சொல்லியான நான், முதலில் யூதாஸ் பற்றிய குறிப்புகளை திருவிவிலியத்திலிருந்தே எடுத்தேன். ஆனாலும் யூதாஸின் நற்செய்தி என்கிற நூலிலிருந்தும் சில குறிப்புகளை எடுத்திருந்தேன். அதில், தான் பிலாத்துவிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட முப்பது வெள்ளிக்காசுகளில் யூதாஸ் காணியொன்றினை வாங்கியதாகவும், பின்னர் அந்த நிலத்திலேயே வயிறு வெடித்துச் செத்துப் போனதாகவும் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நான் அதைத் தவிர்த்துவிட்டு திருவிவிலியத்தின் அடிப்படையிலேயே இந்தக் கதையை நகர்த்தலாமென்று முடிவு செய்கின்றேன். ஏனெனில் நான் இந்தக் கதையை எழுதுவதன் நோக்கம் யூதாஸ் பற்றிய இதுவரையிலான எங்களின் புரிதலை மாற்றியமைப்பதுவே.

யூதாஸ், கிறிஸ்துவின் பன்னிரண்டு சீடர்களில் ஒருவனாக அறியப்பட்டாலும் கிறிஸ்துவின் மரணத்துக்குப் பிறகு சீடர்களின் பட்டியலிலிருந்து அவனின் பெயர் நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக மத்தியா என்பவனின் பெயர் இணைக்கப்பட்டதாக திருவிவிலியம் கூறுகின்றது. இருப்பினும் யூதாஸின் நற்செய்தியோ; யூதாஸேவே கிறிஸ்துவின் உண்மையான சீடன் எனவும், அவரின் நெருங்கிய நண்பன் எனவும் குறிக்கின்றது. இயேசுவின் மரணத்துக்குப் பிறகு அவருடைய மற்றைய சீடர்களின் மரணங்கள் பின்வருமாறு நிகழ்ந்தன.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் முதல் அருட்தந்தையான பேதுரு கிறிஸ்துவின் சீடர்களில் ஒருவன். கிறிஸ்துவின் மரணத்துக்கு பிறகு சரியாக அறுபத்தினாலு ஆண்டுகள் கழித்து தலைகீழாக சிலுவையில் அறையப்பட்டு கொலைசெய்யப்படுகின்றான்.

தூயஆவியின் வருகைக்கு பிறகு கப்பதோசியா, கலாசியா, மாசிடோனியா என்று பலவிடங்களில் மறைபணி புரிந்த அந்திரேயா, பின்னர் எக்ஸ் வடிவ சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்துபோனான்.

கிறிஸ்துவுக்குப் பின் நாற்பத்தினான்காம் ஆண்டு யாக்கோபு தலைவெட்டப்பட்டு இறந்துபோனான். அடுத்தவன் பிலிப்பு கிறிஸ்துவுக்கு பின் ஐம்பத்தினான்காம் ஆண்டு அவனும் சிலுவையில் அறையப்பட்டே கொலை செய்யப்படுகின்றான்.

அதற்கடுத்தவன் பர்தலமேயு. உடலில் உள்ள தோல் முழுவதும் உரிக்கப்பட்டு, தலை வெட்டப்பட்டு இறந்தான்.

இன்னொருவனான மத்தேயு தேகம் முழுவதும் கோடரியால் வெட்டப்பட்டு இறந்தான்.

கிறிஸ்துவுக்குப் பின் எழுபத்திரண்டாம் ஆண்டு தோமா ஈட்டியால் குத்தப்பட்டு இறந்தான்.

பின்னர் அல்பேயுவின் மகன் யாக்கோபு சிலுவையில் அறையப்பட்டு கற்களாலும் தடிகளாலும் அடியுண்டு இறந்து போனான்.

அதன் பின்னர் யூதா ததேயு சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்து போனான்.

யூதாஸின் முத்தம்

சாதனா

செபதேயுவின் மகன் யோவான் வயது முதிர்ந்து இறந்து போனான்.

ஆதியிலே கர்த்தராகிய இயேசுவை அவருடைய பன்னிரண்டு சீடர்களும் ஒரு கழுதையில் ஏற்றி நகர்வலம் வந்தார்கள். அப்பொழுது சிகப்பு நிறச் சீருடை அணிந்திருந்த யூத வீரர்கள் சிலர் பெத்தலகேம் நகருக்குள் நுழைந்தார்கள். கழுதையில் அமர்ந்திருந்த இயேசுவை நோக்கி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள். ‘நாங்கள் இந்நகரத்தின் பாதுகாவலர்கள். மாட்சிமை பொருந்திய பிலாத்துவின் சேவகர்கள். இன்று அவரின் கட்டளைப்படி உம்மைப் பிடித்துப் போக வந்திருக்கின்றோம். ஆகவே முரண்படாமலும், தாமதியாமலும் எம்மோடு வாரும்.’ அதைக்கேட்டு இயேசுவின் சீடர்களில் ஒருவனான யூதாஸ் இல்காரியோத்து என்பவன் கோபப்பட்டான். அவன் அவர்களை நோக்கி, இவர் எங்களின் தலைவர், தேவனின் குமாரன், மாத்திரமல்லாது பரிசுத்தமானவரும் ஆவார். இவரைக் கைது செய்ய நாங்கள் அனுமதியோம். ஆகவே இந்த இடத்தைவிட்டுப் போய்விடுங்கள். அதுவே உங்களுக்கு நல்லது என்றான். பதிலுக்கு யூத வீரர்கள் அனைவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து புன்னகைத்துக் கொண்டார்கள். இந்தச் சூனியக்காரனா உங்கள் தலைவன், புரிந்துகொள்ளுங்கள் இவன் தேவனின் குமாரனுமல்ல, பரிசுத்தமானவனுமல்ல.

மாறாக இவனொரு வித்தைக்காரன்,மாயமந்திரங்கள் தெரிந்தவன் அவற்றை வைத்துக்கொண்டு தன்னைத் தானே தேவனின் குமாரனென்றும்,உங்களை இரட்சிக்க வந்தவனென்றும் ஏமாற்றிக்கொண்டு அலைகிறான். ஆகவே தயவுசெய்து அவனை எங்கனோடு கூட அனுமதியுங்கள்.நாம் இவனைக் கைது செய்து பிலாத்துவின் முன்னால் ஒப்புக் கொடுக்கின்றோம்.அவர் இவனை விசாரணை செய்து தண்டனை வழங்குவார் என்றார்கள்.

யூத வீரர்கள் கூறியதைக் கேட்டு மேலும் கோபப்பட்டவனான யூதாஸ் ஓரடி முன்னால் வந்து,தன்னுடைய இரண்டு கைகளையும் பலமாக விரித்துக் கொண்டான்.யூதாஸ் அவ்வாறு செய்வதைக் கண்ட மற்றைய சீடர்களும் யூத வீரர்களை நோக்கி அடியெடுத்து வந்தார்கள்.கூடியிருந்த பெத்தலகேம் நகர மக்கள் அனைவரின் மூஞ்சிகளிலும் கொஞ்சம் அரவம் அப்பியிருந்தது. இப்பொழுது யூதாஸ் யூதர்களை நோக்கி பிசாசுகளே,மரியாதையாகச் சென்றுவிடுங்கள் இல்லையேல் உங்கள் உயிர் உங்கள் உடலில் தங்காது.எங்கள் தலைவர் மேல் எவனொருவன் கை வைக்கின்றானோ அவனின் கை எலும்பை முறித்து அவனிடமே கொடுப்போம்.தன்னுடைய கையின் சுற்றளவையும்,நீளத்தையும் அறிய விரும்புவன் மாத்திரம் முன்னால் வாரும் என்றான்.

நிலைமை படுபயங்கரமானது என்பதை யூதர்களின் தலைவன் மோசேயு புரிந்து கொண்டான்.யூதாசையே

முறைத்துப் பார்த்த அவன்,மற்றைய வீரர்களை நோக்கி திரும்பிப் போகும்படி கட்டளையிட்டான். யூத வீரர்கள் தோல்வியுற்றுக் கலைந்து போவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பெத்தலகேம் நகர மக்கள் கூட்டம் கையசைத்து ஆராவாரம் செய்தது.அந்தக் கூட்டத்தில் தன் கண்களை மாத்திரம் தெரியும்படி விட்டு, மற்றைய அங்கங்கள் அனைத்தையும் வெண்ணிற ஆடையொன்றினால் மறைத்திருந்த சாராவும் நின்று கொண்டிருந்தான்.அவள் யூதாஸின் காதலி.

எப்பொழுதும் வெண்ணிற ஆடைகளையே அணியும் சாரா பார்ப்பதற்கு தேவதை போலிருந்தாள்.எரியும் மெழுகுகளின் வெளிச்சம் பட்டு மினுமினுக்கும் தொழுவத்தில் இருக்கும் தங்க நிற ஓலைகளின் நிறம்போல் அவள் தேகமிருந்தது.அன்பும் கருணையும் கொண்ட அவளைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே யூதாஸ் காதலிக்க ஆரம்பித்தான்.அதை அவன் அவளிடம் சொன்னபோது சாராவும் மறுப்பேதும் சொல்லாமல் ஆமோதித்தாள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன், தேவனை நம்புங்கள், யாரையும் நிந்தியாதீர்கள். உதவி செய்வர்களுக்கு மாத்திரம் பிரதி உதவி செய்யாதீர்கள். நன்றியென்பது அதுவல்ல. எவன் ஒருவன் உங்களுக்கு உதவி செய்கின்றானோ, அதை நீங்கள் மரணிக்கும் வரை மறவாதிருங்கள். அவர்கள் செய்ததை விட பலமடங்கு பிரதியுதவிகளை நீங்கள் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அது ஒரு நாளும் நன்றியாகாது.நன்றியென்பது மறவாதிருத்தலே என்று

இயேசு பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார். இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த யூதாவின் கண்கள் ஒளிர்ந்தன. அவன் இயேசுவையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இயேசுவின் வாயிலிருந்து உதிர்ந்த ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அவனைப் பரவசமுட்டின. தனிமையில் இருப்பதை விட இயேசுவோடுருத்தல் இன்பமென்று அவன் வாய் முணுமுணுத்தது. உண்மையில் தனிமையென்பது மரணமென்பதை அவன் உணர்ந்திருந்தான். தனித்திருக்கும் பொழுது அவன் தானொரு சுவப்பெட்டிக்குள் மூடப்பட்டிருப்பதாகவே நினைத்துக் கொண்டான். யாருமற்ற அந்தச் சாமமும், கொறித்துக் கொண்டிருக்கும் எலிகளின் வாடையும் அவனை உண்மையிலேயே ஒரு சுவம் போலாக்கியது.

இயேசுவோடு கூடவிருந்த நாட்களில் தன்னுடைய அம்மாவைப் பார்த்து வர முடிவெடுத்தான். யூதாஸ் கடைசியாக வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய போது அம்மா படுத்த படுக்கையாகவே கிடந்தான். யாருடனும் அதிகமாகப் பேசமாட்டான். அவளுடைய அறையில் எப்பொழுதும் ஒரு இருண்மை சூழ்ந்திருக்கும். அறையின் திரைச்சீலைகளை விலக்கிக் கொள்ளவும் அவள் அனுமதியாள். சகோதரிகள் இருவருமே அம்மாவைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள். அதுவும் தனக்கான உணவு வேளையிலும், தேனீர் வேளையிலும் மாத்திரமே. மற்றபடி அவள் எப்பொழுதுமே தனிமையில்தானிருந்தாள்.

யூதாஸ் இந்த மண்டபத்தில் அமர்ந்திருப்பதற்கு இன்னொரு காரணமுமிருந்தது. கடைசியாக யூதாஸ் சாராவைச் சந்தித்தபொழுது அவன் இவனிடம் தன்னுடைய அண்ணன் இப்ராகிம் ஏழு பேர் கொண்ட ஒரு புரட்சிப் படையை ஆரம்பித்திருப்பதாகவும், இந்த நகரின் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக அவர்களொரு மறைமுக யுத்தத்தினை ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும், அதனால் அவசரமாக ஒரு முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் வேண்டுமென்றும் கேட்டிருந்தான். யூதாஸ், இப்ராகிமைப் பற்றியும், அவனுடைய புரட்சிப்படை பற்றியும் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றான். முதலில் சிறு குழுவாக ஆரம்பித்து பின்னர் படிப்படியாக மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்ற ஒரு பெரிய இயக்கமாக தன்னுடைய படையை உருவாக்குவதே இப்ராகிமின் திட்டம். ஆனால் அதுவொன்றும் அவ்வளவு லகுவான காரியமாக யூதாசுக்குத் தோன்றவில்லை. அரசுக்கு எதிராகப் போராட்டம் செய்வதென்பது மரணத்தை நோக்கிச் செல்வதென்பதை அவன் அறிந்தே வைத்திருந்தான். பிலாத்துவின் வீரர்கள் அவ்வளவு முட்டாள்களல்ல. எப்படியும் இவர்களை கண்ணி வைத்துப் பிடித்து விடுவார்கள். இதை அவன் சாராவிடம் சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் அவளோ தான் இப்ராகிம் மீது

நல்லவனென்றால் யார்? எவனொருவன் எங்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றானோ அவனே நல்லவன் என்கின்ற எங்களுடைய சிந்தனை சரியானதுதானா? முதலில், அது எங்களுடைய சிந்தனையா, அல்லது புரிதலா?

அளவு கடந்த அன்பு வைத்திருப்பதாகவும், முப்பது வெள்ளிக் காசுகள் மாத்திரம் அவனிடமிருக்குமானால் அவன் தன்னுடைய இயக்கத்தைக் கூடிய சீக்கிரமே ஆரம்பித்து விடுவானென்றும், ஆகவே எப்படியாவது முப்பது வெள்ளிக் காசுகளைத் தனக்குத் தந்துதவமாறு அழுது மன்றாடினாள். அவளின் கண்களிலிருந்து பிரவாகித்த கண்ணீரைக் கண்ட யூதாஸ், அவன் மேல் இரக்கப்பட்டவனாக அவன் தலையின் உச்சியில் மெல்ல முத்தமிட்டு, பயப்படாதே நான் உனக்கு உதவுவேனென்று சத்தியம் செய்தான்.

சாராவின் மீதிருந்த காதலினால் சத்தியம் செய்திருந்தானெயொழிய, உண்மையில் முப்பது வெள்ளிக் காசுகளை எப்படிப் புரட்டுவதென்பது அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அப்பாவிடம் கேட்கலாமா என்று யோசித்தான். ஆனால் நான் இயேசுவோடு கூடவிருப்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அந்தப் பைத்தியக்காரனோடு சுற்றாதேயென்று பலமுறை சொல்லியிருக்கின்றார். இந்த நிலையில் அவரிடம் போய் காசு கேட்பது உத்தமமல்ல. அத்தோடு முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு அவரெங்கே போவார்? ஏற்கனவே படுத்த படுக்கையாய் கிடக்கும் அம்மாவின் மருத்துவச் செலவுக்கே அப்பாவின் முக்கால்வாசிச் சொத்து கரைந்துவிட்டது.

தன்னுடைய அம்மாவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியான கைலாவின் மகனான பேதுருவிடம் கேட்டுப் பார்த்தான். ஆனால் அவளோ தன்னிடம் இல்லையென்று மூஞ்சியில் அடிக்குமாற் போல் பதில் சொன்னாள். பேதுரு பொய் சொல்கிறானென்பது யூதாசுக்கு விளங்காமலில்லை. ஊரிலேயே மிகப்பெரிய ஈச்சம்பழ வியாபாரி. போன கிழமைகூட அவனின் நிலத்தில் விளைந்த ஈச்சப் பழத்திற்கு அதிக கிராக்கி ஏற்பட்டு சில்லறை வியாபாரிகள் மூட்டை மூட்டைகளாய் வாங்கிப் போனார்கள். ஆனால் அவன் பேதுரு மீது கிஞ்சித்தும் கோபம் கொள்ளவில்லை. நல்லவனென்றால் யார்? எவனொருவன் எங்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றானோ அவனே நல்லவன் என்கின்ற எங்களுடைய சிந்தனை சரியானதுதானா? முதலில், அது எங்களுடைய சிந்தனையா, அல்லது புரிதலா?

ஸ்தேயம் செய்யலாமா என்று கூட யோசித்தான். ஆனால் ஸ்தேயம் செய்து அவனுக்குப் பழக்கமில்லையென்பதால் அந்த யோசனையையும் கைவிட்டான். தவிர, ஸ்தேயம் செய்வதற்கு கூடுதல் பலம் வேண்டும். பொய் சொல்ல வேண்டும். பொய் சொல்வதாக இருந்தால் கண்டதையும் ரூபகம் வைத்திருக்க வேண்டும். யூதாசுக்கு பொய் பேசவும் வராது, அத்தோடு ஒன்றை நினைவில் வைத்திருக்கும் ஆற்றலும் குறைவு.

யாவற்றையும் விட மேலான சாராவிரு,

உண்மையில் நேற்றிரவு நான் இறந்து விட்டேனென்றுதான் நினைத்தேன். உனக்கு நினைவிருக்கின்றதா கடந்த வாரமென்று நினைக்கின்றேன், நீ என்னைச் சந்தித்துவிட்டுச் சென்றிருந்த மறுநிமிடம் நீ கூறியவற்றை நான் மீளவும் யோசித்துப் பார்த்தேன். அதில் அவ்வளவாக உடன்பாடில்லலை. ஏனென்று உன்னை நேரில் சந்திக்கும் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறுகின்றேன். இலைகளுக்கும், கிளைகளுக்கும் எவ்வாறு முடிச்சுப் போடுவது சொல் அல்லது காய்களுக்கும் இலைகளுக்கும் தான் முடிச்சுப் போட இயலுமா உண்மையைச் சொல்வதாகவிருந்தால் நீ எனக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய சொர்க்கம். அந்தச் சொர்க்கத்தை இழக்க நான் விரும்பவில்லை. அதன் மடியிலேயே வாழ விரும்புகின்றேன், அதன் மடியிலேயே இறக்கவும் விரும்புகின்றேன். நான் பின்பற்றும் எங்களுடைய ஓசானாவை நீ அறிவாய் என்று நம்புகின்றேன். அவரும் உன்னை அறிந்திருக்கவே கூடும். ஓரிரு சரந்தப்பங்களில் உன்னைப் பற்றி அவர் என்னிடத்தில் விசாரித்துமிருக்கின்றார்.

ஒருதடவை அவரைப் பார்ப்பதற்கு குஷ்ட நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த மனுசியொருத்தி வந்திருந்தாள். அவளுக்கு வயது அயம்பதிருக்கலாம். அவளுடைய முகத்திலிருந்து சீழானது வடிந்து கொண்டிருந்தது. வந்தவள் நேராக ஓசானாவைப் பணிந்து அவருடைய கரங்களை வருடிக் கொடுத்தாள். தான் கொண்டுவந்திருந்த பரிமளத் தைலத்தினால் அவருடைய பாதங்களைப் பூசித்தாள். கூடியிருந்தவர்கள் குஷ்ட நோய்க்காரியைப் பார்த்து அப்பால் போ.. பிசாசே! என்று கத்தினர். அப்போது இயேசு கூடியிருந்தவர்களை நோக்கி அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் இவள் நோய் பீடிக்கப்பட்டவளாகவிருக்கலாம்.

ஆனால் இவள் பரிசுத்தமானவள். இவளுடைய இதயம் பஞ்சினைப் போன்று மென்மையானது. புறத்தைப் பார்த்துக் கணக்கிடாதீர்கள். அவர்களின் அகம் அந்த மேகத்தினைவிட அழகானவொன்றாகவிருக்கலாம். அவள் அந்த அறையைவிட்டு வெளியேறியபோது அவளுடைய முகத்தில் சீழ் வடிவது நின்றிருந்தது.

உன்னுடைய காமத்தில் நான் பெரும் பங்கு கொள்கின்றேன். உன் உடலானது என் தேகத்தினை வெப்பம் கொள்ள வைக்கின்றது. சிலநேரங்களில் அது ஒரு தீ மலையைப் போல் பெரும் சத்தத்துடன் எனக்குள் உழன்று கொண்டிருக்கின்றது. வெடித்து விடுமோ என்று பயமாகவும் இருக்கின்றது. தவறாக நினைத்துவிடாதே சாரா, உன்னோடு கூடவிருந்த நாட்களில் என் காமமானது எழுச்சி கொள்கின்றது. ஒரு ஆட்டு மந்தையைப் போல் உன்னை மேய வேண்டும் போல் தோன்றுகின்றது. அகண்ட பச்சைப் புல்வெளியாக நீயிருக்கின்றாய். நானோ ஒரு புடைத்துக்கொண்டிருக்கும் குறியினையுடைய மறியாக மாறி உன்னை மேய்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன். விடாய் எடுத்தபோது உன்னைப் பருகுகின்றேன்.

மீண்டும் என்னைத் தவறாக எண்ணி விடாதே. காமம் என்னையும் மீறி என் உடலின் துவாரங்கள் வழியாக ஒரு புகையைப் போல் கசிந்து கொண்டிருக்கின்றது. மூச்சு முட்ட உன் தேகம் முழுவதும் முத்தமிட வேண்டும். நேரில் ஓரிரு வார்த்தைகளையே உதிர்த்து விடுகின்ற நீ, நேற்றைய என் கனவில் நிறையக் கெட்டவார்த்தைகள் பேசினாய். ஆம் அது அற்புதமாக இருந்தது. உண்மையில் கலவியின் உச்சமே கெட்டவார்த்தைகளை உச்சரிப்பதுதான். அதுவும் ஒரு பெண் நாணமில்லாமல் கெட்டவார்த்தை

பேசுவதென்பது தேன்கூட்டிலிருந்து இறக்கப்பட்ட தேனின் சுவையைப் போன்றது.

அன்புடன் யூதாஸ்.

இந்தக்கடிதம் எழுதி இரண்டு நாட்களின் பின் சாராவிடமிருந்து கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றது. அதில் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தது.

யூதாஸ்,

வாழ்க்கையின் சகல பாடுகளையும் கண்டுவிட்டேன். மரணமானது என்னைத் துரத்துவதாக எண்ணுகிறேன். நேற்று, நீண்ட முடியினையும், பெருத்த உடலையும் கொண்ட ஒரு மனிதரைச் சந்தித்தேன். அவர் கூறிய விடயங்கள் என்னை அதிர்ச்சியுற வைக்கவில்லை. அது என்னவென்று உன்னை நேரில் சந்திக்கும் பிறிதொரு நாளில் தெளிவுபடுத்துகின்றேன்.

காமத்தை விட்டொழி யூதா, ஏனெனில் இப்போதைய சூழ்நிலையில் அவை தற்போது நம்மிருவருக்கும் வேண்டாமென்றே எண்ணுகின்றேன். நேற்றிரவு ஒரு கொடும்கனாக் கண்டேன். இப்பிராகிம் யூத வீரர்களிடம் பிடிபட்டுவிட்டான். அவனுடைய கபாலமானது உடைக்கப்படுவதை நேரில் கண்டேன். அவனுடைய கபாலம் மாத்திரமென்றல்ல. இயக்கத் தோழர்கள் அனைவரின் கபாலங்களும் உடைக்கப்பட்டிருந்தன. எங்கு பார்த்தாலும் துண்டு துண்டாய் சிதறியிருந்த மூளையின் குறுணித் தசைகளும், பிசிறிய இரத்தமுமாகவே இருந்தது. நிஜமாகவே அப்படி நிகழ்ந்துவிடக் கூடிய சாத்தியம் ஏற்குறைய இருக்கின்றது. ஐயமாக இருக்கின்றது யூதாஸ். நாம் என்ன செய்துவிடப் போகின்றோம். நாளை யே என்னுடைய கபாலமும், உன்னுடைய கபாலமும் உடைக்கப்படலாம் அல்லவா நிகழப்போவது எதுவாகவுமிருக்கலாம். ஆனால் விழித்திருப்பது உத்தமமல்லவா?

இப்படியாக யூதாஸ் முப்பது வெள்ளிக் காசுகளுக்காக அலைந்து கொண்டிருந்தபொழுது அவனுடைய தாயையும், தகப்பனையும் சகோதரிகளையும் யூத வீரர்கள் சிலர் பிடித்துப் போனார்கள். இதைத் தன் நண்பர்களின் மூலமாக அறிந்துகொண்டிருந்த யூதாஸ் மிரட்சியடைந்தவனாகச் சாராவைப் பார்க்கக் கிளம்பினான். வீடு மங்கலான வெளிச்சத்தில் கொஞ்சம் இருண்மையாக இருந்தது. வீட்டின் இடதுபக்க மூலையில் அறையை வெப்பமாக வைத்திருப்பதற்காக கணல் அடுப்பு ஒன்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. யூதாசைக் கண்ட சாரா அவனைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டுக் கொண்டாள். இருவருடைய கண்களும் நனைந்திருந்தன.

விசாலமான மேசையில் சில ரொட்டித் துண்டுகளும், திராட்சை ரசங்களினால் நிரப்பப்பட்ட கோப்பைகளுமிருந்தன. அப்பொழுது இயேசு கதையொன்றினைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

சாராவின் தலையில் அன்போடு கை வைத்திருந்த யூதாஸ் தன் கைகளை அவளின் இடுப்பை நோக்கி நகர்த்திய போதுதான் சாராவின் வீட்டுக் கதவு தட்டப்பட்டது.

அந்தப் பெரிய அறையில் எட்டுத் தூண்களிருந்தன. ஒவ்வொரு தூண்களிலும் எட்டுத் தீப்பந்தங்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. அந்த தீப்பந்தங்களின் வெளிச்சம் பட்டு யூதாசின் முகம் மஞ்சள் நிறமாக இருந்தது. சிகப்புநிறக் கம்பளித் துணியொன்றினால் தன்னுடைய தலையை இறுகச் சுற்றி மூடியிருந்தான். அவனுடைய முகம் அலங்கோலமாக இருந்தது. சிறிது நேரத்தில் அந்தப் பெரிய மண்டபத்தின் கதவைத் திறந்துகொண்டு பிலாத்துவும், அவரைப் பின் தொடர்ந்தவர்களாக அய்ந்து யூத வீரர்களும் உள்ளிட்டார்கள். வந்தவர்கள் யூதாவின் தோள்மூட்டைப் பிடித்துத் தூக்கி பிலாத்துவின் முன் மண்டியிட வைத்தார்கள். அப்போது பிலாத்து அவனை நோக்கிச் சம்மதமா என்றார். இவன் பதிலேதும் பேசாமல் நிலத்தைப்பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.

அவர்கள் கடைசி இராப்போசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னே ஒரு விசாலமான மேசையும், சில கதிரைகளுமிருந்தன. அந்த விசாலமான மேசையில் சில ரொட்டித் துண்டுகளும், திராட்சை ரசங்களினால் நிரப்பப்பட்ட கோப்பைகளுமிருந்தன. அப்பொழுது இயேசு கதையொன்றினைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

மதுச்சாலையொன்றில் ஒருவன் மது அருந்திக் கொண்டிருந்தான். அவனின் முன்னே நீல நிறக் கம்பளித் துணியொன்றினால் போர்த்தப்பட்டிருந்த கிழவனின் பிணமொன்று கிடத்தப்பட்டிருந்தது. பிணத்திற்கு எழுபது வயது வரையிருக்கலாம். அதன் முகம் வெளிறிப் போயிருந்தது. மது அருந்திக் கொண்டிருந்தவன் அப்பொழுதுதான் பிணத்தை முழுவதுமாகப் பார்த்தான். அந்தப் பிணம் அவனின் தந்தையினுடையது. அவனுடைய தாயும், சகோதரனும் இந்தப் பிணத்தை இப்பொழுதுதான் இவனிடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போயிருந்தார்கள். பிணத்தின் வலது கையின் நான்காவது விரலில் ஒரு தங்க மோதிரம் மினுமினுத்தது. மது அருந்திக் கொண்டிருந்தவன் கோப்பையிலிருந்த கடைசிச் சொட்டு மதுவையும் உறிஞ்

சிவிட்டு வெற்றுக் கோப்பையை பலமாக மேசையில் வைத்தான். இருக்கையை விட்டு மெதுவாக எழுந்தான். போதையில் சற்று அசைந்தான். பின் தன் தந்தையின் பிணத்துடன் இடுகாட்டுக்குச் சென்ற அவன் பிணத்தைப் புதைப்பதற்கான இடமொன்றினை தேர்வு செய்தான். அந்த இடத்திலேயே ஆறடியுள்ள குழியொன்றினைத் தோண்டினான். வலது கையின் நான்காவது விரலில் அணியப்பட்டிருந்த தங்க மோதிரத்துடன் பிணம் குழியில் இறங்கலாயிற்று.

வானம் நீல நிறத்திலிருந்தது. இயேசுவானவர் ஆலிவ் தோட்டமொன்றின் மத்தியில் நின்றுகொண்டு தேவனை நினைத்து மன்றாடினார். பின்பு தன்னோடு கூட வந்திருந்த தன் சீடர்களை நோக்கி ஜெபம் பண்ணுங்களென்றார் .

‘பிதாவே உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும் படிசெய்யும் ஆயினும் என்னுடைய சித்தத்தின் படியல்ல உம்முடைய சித்தத்தினாலே ஆகக் கடவது’

ஜெபம் முடிந்ததும் ஆலிவ் மலையை விட்டு கீழிறங்கிய இயேசு தன்னுடைய சீடர்களனைவரும் நித்திரை செய்வது கண்டு அவர்களை எழுப்பி நீங்கள் நித்திரை கொள்வது ஏனோ ,எழுந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள் என்றார்.

அப்பொழுது ஆயர்களும் மூப்பர்களும் யூத சேவகர்கள் சிலரும் இயேசுவைக் கைது பண்ணும் பொருட்டு ஆலிவ் தோட்டத்தை நோக்கி வந்தார்கள். அவர்களில் யூதாஸ் இஸ்காரியோத்துவும் கூடவிருந்தான். வந்தவன் நேராக இயேசுவை நோக்கிச் சென்று அவரின் வலது கன்னத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க அந்த முத்தத்தையிட்டான்.

அப்பொழுது இயேசு யூதாலை நோக்கி மென்மையாகச் சிரித்தார். பின்பு அவர் தன்னைச் சுற்றியிருந்த ஆயர்களையும் மூப்பர்களையும் நோக்கி ஒரு கள்ளனைப் பிடிக்கப் புறப்பட்டு வருவது போல் நீங்கள் பட்டயங்களையும் தடிகளையும் எடுத்துப் புறப்பட்டு வந்தீர்களே என்றார். அப்போது யூத வீரர்களிலொருவன் பேசாமல் எம்மோடு கூட வாரும் என்றுகூறி அவரைக் கைது செய்தான்.

நான் யாரை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்கள். பரபாஸ் என்னும் இவனையா அல்லது இயேசு என்னும் இவனையா என்று பிலாத்தானவன் தனக்கு முன்னால் கூடியிருந்த மக்களிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். பரபாசையே விடுதலை செய்யுங்கள் என்று அலறிய அந்த மக்கள் கூட்டத்துக்கிடையில் இருந்துகொண்டதான் யூதாஸ் இயேசுவையே விடுதலை

அதைப்பார்த்து மேலும் கலங்கியவனான யூதாஸ் கற்சரடுகளின் மேல் மண்டியிட்டு உட்கார்ந்தான். தன் இரு கைகளையும் பொத்திப் பிடித்தவாறே ஓசானாவை நினைத்து மன்றாடினான்.

செய்யுங்கள், இயேசுவையே விடுதலை செய்யுங்கள் என்று கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுதான். அவன் கூறியது அங்கிருந்த யாருக்குமே கேட்கவில்லை. அவனின் வாயிலிருந்து வெளிவந்த சொற்களானது படபடத்துக் காற்றில் அடங்கிப் போனது.

பிலாத்துவும் ஆயர்களும் மூப்பர்களும் கூடியிருந்த அந்த மண்டபத்துக்குள் உள்ளிட்ட யூதாஸ் தன் கையிலிருந்த வெள்ளிக் காசுகளடங்கிய பையினை கோபத்துடன் நிலத்தில் தூக்கியெறிந்தான் அப்போது வெள்ளிக்காசுகளானது சிதறத் தொடங்கியிற்று. அவன் அவ்வாறு செய்வதைக் கண்ட பிலாத்து உனக்கு இவைகள் வேண்டாமா என்றார்.

வேண்டாம் என்னுடைய ஓசானா தன்னைத் தானே காப்பாற்றிக் கொள்வாரென்று நினைத்துத்தான் நான் இவைகளை உங்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டேன். ஆனால் என்னுடைய ஓசானா இறக்கப்போகின்றார். அதுவும் என் மூலமாக ,என்னுடைய துரோகத்தனத்தினால். என்னுடைய ஓசானாவின் இறப்பினால் உண்டாகும் பணம் எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம். இப்பொழுது அரைப்பாவியாக இருக்கும் நான் இப்பணங்களை பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் முழுப்பாவியாகி விடுவேன்.

யூதாஸ் வனாந்திரத்தையடைந்தபோது வனாந்திரமானது இருட்டுப் பட்டுக் கிடந்தது. மரங்களும், செடிகளும், கொடிகளும், நிலவும் அவனோடு கூட நடக்கலாயிற்று. தான் செய்த காரியத்தை நினைத்து யூதாஸ் கலக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அவனை நோக்கி ஊர்ந்துவந்த சர்ப்பமொன்று இப்பொழுது நீ செய்யப்போவதென்னவோ என்றது. சர்ப்பத்தை கண்டு திடுக்கிட்டவனான யூதாஸ் சர்ப்பத்தைக் எட்டி உதைத்தான். சர்ப்பமானது ஒரு ஓநாயாக உருமாறிற்று.

அதைப்பார்த்து மேலும் கலங்கியவனான யூதாஸ் கற்சரடுகளின் மேல் மண்டியிட்டு உட்கார்ந்தான். தன் இரு கைகளையும் பொத்திப் பிடித்தவாறே ஓசானாவை நினைத்து மன்றாடினான். பிதாவே நான் செய்த காரியத்தை தயவு செய்து நீர் மன்னியும். எனக்கு அதைத் தவிர வேறு வழி தெரியவில்லை.

அப்பொழுது ஓநாய் பேசத் தொடங்கியிற்று. உன்னை நீயே நிந்தியாதே, கர்த்தர் எதற்காகப் படைக்கப்பட்டாரோ அதற்காகவே கொல்லப்படுகின்றார். தேவனின் எழுத்தும் அதுவே. நீ கர்த்தரைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை. தேவனின் எழுத்தே காட்டிக் கொடுத்தது. ஆனால் அது உன் மூலமே நிகழ்ந்து முடிந்தாயிற்று அவ்வளவே.

யூதாஸ் இப்பொழுதும் நிலத்தினை பார்த்தவாறே அமர்ந்திருந்தான். அவனுடைய கண்கள் சுலங்கியிருந்தன. பெத்தலகேம் சிறுவர்கள் அவனையொரு பைத்தியக்காரனென்று நினைத்து கற்களால் அடித்திருந்தார்கள். கசிந்துகொண்டிருந்த இரத்தம் நின்றபாடில்லை. வடிந்துகொண்டிருந்த இரத்தத்தால் அந்த வனாந்திரம் முழுவதுமே நனைந்து கொண்டிருந்தது.

மறுபடியும் ஓநாயே பேசத் தொடங்கியிற்று. இப்பொழுது நீ செய்யப்போவதென்னவோ? யூதாஸ் மறுபடியும் எழுந்து வனாந்தரத்தின் மையப் பகுதியை நோக்கி ஓட ஆரம்பித்தான். ஆனால் ஓநாயின் குரலோ அவனை விடாது பின் தொடரலாயிற்று.

நீ நினைப்பது அவ்வளவு சுலபமில்லை. குற்றவுணர்ச்சி உன்னைத் துன்புறுத்துகின்றதென்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் அதற்காக நீ சாகலாகாது. அது உன்னதமூலில்லை. உன்னைப்பற்றி யார் அறிவார். உலகம் முடியும்வரை நீ துரோகியாகவே இருக்கப்போகின்றாயா. அந்த வார்த்தையின் கொடூரத்தினை நீ விளங்கிக் கொள்வாயா காயங்களோடு இறப்பதென்பது சுலபம். உன் உடலானது உக்கிப் போனவுடன் காயங்கள்

மறைந்து போகின்றது. ஆனால் இது அப்படியல்ல. உடல் உக்கினாலும் நீ எடுத்த பெயர் உக்காது. ஓடாதே யூதாஸ், நீ துரோகியல்ல என்பதையும் உணர்ந்து கொள். காலம் உன்னை அவ்வாறு செய்யத் தூண்டியுள்ளது. கர்த்தருக்கு யாவும் தெரியும். நீ பதற்றமடையாதே. சாரா ஒரு சொர்க்கம். அவள் உனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். அவளின் மென்மையான கைகள் உன் தலைமுடியினைக் கோதத் தயாராகவிருக்கின்றன. வாழ்க்கையின் சகல இன்பங்களையும் உனக்குத் தருவாள். விடாய்க்கும் போது நீ அவளையே அள்ளிப் பருகலாம். அதன் ருசியானது அற்புதமானதாகவிருக்கும்.

ஆனால் யூதாஸ் இவை யாவற்றையும் செவிமடுத்தானில்லை. அவன் கால்கள் வனாந்தரத்தின் மையத்தினை நோக்கி ஓடுவதிலேயே குறியாக இருந்தன. அவன் வனாந்தரத்தின் மையத்தினையடைந்த பொழுது அங்கே சாரா நின்று கொண்டிருந்தாள். சாராவைக் கண்ணுற்ற யூதாஸ் அவளுடைய கண்களை நேராகப் பார்ப்பதற்கு அஞ்சி மையத்தில் நின்றுருந்த அடர்த்தியான மரமொன்றினைத் தேர்ந்தெடுத்தான். இருள் படிந்திருந்த நிலத்தினை துழாவிய அவன் கண்கள் மொத்தமான கயிறொன்றினை கண்டுபிடித்தது. குனித்து கயிற்றினை எடுத்த அவன் கயிற்றில் படிந்திருந்த மண் சரடுகளைச் சுத்தப்படுத்தினான். பின்பு அந்த அடர்த்தியான மரத்திலேறி பெலமான கிளையொன்றினை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்தான். அந்தக் கிளையிலேயே கயிற்றின் ஒரு பகுதியை இறுக்கக் கட்டினான்.

காதலின் சங்கீதம்

மலைகளின் பாதையை நதிகள் உருவாக்குகிறது, நனைந்து அலையும் இந்த உயிர் உன்னை அணைக்க ஓடி வருகிறது, சங்கீதத்தின் புலம்பல், காற்றின் நடு நடுங்குதலுடன் கண்ணீரைப் பெய்கிறது, வண்ணத்துப் பூச்சிகள், பறவைகள், சிறகுகள், இலைகளின் பச்சை வாசம், பறக்கும் இதயம், எனினும் குளிரின் பற்கள்-கால்களை விரட்டுகிறது, கரைந்து ஒழுகும் பாதையை வானம் அடைகிறது. வெண்ணிற உயிரைப் பறித்துக் கொண்டு மழைக் கதவு, கடல்களின் வெளியை உடலுக்குள் விடுகிறது. சங்கீதம், நரம்பென விரிந்த மௌனத்தைப் பரப்புகிறது, காலம் வெடித்து மீண்டும் சேருமிடத்தில், நானோ நீயோ தோன்றிக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

பாலவனம்

மரணத்தைக் கொண்டாடவென இருவரும் நதியின் இருளில், பாலவனம் -கால்களின் கீழே அலைந்து கொண்டிருக்கிறது. நட்சத்திரங்களை திரும்பவும் நீருக்குள் விடுகிறாய், கால காலக் கடல் சேருமிடத்தில், வெளிகளை நிரப்பினோம், இந்த ஓட்டகத்தை, பனி பெய்யும் நகரங்களுக்கு இழுத்துச் செல்லாதே, அதன் கண்களைப் பார், முதுகில் மணல் வளர்ந்து மலைகளாய் முளைத்திருக்கிறது, மலைகளின் இடையில் நீயும் நானும் பயணிக்கிறோம். நம்மைப் பின் தொடரும் இவன் என்றும் திரும்ப வராத பறவைகளை நமக்குள் மிதக்க விடுகிறான்.

அலையும் கலைஞனே பார் - வெளியோ கண்களின் எல்லை, எல்லாமே நீ வாசித்து முடித்த பறையின் அதிர்வு. எனினும் - பாலவனத்தை விபரித்து விட முடிவதில்லை. அதன் மணல் இந்த எழுத்துகளில் ஓட்டியிருக்கிறது, இதோ உனது கண் எல்லாவற்றையும் உதிர்த்துவிட்டுப் போகிறது.

பாடிக் கொண்டிருப்பவனின் குரல்

அழ அழ ஊறும் குறிப்புகளை உனது நரம்புகள் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கனவின் ஒற்றைக் கைப்பிடியை நழுவவிட்டு இந்தப் பரந்த இருளில் முதலாவது கண்ணீரை ஒளிர விடுகிறேன். சவடுகளில் வெப்பம் தளும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. கரையில் இரண்டு சித்தார் வாசிப்பவர்கள் இந்த மணல் நதியை நெய்கின்றனர். நிலவை நிரப்பிக் கொண்டுவந்து கைகளில் தருகிறாய், போதை ஊறிடும் திராட்சைக் குலைகளை உன் குரல் ஞாபகப்படுத்துகிறது. அதோ - ஒரு பெண் இந்தப் பூமியில் வந்து கொண்டிருக்கிறாள், கனவே, திறந்துவிடு உன் கதவை.

மலரும் ஊறை

ஊதா நிறத்தில் ஒரு அறையைப் பரிசளித்தேன் .மஞ்சள் நிற மலர்களை அதற்குள் வளர்த்தாள். அறைக்குள் நுழையும் கருப்பும் வெள்ளையுமான பூனைக் குட்டிகளைக் கண்டு பயந்தாள். வெண்ணிறப் படுக்கையில் இரண்டு மண்ணிறத் தடங்களைக் கால்கள் பரவுகிறது, கோபத்தில் சிவந்து முறைக்கிறாள். நிறங்கள் இருள்கிறது . சூரியனின் திசையில் பச்சை வாழைகள் குலையீனுகின்றன, போதை பொங்கும் பியரை வார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், சிகரெட் வெண்ணிறப் புகையையும் சாம்பலையும் கக்குகிறது .சிறிது சிவப்புக் கரைந்த பின், மயில் பற்றிய பாடலொன்றைப் பாடுகிறாள், நனைந்து ஓட்டியிருக்கும் பறவைக் குஞ்சின் சிறகை உலர்த்தி விடுகிறது அவளது குரல் - காலங்களைத் திறக்கும் வர்ணத்தைத் தேர்வு செய்யச் சொன்னேன். கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு ஒரு மலரை எனக்குத் தருகிறாள். அந்த மலரை வளரவைக்கிறாள். காலத்தின் கடலில் நுரைக்கும் மலர், நீல இதழ்.

எழுபத்தைந்து வயது மூதாட்டிக்கும் ஏழு வயதுச் சிறுவனுக்குமான பாசப் பிணைப்பின் உள்நோக்கங்கள் எந்தவித போலிப் பூச்சுக்களும் அற்றவை. அவை எந்த எதிர்பார்ப்புக்களையும் கொண்டிருப்பதில்லை. வாழ்க்கையின் அனைத்து அனுபவங்களையும் கண்ட மனிதனொருவனும், காணத்தகுப்துக்கும் மனிதனொருவனும் எக் கட்டத்தில் ஒன்றாக இணைகிறார்கள்? எது அவர்களிடையே ஒரு ஒற்றுமையாகக் காணப்படுகிறது? எது அவர்களை ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் பிரியும்போது வலியை ஏற்படுத்துகிறது? போன்ற கேள்விகளை நம்மிடம் விட்டுவிட்டு முடிகிறது ‘ஜிபோரோ (The Way Home - வீட்டிற்கான வழியில்)’ எனும் கொரிய தேசத்துத் திரைப்படம்.

நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஒடுங்கி வளைந்து செல்லும் ஒரு மலைப் பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் பேருந்தினுள்ளே கதாநாயகனான ஏழு வயதுச் சிறுவனும் அவனது தாயும் அமர்ந்து உரையாடும் காட்சியினூடு

திரைப்படம் தொடங்குகிறது. நகரத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்த சிறுவன், தான் முதன்முதலாக சந்திக்கப் போகும் தனது கிராமத்து அம்மம்மா பற்றி தாயிடம் கேட்கிறான். அவள் செவிடா, ஊமையா, பயங்கரவாதியா போன்ற கேள்விகள் அவனது மனதுக்குள்ளே சஞ்

வீட்டிற்கான வழியிலொரு மூதாட்டியும், சிறுவனும்

எம்.ரிஷான் ஷெரீம்

சலப்படுத்திக் கொண்டிருக்க அவற்றையே தாயிடம் வினவுகிறான். அவள் பதிலளிப்பதில்லை. பேருந்தினுள்ளே அக் கிராமத்து பாமர மக்களின் வளர்ப்புப் பிராணிகளோடு அவர்களது உரையாடல்களும் கூட சிறுவனுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்துகின்றன. அவன் எப்போதும் தனது கையடக்க விளையாட்டுக் கருவியை இயக்கி விளையாடிக் கொண்டேயிருக்கிறான்.

நகரங்களில் தனிமைப்படுத்தப்படும் சிறுவர்களுக்கென பெரும்பாலும் விளையாட்டுக் கருவிகளே பொழுதுபோக்கச் செய்யும் முக்கிய சாதனங்களாக அமைகின்றன. ஓடி விளையாடவென வெளியில் செல்ல அனுமதியில்லை. வீட்டுக்குள்ளேயும் ஒரு அறைக்குள்ளேயும் முடங்கச் செய்யப்படும் சிறுவர்கள் தமது இழப்புக்களுக்கு வடிகாலாக விளையாட்டுப் பொருட்களிடமும் தொலைக்காட்சி, கணினி விளையாட்டுக்களிடமும் சரணடைந்து விடுகின்றனர். அவர்களது தனித்த வாழ்வில் அன்பைக் காட்டவோ, அன்பைப் பற்றிப் போதிக்கவோ எவரும், எதுவும் இருப்பதில்லை. இவ்வாறான நிலையில் விளையாட்டுப் பொருட்களிடமும், கடைகளில் வாங்கும் துரித உணவுகளிலும் தனித்து வாழ்ந்த சிறுவனொருவன், தனது தாயின் தொழில் நிமித்தம் காரணமாக எந்த வசதிகளுமற்ற மலைக் கிராமமொன்றில் தனது பாட்டியுடன் ஒரு மாத காலம் ஒன்றாகத் தங்க நேர்ந்தால் என்னவாகுமென்பதை மிகவும் உணர்வுபூர்வமாகச் சொல்கிறது திரைப்படம்.

மலைக் கிராமத்தின் ஒரேயொரு பேருந்துத் தரிப்பிடத்தில் தாயையும், மகனையும் இறக்கிவிட்டுச் செல்லும் சிறிய ரக பேருந்து நகர்ந்ததும் அக் கிராமம் பிடிக்கவில்லையென மகன் தாயுடன் வர மறுக்கிறான். தாய் அவனை அடித்து அழைத்துச் செல்கிறான். நூலாம்படைகள் தொங்கி, பூச்சிகள் ஊர்ந்து திரியும், உடைந்து விழ அண்மித்திருக்கும் பாட்டியின் குடிசை சிறுவனுக்கு அருவெருப்பூட்டுகிறது. அவன் பாட்டியின் கிழிந்திருக்கும் ஒரேயொரு பாதணியில் சிறுநீர் கழிப்பதன் மூலம் தனது வெறுப்பினை வெளிப்படுத்துகிறான். வாயோரங்களில் சுருக்கத்தோடு, அனுபவங்கள் கண்டு வாடி உலர்ந்து போன பாட்டி அன்பாக தலையை தடவி விடுவதைக் கூட அவன் விரும்பவில்லை. முதியவளுக்கான சில பரிசுப் பொருட்களை மகள் எடுத்து வந்திருக்கிறான். அத்தோடு தனது மகனுக்கான நொறுக்குத் தீனிகளையும், இனிப்புக்களையும் கூட அங்கு கொடுத்து விட்டு, மகள் அங்கிருந்து புறப்படுகிறான். கூன் விழுந்த ஊமைப் பாட்டியிடம் தனித்து விடப்படும் சிறுவன் என்னவாகிறான்?

முதியவள் தன்னைத் தொடும் போதெல்லாம், கல்லை எடுத்து அடிக்க ஓங்கும் சிறுவன், அவளை செவிடு, ஊமையெனவும் திட்டுகிறான். அவள் உணவாகக் கொடுப்பவற்றை உதாசீனம் செய்துவிட்டு தனது தாய் விட்டுச் சென்ற நொறுக்குத் தீனிகளையே உணவாகக் கொள்கிறான். தனது வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த விளையாட்டுப் பொருட்களோடு விளையாடி அலுத்துப் போன சிறுவன் ஊர் பார்த்துவரச் செல்கிறான். அம் மலைக் கிராமம் எந்தவொரு சுவாரஸ்யத்தையும் அவனில்

தன்னைத் திரும்பவும் நகரத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல தான் வரப் போவதாக அவனது அம்மா அனுப்பிய கடிதம் கிடைத்ததும், அவன் கவலையடைகிறான்.

ஏற்படுத்தவில்லை. சுற்றி வர ஓரிரு ஒற்றையடிப் பாதைகளோடு எங்கும் பழமையும், பூரணமுமற்ற குடிசை வீடுகளே இருக்கின்றன. அவன் சலிப்புறுகிறான்.

சிறுவர்களது உள்ளங்கள் மிகவும் விசித்திரமானவை. அவை வித்தியாசங்களையும் மாற்றங்களையும் எளிதில் உணர்பவை. பல விடயங்களில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் ஐயங்கள் அவர்களைத் தேட வைத்து தெளிவுபடச் செய்கின்றன. தொந்தரவெனச் சொன்னபடியே பாட்டி தையல் வேலைக்குப் பயன்படுத்தும் கையூசிக்கு நூல் கோர்த்துக் கொடுக்கும் சிறுவன், கரப்பான் பூச்சியைக் கண்டு அலறுகிறான். பாட்டி எந்தவித பூச்சிகொல்லிகளினதும் உதவியற்று சர்வ சாதாரணமாக அதனைப் பிடித்து வெளியே எறியும்போது ஆச்சரியமுறுகிறான். அவன், தனது ஒரே பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுக் கருவியின் பேட்டரிகள் தீர்ந்துபோனதும் திகைத்துப் போகிறான். பேட்டரி கேட்டும், அதற்கான பணம் கேட்டும் பாட்டியிடம் சண்டை போடுகிறான். கோபத்தில் பாட்டியின் பொருட்களை உடைக்கிறான். பாதணிகளை ஒளித்து வைக்கிறான். தன்னாலியன்ற கொடுமைகளை பாட்டிக்குச் செய்கிறான்.

பாட்டி உறங்கும்போது அவளது கொண்டையில் முடிந்திருக்கும் ஒரு கொண்டை ஊசியைத் திருடும் சிறுவன், அதனை எடுத்துக் கொண்டு கடைக்கு ஓடுகிறான். கிராமத்தின் ஒதுக்குப்புறமாக இருந்த ஒரேயொரு கடையில் அவனுக்கான பேட்டரிகள் இல்லை. அக் கடைக்குச் சொந்தக்காரி, நகரத்துக்குச் செல்லும் வழியைக் காட்டிக் கொடுக்கிறான். நகரத்திலும் அவனது விளையாட்டுக் கருவிக்குப் பொருத்தமான பேட்டரிகள் இல்லை. ஏமாற்றத்தோடு கிராமத்துக்கு வரும் சிறுவன் பாதை தவறித் திணறி விசும்புகிறான்.

பாட்டியின் அன்பு மொழிகளற்றது. அவளது பொறுமையும் எல்லையற்றது. அவள் சைகைகளாலேயே எல்லாவற்றையும் கேட்கிறான். தன்னைத் தொடக் கூட விடாத சிறுவனிடம் உணவாக என்ன வேண்டுமென அவள் வினவும்போது அவன் 'பிட்லா, ஹம்பர்கர், கெந்துகி சிக்கன்' தனக்கு வேண்டுமெனக் கேட்கிறான். இவை எவை பற்றியும் அறியாத முதியவள் அவன்

சொன்னதையும், சித்திரத்தில் காட்டியதையும் வைத்து, கிழங்குகளை விற்றுக் கிடைக்கும் பணத்தில் ஒரு கோழியை வாங்கி வந்து அவளுக்குத் தெரிந்த விதத்தில் சமைத்துக் கொடுக்கிறாள். அது, தான் கேட்ட 'கெந்துகி சிக்கன்' அல்லவெனக் கூறி சிறுவன் அழுகிறான். பின்னர் தனக்கெதுவும் வேண்டாமெனக் கூறிப் படுத்துக் கொள்ளும் சிறுவன், நள்ளிரவில் பசிக்க எழுந்து அனைத்தையும் உண்கிறான். காலையிலெழுந்து பார்ப்பவன் பாட்டி, குளிர் காய்ச்சலால் நடுங்குவதைக் கண்டு தனது போர்வையை எடுத்துப் போர்த்தி விடுவதோடு, தான் திருடிய கொண்டை ஊசியை அவளது கொண்டையில் சூடி விடுகிறான். பின்னர் தனக்குத் தெரிந்த விதத்தில் அவளுக்கு உணவையும் பரிமாறுகிறான்.

இவ்வளவு காலமும் தான் வெறுப்போடு பார்த்து வந்த பாட்டியின் மீது அன்பும் கருணையும் கொள்ளச் செய்தது எது? சிறுவன் பாட்டிக்குச் செய்த சங்கடங்கள் ஏராளமென்ற போதிலும், பாமரப் பாட்டியின் பொறுமை அவனுக்கு பல பாடங்களைக் கற்பித்திருக்கின்றன. அவை எந்தவொரு சர்வ கலாசாலைகளிலும் கற்பிக்கப்பட முடியாதவை. அனுபவமும், அமைதியும், பொறுமையும், தன்னலமற்ற சேவையும் மாத்திரமே கற்பிக்கக் கூடியவை.

நகரத்துச் சந்தைக்கு சிறுவனை அழைத்துச் செல்லும் மூதாட்டி, தர்ப்பூசணிகளையும், கிழங்குகளையும் விற்றுக்

கிடைக்கும் பணத்தில் சிறுவனுக்கு சப்பாத்துக்களையும், அவன் விரும்பிய உணவு வகைகளையும் வாங்கிக் கொடுக்கிறாள். தன்னிடமிருந்த பணத்தையெல்லாம் சிறுவனுக்காகச் செலவழித்த முதியவள், அவனை மட்டும் பேருந்திலேற்றி கிராமத்துக்கு அனுப்பி விட்டு, மலைப்பாதை நெடுகவும் கூன் முதுகோடு நடந்து கிராமத்துக்கு வருகிறாள். கிராமத்துப் பேருந்துத் தரிப்பிடத்தில் வந்திறங்கி பாட்டிக்காகக் காத்திருக்கும் சில மணித்தியாலங்களில் பாட்டியின்றிய தனிமையின் வலியை சிறுவன் வெகுவாக உணர்கிறான். பாட்டி விளையாட்டுக் கருவிக்கு பேட்டரிகள் வாங்குவதற்காக பணம் கொடுக்கும்போது அழுகிறான்.

தன்னைத் திரும்பவும் நகரத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல தான் வரப் போவதாக அவளது அம்மா அனுப்பிய கடிதம் கிடைத்ததும், அவன் சுவலையடைகிறான். எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மூதாட்டிக்காக தபாலட்டைகளில் அவன் பல கடிதங்களையும் சித்திரங்களையும் வரைந்து வைக்கிறான். பாட்டி சுகவீனமுற்றிருக்கும் போது எதனைத் தனக்கு அனுப்ப வேண்டும்? பாட்டி தன்னைப் பார்க்க விரும்பும்போது எதனை அனுப்ப வேண்டும் எனச் சொல்லிக் கொடுப்பதோடு அந்த எழுத்துக்களை எழுதவும் கற்பிக்கிறான். பாட்டிக்கு சுகவீனமென்றால் தான் உடனே விரைந்து வருவதாகவும் வாக்களிக்கிறான். பாட்டியைப் பிரியப் போவதையெண்ணி வேதனையுடன் அழும் அவன் நள்ளிரவில் எழுந்து பல ஊசிகளில் நூலைக் கோர்த்து அவளுக்காக வைக்கிறான். பிரியப் போகும்

வேதனையில் இரவு முழுவதும் உறங்காதிருந்த சிறுவன், தன்னைக் கூட்டிச் செல்ல வரும் தாயுடன், மனம் நிறைய மிகுந்த வலியோடு புறப்படுகிறான். சிறுவன் கொடுத்த தனக்குப் ப்ரியமான பட அட்டையோடு தனித்துவிடப்படும் மூதாட்டி கிராமத்தின் இலையுதிர் மரங்களிடையே நடக்கும் காட்சியோடு நிறைவுறுகிறது திரைப்படம்.

இத் திரைப்படத்தை எல்லாப் பாட்டிமார்களுக்கும் சமர்ப்பிப்பதாகக் கூறுகிறார் திரைப்படத்தின் இயக்குனர் 'லீ ஜ்யொங் ஹெயாங்'. 2002ம் ஆண்டு கொரியாவில் வெளிவந்து பல சர்வதேச திரைப்படங்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்டு பல விருதுகளைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளது இத் திரைப்படம். கொரிய திரைப்பட விழாக்களிலெல்லாம் வெற்றியைச் சூடி வந்த இத் திரைப்படம் இயக்குனருக்கும், நடிகர்களுக்கும் பல பாராட்டுக்களையும், புகழையும் பெற்றுக் கொடுத்தது. அதிலும் சிறந்த திரைப்படத்துக்கும், சிறந்த திரைக்கதைக்குமான ஆஸ்கார் விருது இத் திரைப்படத்துக்குக் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியது. திரைப்படத்தின் கதாநாயகியாக மூதாட்டி 'கிம் எல் பூன்' நடித்திருக்கிறார். படத்தில் இவருக்கு ஒரு வசனம் கூட இல்லை எனினும் பார்ப்பவர்கள் அனைவரையும் தன் பக்கம் நடிப்பின் மூலம் ஈர்த்து விடுகிறார். சிறுவனாக நடித்திருக்கும் 'யு செங் ஹோ'வின் முதல் திரைப்படம் இதுதான். இத் திரைப்படத்தில் சிறப்பாக நடித்தமைக்காக இச் சிறுவனுக்கு சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் சிறந்த குழந்தை நட்சத்திரத்துக்கான விருது கிடைத்துள்ளது.

சிறுவன் வழி தவறித் திணறி அழும்போது தனது சைக்கிளில் கூட்டிக் கொண்டு வந்து விடும் முதியவரும், சிறுவனை மாடு முட்ட வரும்போது முன்னே பாய்ந்து காப்பாற்றும் அயல் வீட்டுச் சிறுவனும், பாட்டியின் பேரனுக்காக சில இனிப்புக்களை இலவசமாகக் கொடுக்கும் ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணும், தனது கிராமத்திலுள்ள ஒரு வயதான நோயாளிக்கு தனக்குக் கிடைத்த பெறுமதியான பரிசுப் பொருட்களையெல்லாம் அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கும் பாட்டியும் கிராமத்து வெள்ளந்தித்தனத்தையும், பாசாங்கும் சுயநலமுற்ற பாசத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றனர்.

திரைப்படமானது, அழகானதொரு கிராமத்தைக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் பரப்புக்கள் குறுகியவை என்றபோதிலும், சிறந்த ஒளிப்பதிவானது, அக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த அனுபவமொன்றை பார்வையாளர்களிடம் விட்டுச் செல்கிறது. படத்தில் அதிகளவு சம்பாஷணைகள் இல்லை. மௌனங்கள்

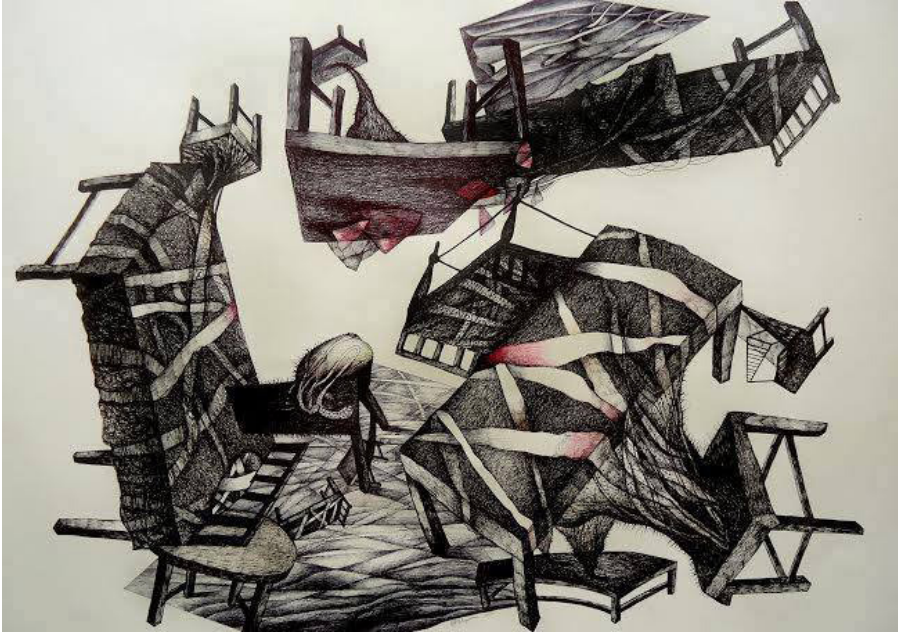
திரைப்படத்தைப் பார்க்கும் அனைவரையும் இத் திரைப்படமானது தனது பால்ய காலங்களை மீட்டிப் பார்க்கச் செய்யும். குடும்பத்தில் மூத்தவர்களின் அரவணைப்பும், அன்பும் எப்போதுமே திகட்டாதவை.

பல கருத்துக்களை பார்வையாளர்களிடம் விதைத்து விடுகின்றன. அவை தெளிந்தவை. அவரவர் உணர்வுகளில் சலனங்களை ஏற்படுத்தாமல் வந்து செல்லும் பின்னணி இசையும், மலைக் கிராமத்தின் இயற்கை ஒலிகளும் மிக அருமையாகக் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிகவும் தைரியமாக எழுபத்தைந்து வயது மூதாட்டியை கதாநாயகியாகவும் ஏழு வயதுச் சிறுவனை கதாநாயகனாகவும் நடிக்க வைத்து ஒரு காலப் பதிவைச் செய்திருக்கிறார் இயக்குனர்.

திரைப்படத்தைப் பார்க்கும் அனைவரையும் இத் திரைப்படமானது தனது பால்ய காலங்களை மீட்டிப் பார்க்கச் செய்யும். குடும்பத்தில் மூத்தவர்களின் அரவணைப்பும், அன்பும் எப்போதுமே திகட்டாதவை. அவை சுயநலமற்றவை. எப்பொழுதும் யாசிக்கச் செய்பவை. எக் காலத்திலும் மனமெங்கும் வியாபித்து நிற்பவை. குழந்தைப் பருவத்தினருக்கு இந்த அன்பும், அரவணைப்பும் அயராது கிடைக்கும்போது அவை குழந்தைகளை நற்பிரலாகளாக உருவாக்கிவிடும். இந் நவீன காலத்தில் நாம் இதனை இழந்துகொண்டிருக்கிறோம். மூத்தவர்களின் அன்பைப் புறக்கணித்து அல்லது அவர்களுடன் உறவாட நேரமற்று ஒதுங்கிச் செல்லும் நாகரீகப் போக்கு, வளரும் சந்ததியை வெகுவாகப் பாதிக்கிறது. அவ்வாறு தனித்து வளரும் குழந்தைகள் சுயநலத்தோடும், மனிதர்களைப் புறக்கணித்து நவீன கருவிகளோடு நேசம் கொள்ளும் போக்கும் தற்போது அதிகளவில் காணப்படுகிறது. நமக்குக் கிடைத்த இனிமையான பால்ய காலம் ஒருபோதும் எமது சந்ததிக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. அவை மாற்றமுற்றுக் கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் அன்பும், பாசப் பரிமாற்றங்களும், அரவணைப்புக்களும் ஒருபோதும் மாறாதவை. வற்றாதவோர் நீருற்றைப் போல அவை குழந்தைகளுக்கு எப்பொழுதும் தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அது மாத்திரமே ஒவ்வொரு சந்ததியையும் அன்பினால் தலைநிமிரச் செய்யும்.

செ.சுதர்சன் கவிதைகள்

ஆட்டாகுதிப் பஞ்சகம்
அல்லது
வேள்வி மறுக்கப்பட்டவனின் பாடல்

எஸ்.பி.புஸ்பகாந்தன்

01.

பழமையானதெனினும்
எழுதப்படாதது எங்கள் வேதம்
அருளப்படாததெனினும்
ஆகமமும் அப்படித்தான்

மழை தவறாமலும்
கடல் பெருகாமலும்
குருதி பரவக் கூறியவை
எங்கள் உபநிடதங்கள்

குடலுமீரலுமான குளிர்த்தியில்
துளிர்ந்த பண்களே
எங்கள் தேவார திருவாசகங்கள்

காலைப் புலர்வுக் கனவிலாரும்
கிழ் நாயில்
நரை வைரவர் பாடிய
கிடாய் நொந்த புராணமே

எங்கள் கலாசாரமாயிற்று

02.

திரண்டு நிமிர் வாழ்வின்
பெருங்கூடல் வேர்க்கொத்தில்
கனவு செறியப் பாவியது
நேர்த்தியின் குருதியே

மண்ணுள் காயும்
பழங்கிழவி மனத்துத்
தவறாப் பூப்படைவும்
ஊறும் வளநிலத்துப் பொலிவும்
பீறும் குருதியே

களவுண்டு போகா
இன்பப் பொழிவும்
நிலத்து மேலொரு
காப்பாடை நெய்வும்

நீளும் குருதியே

குருதியே எங்கள் மார்க்கம்

கிடாய்கள் சூழப் பொலிய வரும்
குருதியாடிய பாதம்
பதமருளுமெனில்

ஐயனுக்கு நாமிடுவது
ஆட்டாகுதியன்றோ!

03.

வைகாசிப் பூரணை
பெருவிளக்கொளிப் பூசை
இரவோடு பகலொட்டக்
கடக்குமொரு சனி

நேர்த்தி வேதம் ஓதி
காத்துக் கிடக்கும்
தலைக் கிடாயின்
நீள்செவி தொங்கும்

இரத்தம் தோய
மாமிசச் சமித்தை
இடுமொரு வெட்டில்
தலை தாழ்படும்

வேற்றின்பக் கூடல் என்ன?

04.

முதியோர் நெடுங்கனவில்
பொல்லோசை பதிய
நாய்களின் கானமிசைத்து
குறி சொல்லிப் போவார்
நரைபூசிய கிழவைரவர்

தன்முற்றத்தில் பரவிய
கிடாயின் குருதியை
மாமிசச் சமித்தை
கோழியின் சூட்டுத் தசையை
கொத்தியும் காளியும்
ருசித்த கதையைச்
சிவந்த விழிகளில்
வரைந்து போவார்

கருப்பையுள் புதுப்பூப் பூப்பதாயும்
காணாமல் போனோர்
மலர் தூவியதாயும்
கன்னியர் கழுத்து
பொன்பூச் சொரிவதாயும்
கள் கங்கையாகப்
பனங்கூடல் வழிவதாயும்
ஊன்றுகோல் பறக்கப்
பனையால் விழுந்தவன் நடப்பதாயும்
புற்றிலிட்ட பல்லுக்கீடாய்
சிறுவருக்குக் கீரி பல் கொடுப்பதாயும்
புத்தகப் பையுள்

எஸ்.பி.புஸ்பகாந்தன்

செவ்வரத்தம் பூ விரிவதாயும்
மந்திரவாதியின் தலையில்
காட்டுக்கள்ளி முளைப்பதாயும்
மனைக்குள் வைத்த வினையை
நாய் கவ்வித் தின்பதாயும்
எழுதிச் செல்ல
எட்டாம் நாள் ஆயிற்று.

05.

எட்டாம் நாள்
விடிந்ததொரு சனிகாலை

மாலை சூடிய ஆடும் கோழியும்
ஐயனுக்கு மாலையாகும்

குருதிசுளிர் நிலத்தில் பொங்க
முறுக்கொடு பால்றொட்டி பெருகி
வாழைக்காய் சீப்பாய் வலம்வர
பலாக்காய் பிழக்க
நுங்குவிழி திறந்து
நீளும் பெருமடை

தீவட்டி யொளியில்
பறையொலி மினுங்க
ஆச்சியின் மேனியில் கொத்தி ஏறுவாள்
அப்புவின மேனியில் காளி ஏறுவாள்
நூறுதலைமுறை ஆட்டைவெட்டிய
அவனில் வைரவர் நின்று ஆடுவார்

தெய்வங்கள் ஏறும் மேனிகள் கொண்டோம்
வேதமும் வேண்டோம்
தீட்சையும் வேண்டோம்.

ஒரு கவிதையின் வெளிச்சத்தில்

வள்ளா அத்துல் ஹக்

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஓர் அற்புத அனுபவம். ஒருவர் தம்மருகிலோ தொலைவிலோ உள்ள இன்னொன்றை, இன்னொருவரை அறிந்து கொள்வதற்கான சாளரம், அது. எந்த ஒரு மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியும் முழுமையானதல்ல என்பது, அத்துறைசார்ந்த அறிஞர்களின் கருத்து. அது உண்மைதான். எனினும், தம்மால் இயன்றவரை ஒரு படைப்புக்கான மிகக் கிட்டிய சமனியை முன்னிறுத்தும் பணியில் உலகளாவிய ரீதியில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் முனைப்போடு இயங்கி வருகின்றனர். அம்முயற்சியில் ஏற்படும் அனுபவங்கள் அலாதியானவை. அந்தவகையில், கலாநிதி லியன்கே அமரகீர்த்தி அவர்களின் 'கவியக்க எலியஸ்' (ஒரு கவிதையின் வெளிச்சம்) எனும் சிங்களக் கவிதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முனைந்தபோது ஏற்பட்ட சுவாரஸ்யமான அனுபவங்களையும் அதனடியாகக் கிளர்ந்தெழுந்த உணர்வுகளையும் பகிர்ந்துகொள்ளத் தோன்றியது. அவர் தனது கவிதையில், இவ்வாறு சொல்கிறார்:

'ஒரு கவிதையின் வெளிச்சம்'

அந்தகாரத்தைச் சட்டமென்றெழுதியது
ஊரடங்குச் சட்டம்.

கறுப்பு எழுத்தினிடை
வெண்மை துளியுமின்றி
பத்திரிகைகள் எதற்கு, நண்ப!
கடுங் கறுப்புத் தாள்களை
செய்தியென்றும்
தோழன் என்னையுள்
எதிரியென்றும் எழுதியது,
ஊரடங்குச் சட்டம்.
வெளிச்சமெங்கே?

பீதியை அமைதியென்றெழுதியது,

ஊரடங்குச் சட்டம்.

என்றாலும் சகோதரனே,

இதுதான், இதுவேதான் நான் சொல்லும்

கவிதை வெளிச்சம்:

(ஊரடங்குச்) சட்டம் அவர்களுக்கானதெனில்

இருட்டு எங்களுக்கானதல்லவோ?

அதிகாரத் தரப்பின் அடக்குமுறைக்கு எதிரான குரலாய் எழுந்துள்ள இக்கவிதை எழுப்பும் கேள்விகள் முக்கியமானவை. அதேபோன்ற அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ள எல்லாச் சமூகங்களினதும் உலகளாவிய குரலாய் இக்கவிதை உரத்து ஒலிக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு படைப்பாளியின்/அறிவுஜீவியின் தார்மீக அறம் சார்ந்த குரல், இது.

ஆதிக்க வர்க்கத்தின் வரம்பற்ற அதிகாரம் மக்களை அடக்கியொடுக்கி அவர்களின் புதைகுழிகளின் மேல் சிம்மாசனம் நிறுவும் கறைபடிந்த வரலாற்றின் கறுப்புப் பக்கங்கள் பலவற்றை ஏனைய உலக நாடுகளைப் போலவே, இலங்கையும் தன்வயப்படுத்தியே வந்துள்ளது. அரசுக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த இடதுசாரி இளைஞர் யுவதிகளைத் தேடித்தேடி சாரிசாரியாகக் கொன்றொழித்தமை, எண்பத்தி மூன்றாம் ஆண்டு தமிழ் மக்களைப் பெருவாரியாகப் படுகொலை செய்தமை, காலத்துக்குக் காலம் முஸ்லிம் மக்கள் மீது கட்டவிழ்க்கப்பட்டுவரும் அடாவடித்தனங்கள், சுத்தமான குடிநீர் கேட்டுப் பேரணி நடத்திய மக்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திய ரத்துபஸ்வல சம்பவம், அண்மைய முள்ளிவாய்க்கால் கொடூரங்கள் என இதன் பட்டியல் மிக நீளமானது. இலங்கையைப் போலவே பிறநாடுகளிலும் இப்படியான பட்டியல்கள் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. காரணம், அதிகார வர்க்கத்தின் கோரத் தாண்டவம் உலகப் பொதுமையானதே! பாரதி

சொன்னதுபோல், “பேய் அரசாண்டால், பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்” தாம் வல்லாதிக்கம் செலுத்தும்.

ஆதிக்க வர்க்கம் மக்களின் அல்லது அவர்களது பிரதிநிதிகளின் குரல்வளையை நசுக்கி, அவர்களைக் கசக்கிப் பிழியும் நெருக்கடி நிலைமைகளின்போது, படைப்பாளிகளினதும் அறிவுஜீவிகளினதும் வகிபாகம் எத்தகையது என்ற கேள்வி மிக முக்கியமானதாகும். அண்மையில் இடம்பெற்ற கல்புர்கி மற்றும் தாத்ரி படுகொலைச் சம்பவங்களுக்குக் கண்டனம் தெரிவிக்குமுகமாக இந்திய எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது விருதுகளைத் திருப்பிக் கொடுத்தமை, மஞ்சள வெடிவர்த்தன போன்றோர் இலங்கையரசின் அடக்குமுறைகளுக்கு குறிப்பாகச் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிரான அட்-டூழியங்களை எதிர்த்துக் கேள்வியெழுப்பியமையால் உயிர் அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாகி நாடுதூறக்க நேர்ந்தமை, உள்நாட்டில் இருந்தபடியே அரச அநீதிகளுக்கு எதிராகப் போராடி வருவதால் பல்வேறு அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்ற எழுத்தாளர்கள் மற்றும் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் ஆகியோர், திரும்பத் திரும்ப அநீதியான அதிகாரத் தரப்புக்கு எதிரான தமது குரலை தொடர்ந்து எழுப்பிய வண்ணமும் அதற்கு உயிருட்டிய வண்ணமும் செயற்பட்டுவருவதை உணர்த்தும் நம்காலச் சாட்சியங்கள்.

தமிழ்க் கனவெனில்
தமிழிலேயே காணுதல்
வேண்டுமென விழைந்ததால்
தாய்த் திருநாட்டில்
வாழ்தல் மறுக்கப்பட்டேன்

என்ற மஞ்சள வெடிவர்த்தனவின் வரிகள் சாட்சியம் சொல்லும் அதிகாரத் தரப்பின் அடக்குமுறை வரலாறு மிக நெடியது.

‘ஏராளமாகத் தவறுசெய்யும் ஒரு அரசாங்கத்துக்குச் சேவகம் செய்துகொண்டு, அதனால் பின்னடைந்து போயிருக்கும் தொழில்துறை நிபுணர்களல்ல அறிவுஜீவிகள். மாறாக, அதிகாரத்துக்கு எதிராக உண்மை பேசுபவர்களே அறிவுஜீவிகள். தனது குடிமக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய ஓர் அரசாங்கமானது, அநீதியான யுத்தத்தில் ஈடுபடும்போது, அதன் அதிகாரமானது வரம்பின்றிப் பிரயோகிக்கப்படும்போது, அது ஒடுக்குமுறையில் குரூரமான வழிகளில் ஈடுபடும்போது, அது வேண்டுமென்றே பேதம் பாராட்டும்போது அதைக் கேள்வி கேட்கவேண்டிய கடமை அறிவுஜீவிக்கு இருக்கிறது என நான் நம்புகின்றேன்’ எனும் எட்வர்ட் லெய்தின் கருத்துக்குத் தம்மளவில் நியாயம் செய்யக்கூடிய அறவுணர்வு உடையோராக இவர்களையும், இவர்களைப் போன்றோரையும் நாம் அடையாளப்படுத்தலாம்.

‘ஒரு கவிதையின் வெளிச்சம்’ எனும் தலைப்பில், கவிஞர் லியன்கே அமரகீர்த்தி எழுதியுள்ள மூலக் கவிதை, curfew order எனப்படும் ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் நிலைமையைப் பற்றிப் பேசுகின்றது; மக்களின் கையறுநிலை பற்றி, ஊடகத் தணிக்கை பற்றி, அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் உண்மைக்குப் புறம்பான பரப்புரைகளை நம்புமாறு மக்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவது பற்றி, நண்பனும் எதிரியாய் மக்கள் முகாம்கள் எதிரும் புதிருமாய்க் கட்டமைக்கப்படும் அதிகார விளையாட்டின் வன்மம் பற்றியெல்லாம் பேசும் இக்கவிதையில் இடம்பெறும் ஒரு சொற்பிரயோகம் முக்கியமானது மட்டுமல்ல, சுவாரசியமானதும்கூட.

அது, ‘எந்திரி நீத்திய’ எனும் சிங்களச் சொல். தமிழில் இதனை ஊரடங்கு சட்டம் அல்லது அவசரகாலச் சட்டம் எனக் கொள்ளலாம். என்றாலும், கவிஞர் இதனைத் தமது கவிதையின் ஈற்றடிகளில் இரண்டு தனித்தனிப் பொருள்களாகப் பிரித்து வரிகளுக்குள் பிணைக்கிறார். இதன் போது, ‘எந்திரி’ என்பது “இருள்/அறியாமை” என்றும், ‘நீத்திய’ என்பது ‘சட்டம்’ என்றும் பொருள் தருகின்றன. அதனை வைத்து, அதிகாரமிக்க அரசுக்கு சட்டம் சொந்தமெனில், ‘இருள்/அறியாமை’ நமக்குச் சொந்தமென்று அல்லவா அர்த்தமாகிறது?” என்று நடைமுறையில் இருக்கும் அபாயநிலையை ஒரு கேள்வியூடாக உணர்த்துகின்றார், கவிஞர். இங்கு, ‘எந்திரி’ எனும் சிங்களச் சொல், இருள், அறியாமை ஆகிய இரண்டு அர்த்தங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. தமிழிலும் அறியாமையை இருளாக உருவகிக்கும் மரபு உள்ளது என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

லியன்கே அமரகீர்த்தியின் கவிதையை மொழிபெயர்க்கும்போது, அதில் இடம்பெற்றுள்ள, ‘எந்திரி நீத்திய’ எனும் சிங்களச் சொல்லுக்கும் ‘ஊரடங்குச் சட்டம்’ எனும் சமனியைப் பிரயோகித்து மொழிபெயர்க்கையில், அந்த ஈற்றடிகள் உணர்த்தும் கருத்தை, உள்ளவாறு வெளிக்கொணர்வதில் பிரச்சினை எழுகிறது. எனின் இதன் போது,

‘ஊரடங்கெனும் (இருள்/அந்தகாரச்) சட்டம்
அவர்களுக்கானதெனில்
இருள் எங்களுக்கானதல்லவோ?’ என்றோ,
‘ஊரடங்கேர் இருட்டு/அந்தகாரச் சட்டம்
இதில்,
சட்டம் அவர்களுக்கானதெனில்

இருட்டு/அந்தகாரம் எங்களுக்கானதல்லவோ?’ என்றோதான் மொழிபெயர்க்க வேண்டியதிருக்கும். இதுபோன்ற சவாலான சந்தர்ப்பங்களின் போது, மொழிபெயர்ப்பாளரின் தெரிவு எத்தகையது என்பதைப்

பொறுத்தே ஒரு மொழிபெயர்ப்பு காத்திரமானதாகின்றது எனலாம்.

இங்கு, அவசரகால நிலைமை அமுலில் இருக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் தம்மைச் சுற்றிலும் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறியாத இருட்டு படைப்பாளிகளை, அறிவுஜீவிகளைச் சூழ்ந்திருக்கும் அவலநிலையினையே கவிஞர் குறியீட்டுத் தன்மையோடு வெளிக்காட்ட முனைகிறார். அந்த அறியாமை எனும் இருட்டு அதிகாரத்தால் சட்டத்தின் துணையோடு கட்டமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றமையை அவர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஈராக் மீதான படையெடுப்பின் போதும், ஆப்கான் ஆக்கிரமிப்பு தொடர்பிலும், 9/11ன் பின்னரும் எவ்வாறு அமெரிக்க ஊடகங்கள் ஆளும் தரப்புக்கு ஊதுகுழல்களாகச் செயற்பட்டு, வல்லாதிக்க அரசுக்குச் சாதகமான கருத்துருவாக்கப் பரப்புரைகளை மிகக் கூர்மையாக முன்னெடுத்தன என்பதோடு கூட இதனை நாம் ஒப்புநோக்க முடியும். ஆம், வல்லாதிக்கச் சக்திகளின் அரச யந்திரம் எங்குமே அவ்வாறுதான் தொழிற்பட்டுவருகின்றது. கவிஞர் லியன்கே அவர்களும், நாட்டின் நடப்புநிலையை திட்டமிட்டு மறைத்து, அரசின் பரப்புரைகளே உண்மைகளாக நம்பவைக்கப்படுகின்ற அவல நிலையை,

‘பீதியை ‘அமைதி’ என்றெழுதியது, ஊரடங்குச் சட்டம்’ எனும் அடிகளினூடே புலப்படுத்துகின்றார். அதற்கு முன்னைய அடிகள், ஊடகங்கள் மீது அரசாங்கத்தால் பலவந்தமாகத் திணிக்கப்பட்ட செய்தித் தணிக்கையை எதிர்த்துக் கேள்வி எழுப்புகின்றன. ஆக, அரசு சொல்வது மட்டுமே உண்மை என நம்ப முனையும், அறியாமை குடிகொண்டிருக்கும் தாம் சார்ந்துள்ள பெரும்பான்மையின மனங்களுக்கு தமது கவிதையில் முன்வைக்கும் இக்கேள்விகளினூடே ‘வெளிச்சம்’ பாய்ச்ச முற்படுகின்றார், கவிஞர். இதனை ஒத்த உணர்வினையே நாம் மஞ்சள் வெடிவர்த்தனவுடைய கவிதைகளிலும் அடையாளம் காணலாம்.

வன்னியிலுள்ள கவிஞனுக்கு ஒரு மடல் என்ற அவரது கவிதையில்,

ஆணியறையப்பட்ட கையினால்
துயர் களைவதெப்படி?
ஆணியறையப்பட்ட கையினால்
கண்ணீர் துடைப்பதெப்படி?
ஆணியறையப்பட்ட கையினால்
கையசைப்பதெப்படி?
ஆணியறையப்பட்ட கையினால்
கவியெழுதுவதெப்படி?

என்று அரசாங்கத்தால் தமது சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ள கையறுநிலையினை அவர் மனக்குமுறலோடு

வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அண்மைக் காலமாக எழுதிவரும் இளம் சிங்களக் கவிஞர் கஸூன் மகேந்திர ஹுண்டிகல. இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான ‘கவி ஆஸிட்: புச்சன்ன நெமெய், பிச்சென்ன’ (கவி ஆஸிட்: பொசுக்குவதற்கன்று பொசங்குவதற்கு) எனும் தொகுதியில், தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான அரசினதும், சிங்கள இராணுவத்தினதும் அடக்குமுறைகள், வன்கொடுமைகளை மிகக் காரசாரமாக விமர்சிக்கின்றார். குறிப்பாக, பாலச்சந்திரனது படுகொலை உள்ளிட்டுத் தமிழர் மீதான படுகொலைகளையும் பாலியல் வன்கொடுமைகளையும் உணர்ச்சி பொங்கச் சாடும் வகையில் அமைந்த, ‘மகே பொடி சந்த பாலச்சந்திரன்’ (என் சின்ன நிலா பாலச்சந்திரன்), ‘வன்னியே கந்துலு’ (வன்னியின் கண்ணீர்), ‘கந்துலு கந்து’ (கண்ணீர் மலை – வன்புணர்ந்து கொல்லப்பட்ட கோணேஸ்வரி-மன்னம்பேரி ஆகிய இருவரையும் ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்டது), ‘புதுவைட்ட மொகத வுனே?’ (புதுவை(ரத்தினதுரை)க்கு என்ன நடந்தது?), No Fire Zone, ‘நொவெம்பரயக்க வேதனா’ (ஒரு நவம்பர் மாதத் துயரம்) போன்ற இவரது கவிதைகள் முக்கியமானவை. இவ்வாறாக, பல சிங்களக் கவிஞர்கள் அரசு அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான தார்மீக அறம் சார்ந்த உணர்வுநிலையைத் தமது கவிதைகளில் பதிவுசெய்து வந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அறவுணர்வு கொண்ட படைப்பாளிகளுக்குத் தாம் வாழும் உலகில் மேலோங்கி நிற்கும் அநீதிகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் எதிராகக் கலசக் குரல் எழுப்புவதற்கு இன, மத, பால், நிற, பிரதேச, மொழி சார்ந்த வேறுபாடுகள் ஒரு தடையல்ல; அவர்களின் குரல் உலக சமூகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அநீதியின்/ ஒடுக்குமுறையின் அந்தகாரத்தை ஊடறுத்துக் களையும் வெளிச்சப் பிரவாகமாக மேலெழும் என்பதையே இத்தகையவர்களின் படைப்புகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. மொழிபெயர்ப்புக்களின் வழியே நாம் கண்டடையக்கூடிய உன்னதமான செய்திகளில் இதுவே மிக முக்கியமானதெனக் கருதுகின்றேன்.

துணை நின்றவை:

லியன்கே அமரகீர்த்தி, (2009) எக்கமத் எக்க பிட்டரட்டக்க, பேராதனை: ‘ஷான்’

ரவிக்குமார் (மொழிபெயர்ப்பு)(2010), அதிகாரத்திடம் உண்மையைப் பேசுதல்- எட்வர்ட் ஸெய்த், புதுச்சேரி: மணற்கேணி

கஸூன் மகேந்திர ஹுண்டிகல, “கவி ஆஸிட்: புச்சன்ன நெமெய், பிச்சென்ன”, நுகேகொட: சங்ஹிந்த

<http://monsoonmn.wordpress.com/>

குற்றம் கடிதலின் ஆத்மார்த்த அனுபவங்கள்

ஆதி பார்த்தீபன்

சிறுவர் பாலியற் குற்றங்கள் அதிகமாக பெருகிவரும் நிலையில், சமீபத்தில் வெளிவந்த குற்றம் கடிதல் திரைப்படத்தைப் பார்த்தேன், மிகவும் எளிமையான மனிதர்கள் அதற்குள் பயணப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். முதலில் குற்றம் கடிதல் எந்தத் தளத்தில் இயங்கி கொண்டிருக்கின்றது? சராசரி ஈரானிய, ஆபிரிக்க படங்களை ரூபகப்படுத்திக்கொண்டு ஆரம்பித்தாலும் ஆரம்பித்த கொஞ்ச நேரத்திலேயே அதன் தெளிவான கருத்தை புலப்படுத்துதல் நகர்கிறது. எளிமையான ஒரு சிலபாத்திரங்கள் மட்டுமே கதையை தாங்கிக்கொண்டு செல்கிறார்கள் இடையிடையில் சில கருத்துத் தொய்வுகள், ஒட்டாத்தன்மை என்பன இருந்தாலும் ஒரு தெளிவான கதைக்கருவுடன் காட்சிகளை நகர்த்தியிருக்கிறார்கள். முதலில் இந்த திரைப்படம் முன்னெடுத்திருக்கும் விடயம் பாலியல்கல்வியா? ஆசிரியர்-மாணவர் இடையிலான உறவைப்பற்றியதா என்பதை பார்க்கும் போது முதன்மைப்படுத்த வேண்டிய விடயம் ஆசிரியர் மாணவர் இடையிலான உறவுமுறை தான். பிறகு பாலியல் கல்வி, இங்கு தரம் ஐந்து சிறுவனுக்கு பாலியல் கல்வி அவசியம் என்பதை ஏன் இவ்வளவு அழுத்தமாக சொல்லவேண்டும் என்பதில் ஒரு குழப்பமான கேள்வி மிஞ்சுகிறது, ஆனாலும் தேவை அது. எப்படியானதொரு தேவை என்பதை திரைப்படம் எந்த இடத்திலும் முன்வைக்கவில்லை என்பதால், இதை அந்தக் கருத்தில் அவதானிப்பது சற்று சிரமம் அதே வேளை ஆசிரியர் மாணவர் உறவை நான்கு வகையான

ஆசிரியர்கள் அவர்களது சமூகப்பின்னணியில் வைத்து, அவர்களின் சமூகப்பின்னணி எவ்வாறு அவர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலான உறவுநிலையை தீர்மானிக்கின்றது என்பதை தெளிவாக சொல்லும் ஒரு திரைப்படம் தான் குற்றம் கடிதல்.

சராசரி எளிமையான ரசிகனுக்கு சலிப்பை தரக்கூடிய ஒரு யதார்த்தமான திரைப்படம். இனி சமூக, மற்றும் குடும்ப பின்னணி எவ்வாறு ஒரு ஆசிரியர் மாணவர் உறவை தீர்மானிக்கிறது என்பதை ஆசிரியர் பகுதியில் ஆரம்பத்தில் பாலியல் கல்வி அவசியமென வாதாடும் ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியை உயர்தர மாணவர்களுக்கு யோனி பற்றி வகுப்பெடுக்க ஆரம்பிக்கின்றார், ஆண் மாணவர்கள் சிலர் அதை கேலி செய்வதை கண்ட அவர் அவர்களை எளிமையாக உணர்வு பூர்வமாக அணுகி அதாவது 'அம்மா மாதி இருக்கிற எல்லா பொண்ணுங்களுக்குள்ளயும் இருக்கிற சயன்ஸ் தான் இந்த சப்ரர்' என அந்த ஆசிரியை படிப்பித்து முடிக்க மாணவர்கள் கண்ணீர் சிந்தும் காட்சி ஒரு சிறப்பான ஆசிரியையாக அவரை உயர்த்தி வைக்கின்றது. அதற்கு எதிரான தளத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் கதாபாத்திரம் மெர்லின், சராசரி தமிழ் சமூக பெண் ஆசிரியையாக இருக்கிறார், இந்தக் கதையின் முக்கிய பெண்பாத்திரத்தால் ஒரு சிறுவனை அவ்வாறான ஒரு உணர்வுத் தளத்தில் நின்று அணுகமுடியாமல் போனது பாலியல் கல்வி சார்ந்த பிரச்சனையாக மட்டும் எவ்வாறு எடுத்துக்கொள்வது? அதற்கான

ஒரு காரணத்துடன் தான் படம் ஆரம்பிக்கின்றது. மெர்லின் காதல் திருமணம் செய்து குடும்பத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர், அதே வேளை அவர் கொஞ்சம் பெரிய வகுப்பிற்கு மட்டுமே பாடம் எடுக்கும் ஒரு ஆசிரியை அவரால் ஒரு சிறுவனின் மனநிலையை சரியாக புரிந்துகொள்வது முடியாத ஒரு விடயம் என்பது உண்மை. வெறும் மௌனத்தால் சில இடங்களில் கதையை தெளிவாக சொல்லி விடுகின்றார் இயக்குனர், மதம் மாறி காதல் திருமணம் செய்த காட்சியை அழகாக தாயின் தொலைபேசி அழைப்பைத்தொடர்ந்து ஒரு காட்சி நகர்த்தலில் தொடர்ச்சியாக சிலுவைக்கு நடுவில் மணிகண்டன் நடந்து வருவதைக் காட்டி இருப்பார்.மற்றது படத்தின் சரியான நேரத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சின்னஞ்சிறுகிளியே பாடல், படத்தில் என்னை ரசிக்க வைத்த இருவர் ஒன்று மெர்லினின் காதல் கணவன் மணிகண்டன் மற்றது சிறுவன் செழியன்.

கணவரின் இயல்பான நடப்பிற்காக அவரைக் கொண்டாடவேண்டியது அவசியமாகிறது, அந்த ஒரு பாத்திர அமைப்பில் எந்த ஒரு வணிக நாயகர்களையும் வைத்துப் பார்க்கமுடியாத அளவு யதார்த்தம், காதல் காட்சிகளில் சரி, எலியை விடுவிக்கும் காட்சியிலும் சரி, பிரச்சனைகளுடன் நகரும் எந்த ஒரு காட்சிகளிலும் கொஞ்சம் கூட நடபுகன் என்பதை அவர் நிறுவிக் கொள்ளாமல் காட்சிகளுடன் இருப்பார், எளிமையாக சொன்னால் பக்கத்து வீட்டில் இருக்கும் அண்ணாவை போல மிகவும் நெருக்கமாக, அடுத்து சிறுவன் 'city of god' இல் வரும் ஆப்பிரிக்க சிறுவர்களை

நாபகப்படுத்திக்கொண்டிருப்பான், அவனின் குறும்புத்தனமான நடப்பில் தற்கால குழந்தை நட்சத்திரங்களின் அதிக பழுத்தல் இல்லாத நடப்பை உணரமுடிகிறது, அடுத்து அவனின் அந்த குறும்புத்தனத்தின் பின் மறைந்துள்ள பொதுவுடமை சிந்தனையும் அதற்கு பொறுப்பாக உள்ள தாய் மாமன், மற்றும் தாயின் காட்சிப்படுத்தல் சரியான விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது,

இருந்தும் படத்தில் இருக்கும் மிகப்பெரும் நெருடல் தாய்மாமனின் கோபம், எப்படி கம்யூனிச சிந்தனை உள்ள ஒருவரால் இவ்வளவு சிந்தனையற்ற கோபத்தை வைத்திருக்க முடிகிறது, அதற்கு விடையாக அன்பு அனைத்து சிந்தனைகளையும் அனைத்து கட்டுப்பாடுகளையும் உடைத்துவிடும் என்பதன் விடை இறுதியாக கிடைக்கின்றது. மேலும் தாய்மாமன் பாத்திரம் சில இடங்களில் அதிக வலுவள்ள கதாபாத்திரமாக தோன்றினாலும் கோவப்படும் இடங்களில் இரண்டாம்

ஒரு பள்ளிமாணவி அதுவும் தரம் ஐந்து மாணவி எவ்வாறான நடத்தையுடன் இருக்கிறாள் என்பது மட்டுமில்லாமல், ஒரு குற்றம் எவ்வாறு அணுகப்படுகிறது என்பதை அவளது வார்த்தைகள்

ரக வில்லனைப்போல தோன்றுவது கொஞ்சம் நெருடல், இருந்தும் அவர் ஆசிரியைன் தாய் வீடு நுழையும் போது அங்கே அல்லலாயேயா பாடல் கேட்க அவர் காத்திருப்பார், பின் தான் மதத்திற்கு எதிரானவர் என்பதற்கான வார்த்தையை பிரயோகிப்பார்,' ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறுகன்னத்தை காட்டுபவர்கள் இல்லை' என அதில் அவர் கோபத்துடன் இருந்தாலும், சிந்தனைத்தெளிவுள்ளவர்களால் மறுப்பு எனும் கொள்கையை காட்ட முடியுமே தவிர மதிக்காமை என்பதை அவர்கள் செய்யமாட்டார்கள் என இலகுவாக விளங்கி கொள்ள முடியும், ஆனாலும் சிறுவனின் தாயாக இருக்கும் பெண்ணும் மெர்லினின் தாயாக இருக்கும் பெண்கதாபாத்திரமும் விதவைகளாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் விதம் எதிரெதிரான கோணங்களில் நகர்கிறது,இருந்தும் இருவரும் தன்னம்பிக்கையின் பிரதிவிம்பமாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறார்கள், மணிகண்டனின் ஒளிப்பதிவு அது சில இடங்களில் அற்புத ஒளிக்கவிதையாய் பயணப்படுகிறது, மெர்லின் மனக்குழப்பத்தில் கால்களில் மாட்டப்பட்ட

பொலித்தீன் பையுடன் நடக்கின்றான், குற்ற உணர்வு அந்த பொலித்தீன் பையாக அவளை சுற்றிக்கொள்கிறது, அந்த நேரத்தில் அவளது கணவன் ஒரு அதிகாரப்படுத்தலுடன் அந்த பொலித்தீன் பையை நீக்க உதவி செய்கின்றான் ஒளிப்பதிவின் நுணுக்கமான தளத்தை ஒளிப்பதிவாளர் பல தளங்களில் பயணப்படுத்தி இருக்கின்றார், மெர்லின் இறுதிப்பகுதியில் சிறுவனின் தாயின் காலில் விழும் காட்சியில் கருணையின் தவறிய சில எண்ணங்களை மிச்சம் வைக்கிறது.

மெர்லின் எனும் ஆசிரியை அந்த சிறுவனை அடித்து விடுவதற்கு காரணமாக இருந்தது எது? ஒரு ஆசிரியைக்கு ஒரு சிறுவனின் அந்த செயற்பாடு மிகவும் கோபம் தரக்கூடியதாக மாறியது ஏன் என்றால் அதற்கான பதிலை பின்னர் ஒரு காட்சியில் சரியான விதத்தில் தெளிவு படுத்தியிருப்பார்கள். அதாவது மெர்லின் தேவாலயம் செல்வாள் , சிலுவையை மோட்டார் சைக்கிள் கண்ணாடியில் பார்க்கிறாள் அதன் தலைகீழ்

தோற்றத்தை தான் அவதானிக்க முடியும் என்ற வசனம் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட பின், தனது நெற்றியிலிருந்த குங்குமத்தை அவதானிக்கிறாள், சிலுவையின் தலைகீழ் தோற்றம் சாத்தானின் தன்மை என்பதும் அது ஒரு கெடுதலுக்கான அறிகுறி என்பதையும் அந்த குறியீட்டுடன் பொருத்தி பார்க்க முடியும். அதன் பின்னர் காலையில் கணவன் கையால் வைத்துக்கொண்ட குங்குமம் ரூபகம் வரவே அதை வெறித்தனமாக அழிப்பாள், அதாவது பிரச்சனைக்கு காரணம் கடவுளை எதிர்த்தது என்று அவளின் மூடநம்பிக்கையின் அதிகபட்ச வெளிப்படுத்துதல் மூலம் சொல்லியிருப்பார்கள், ஒரு ஆசிரியை இவ்வாறான ஒரு மனநிலையில் இருப்பது எமது சமூகத்திலும் பரவலான ஒன்று. இன்னொன்று அந்த வகுப்பறையில் இருந்த சிறுமியின் கதாபாத்திரம் ஒரு பள்ளிமாணவி அதுவும் தரம் ஐந்து மாணவி எவ்வாறான நடத்தையுடன் இருக்கிறாள் என்பது மட்டுமில்லாமல், ஒரு குற்றம் எவ்வாறு அணுகப்படுகிறது என்பதை அவளது வார்த்தைகள் 'மிஸ் தான் அடிச்சவா' அதற்கான காரணங்கள் அந்த சிறுமியின் பார்வையில் மறைந்து போயிருக்கும் அது சில நாட்களில் அந்த ஆசிரியை மீதான இறுக்கம் என்பது எவ்வாறாக வளர்ந்து விடுகிறது. குழந்தைகள் அதிகாரப்படுத்தலுக்கான எதிர்வினையை எவ்வாறு காட்ட முற்படுகின்றனர், என்பதைச் சாதாரணமாகத் தொட்டுச் செல்கிறது. அடுத்து பாடசாலை அதிபர் இந்த பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளும் தன்மை முற்றிலும் வேறுபட்டது அவரையும் அவர் மனைவியையும் நீதிபதிகளாக நிறுவியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களது குடும்பப்பின்னணியை கொண்டு தீர்மானித்து இருக்கிறார்கள், தாய் மாமன் கோபத்துடன் வரும் இடமும் பின்னர் அதற்கு அவர்கள் அளிக்கும் விளக்கமும் முற்றுமுழுதான நேர்மை வழிப்படுத்தல்.

அதிபரின் மனைவி முற்றுமுழுதான திரைப்படத்திற்கும் ஒரு தாயைப்போல உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த ஒரு காட்சியில் அவரால் பேசப்பட்ட வசனங்கள் புள்ளியடித்து மனதில் பதிக்கின்றன. இதுவே தாய்மாணவின் மனதிலும் ஒரு தெளிவை உருவாக்க அடிப்படையாக இருக்கின்றது. அற்புத குறியீடுகளுடன் திரைப்படம் நகர்வது ஒரு விதத்தில் எளிமையான ரசிகர்கள் மத்தியில் சலிப்புத் தன்மையை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அடுத்தது மீடியாக்கள் இவ்வாறான பிரச்சினைகளை ஊதிப்பெரிதாக்கிவிடும் விளம்பர யுக்தி, மற்றும் அவர்களின் சில பொறுப்பற்ற நடத்தைகளை குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு இன்னொரு சபாஷ் போடலாம். ஆனாலும் அது வேறு சில தமிழ் திரைப்படங்களிலும் கட்டமிடப்பட்ட காட்சி என்பதால் வழமையானது. பின்னணி இசையைப்பொறுத்தவரை சரியான தளங்களில் இயங்கினாலும், ஆசிரியையும் தடுமாற்றத்தின் போது

உறவுகளின் கட்டமைப்பில் குறைகள் தண்டனைகள் குற்றங்கள் எத்தகையதொரு செல்வாக்கை செலுத்திவிட்டு செல்கின்றன என்பதை ஓப்பனைகள் இன்றி வலியுறுத்தியிருக்கிறது.

பின்னணியில் இசைக்கப்படும் இசையும் குரலும் ஒரு புதுமையான அனுபவத்தை காட்டிநிற்கின்றது அதே போல பாரதியின் பாடலைத்தவிர்த்து மற்ற பாடல்கள் அநாவசியம் என்றே தோன்றுகிறது. அடுத்து கல்லூரி நிர்வாகத்தினரின் பொறுப்புக்கூறல் என்பது எந்தவகையில் இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் அமைந்து விடுகிறது என்பதை பொறுப்பானவர் மீடியாவுக்கு தெரியக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தும் போதும், ஆசிரியையை பதவி நீக்கம் செய்ய எத்தனிப்பதிலும் பொறுப்புக்கூறலின் தன்மை எத்தகையதென்பதை சொல்ல முனைகிறார்கள். இடையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கூத்து குற்றவுணர்ச்சியை குறியிடுகிறது. பிரம்மாவின் மிகைப்படுத்த படாத படைப்பு இதுவென்றாலும் இறுதியில் உறவுகளின் கட்டமைப்பில் குறைகள் தண்டனைகள் குற்றங்கள் எத்தகையதொரு செல்வாக்கை செலுத்திவிட்டு செல்கின்றன என்பதை ஓப்பனைகள் இன்றி வலியுறுத்தியிருக்கிறது.

ஆறாம் அது ஆழம் இல்ல என்ற பின்னணிப் பாடலுடன் ஆரம்பிக்கும் திரைப்படம், மார்க்ஸிம் கார்க்கியின் தாய் உடன் முடித்துவைத்திருக்கிறார்கள். படம் முழுதும் பெண்கள் சார்ந்த உறவு நிலையின் தன்மையைக் குறிப்பிடுவதாலோ என்னவோ. மொத்தத்தில் ஐந்து வருடங்களின் முன் இந்தியாவின் பிரபல செய்தியாகக் காணப்பட்ட ஆசிரியை அடிமட்டத்தால் எறிந்து ஒரு சிறுவனின் கண்ணின் விழித்திரை பாதிக்கப்பட்ட நிகழ்வை மீண்டும் ஒருமுறை கடிந்துகொண்டிருக்கிறது. இறுதியாகக் கதை முழுவதும் பார்த்தால் பெரிய செலவீனங்கள் அற்ற ஒளிப்பதிவு, சரியான கருவைக்கொண்ட கதை. எளிமையான கதை நகர்த்தல் இதெல்லாம் கொண்ட ஒரு திட்டமிட்ட நல்ல திரைப்படம், இவ்வாறான திரைப்படங்கள் ஏன் இன்னும் அதிகமாக வரவில்லை என்பது ஒரு ஆழமான சிந்தனை கொண்ட ரசிகனுக்கு வினா, ஏன் இப்படியான படங்களை எடுக்கிறார்கள் என்பது வேறொரு ரசிகர் தரப்பினது வினா மேலும் குறும்படத்திலிருந்து முழு நீளம் திரைப்படம் எடுப்பவர்களும், அனைத்து ரசிகர் தரப்பினரும் பார்க்க வேண்டிய ஒரு திரைப்படம்.

கலை உண்மையைச் சேவையும்,

கலைகளும் உண்மையைச் புகழ்ந்தேயே நிற்க வேண்டும்

கே.கே. சீனிவாசன் ஓரீ.கே.கே. கலை இயக்கம், டி.பி.என். 1991 முதல் 1993-ம் ஆண்டு, கலைகள்
 நேர்த்தியும், சீர்திருத்தம் மீதும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை
 மன்றத்தில் இயல்பு நடைமுறைகளை சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை
 மன்றம் மூலம் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்.

பின்னர் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம்
 சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும்
 என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்.

பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை
 மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த
 வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று
 கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்.

பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை
 மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த
 வேண்டும் என்று கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று
 கேட்டார். பி.சி.சி.சி.யின் கலை மன்றம் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டார்.

ஆக்காட்டி 8ல் வெளியாகியிருந்த
**அ. யேசுராசாவின் நேர்காணல்
 தொடர்பாக சில விளக்கங்களும் மறுப்பும்**

கருணாகரன்

‘யேசுராசாவுக்குப் பதிலளிப்பது சலிப்பூட்டுகிற ஒரு விஷயம். பெறுமதியற்ற வேலை’ என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. ஆகவே, யேசுராசாவுக்குப் பதிலளிப்பதை விட, அவர் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துகள் தொடர்பாக வாசகர்களுக்கு சில விடயங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். பொய்களுக்கு எதிரான குரலை முன்வைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கிலும் என்னுடைய பெயரையும் இந்த நேர்காணல் பயன்படுத்தியிருக்கிறது என்பதாலும் இந்த விளக்கங்கள் இங்கே முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1. சாதிய ஒடுக்குமுறை மற்றும் ‘தலித்’ என்ற சொல்பற்றிய கோமகனின் கேள்வியும் அதற்கான அ.யேசுராசாவின் பதிலும் தவறான புரிதலுடையவை. ‘தலித்’ என்ற சொல் ஈழத்தில் அவசியம்தானா? என்ற விவாதங்களும் கேள்விகளும் ஏற்கனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் சிலரால் எழுப்பப்பட்டு, அதற்கான விளக்கங்களைப் பலரும் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அளித்தும் ஆயிற்று. இதற்குப் பிறகும் விளங்காத்தனமாக அல்லது வலிந்து இதைப்பற்றிக் கதைப்பதன் அர்த்தமென்ன? அவசியமென்ன? இப்பொழுது இவர்கள் மீண்டும் இதைப்பற்றித் தவறாகப் பேச முற்படுவது ‘தலித்’ என்ற அடையாளத்தை முன்னிறுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் உரையாடல்களையும் குரல்களையும் நிராகரிக்கும் உள் நோக்கமுடையது இது என்றே படுகிறது.

சாதிய ஒடுக்குமுறையும் பிரச்சினைகளும் இருக்கும்வரையில் அது தொடர்பான விடயங்களும் பேசப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். அதற்கான சொற்களும்

மொழியும் புழங்கியே தீரும். இதை யேசுராசா மழுப்பி மறுக்கிறார். யேசுராசாவின் மனம் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதே சாதிய அடைப்படையிலானதுதான். இதை அவர் வெளியே மறுக்கலாம். தன்னுள்ளே மறுக்க முடியாது. உதாரணமாக புலிகளையும் பிரபாகரனையும் அவர் ஆதரித்ததும் ஆதரித்துக் கொண்டிருப்பதும் சாதியத்தின் அடிப்படையிலேயே. இதை அவரே என்னிடம் 1994ம் ஆண்டு நேரில் ஒரு உரையாடலின்போது தெரிவித்திருக்கிறார். (இதுபற்றி அவர் உரையாடலைத் தொடர்ந்தால் அதற்கான விளக்கத்தை முழுமையாகத் தரமுடியும்).

எவருக்கு எந்தப் பிரச்சினை பிரதான பிரச்சினையாக உள்ளதோ, எந்தப் பிரச்சினையினால் எவரொருவர் பாதிக்கப்படுகிறாரோ, அவமானப்படுத்தப்படுகிறாரோ, புறக்கணிக்கப்படுகிறாரோ, அந்தப் பிரச்சினையைத்தான் அவர்கள் தங்களுடைய பிரதான பிரச்சினையாக முன்னெடுப்பர். இதை ஏனையவர்கள் நிராகரிக்க முடியாது. பெண்கள் தங்களுடைய பிரச்சினைகளுக்காக தங்கள் நிலைப்பட்டுக் குரல் எழுப்புவதும் சாதிய ஒடுக்குமுறையைச் சந்திக்கின்ற மக்கள் அதன்பேரால் எதிர்ப்புப்போராட்டங்களை நடத்துவதும் இன ஒடுக்குமுறையினால் பாதிக்கப்படுவோர் அதற்கெதிராகத் திரள்வதும் அவரவரின் நியாயத்தின், தேவையின் அடிப்படையில்தான். இது இயல்பு. இதை எப்படிப் பிறர் நிராகரிக்க முடியும்? அப்படி நிராகரித்தால் அது இன்னொரு வகையான ஒடுக்குமுறையும் அதிகாரமுமேயாகும்.

தவிர, தலித் என்ற சொல் மஹாராஷ்டிராவிலிருந்தும் கன்னடத்திலிருந்தும் இலக்கியம் வழியாகத்தான் தமிழ்நாட்டிலும் இங்கும் தொடக்கத்தில் அறிமுகமாகியது. பின்னர் அது அரசியற் தளத்திலும் பிரயோக நிலைக்கு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி போதாமலிருக்கலாம். அதற்காக இதெல்லாம் இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. அதைவிட, தலித் என்ற சொல் இன்று தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தவிர்க்க முடியாத அளவுக்குப் பேசுபொருளாகி விட்டது. ஈழத்திலும்தான்.

இது போக, தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை போன்றன பொதுவெளியில் முன்பு இயங்கின; இன்று மறைந்துவிட்டன; அவற்றுக்கான தேவையும் இன்று அதிகமில்லை என்றும் யேசுராசா தீர்ப்புக்கூறிவிடுகிறார். இது, 'இனிப் பிரச்சினைகள் ஒன்றும் பெரிதாக இல்லை. எல்லாம் படிப்படியாகத் தீர்ந்து விடும்' என்று இலங்கை அரசாங்கம் சொல்வதற்கு ஒப்பானது.

இன்னும் சாதியக் கோயில்களும் சாதியச் சடங்குகளும் சாதிபார்க்கும் திருமணங்களும் சாதியின் அடிப்படையில் பதவி வழங்கல்களும் பதவி உயர்வுகளும் சாதிய அரசியலும் பச்சையாகவே உயிர்ப்பாகவே இருக்கும்போது இந்த அநீதிக்கான, பாகுபாட்டுக்கான, ஒடுக்குமுறைக்கான எதிர்ப்பியக்கங்களின் தேவை இல்லை என்று எப்படிக்கூற முடியும்? இதன் உள்நோக்கம்தான் என்ன? இது ஆதிக்க மனோபாவமேயன்றி, வேறொன்றுமில்லை.

2. மலையகத்தமிழர்கள் தொடர்பான விளக்கத்தில் தொடர்ந்தும் தவறிழைத்திருக்கிறார் யேசுராசா. அவரிடமிருந்து இதற்கு மேல் எதிர்பார்க்க முடியாது. யாழ்ப்பாணத் தமிழர் பலரால் அவர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டதையோ, மலையகத் தமிழ் மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பலரால் பயன் பெற்றதையோ எப்போதும் நான் ஏற்றுக்கொள்பவன் என ஒற்றை வரியில் இந்த விவகாரத்தைக் குறுக்கிச் சொல்லி, நாகுக்காக ஒரு சம்பந்தத்தை உண்டாக்கித் தந்திரோபாயத்தைச் செய்ய விளைகிறார். இது மிக மோசமானது. இதுவும் உண்மையை மறைக்கும் ஒரு செயல். இழைக்கப்பட்ட, இழைக்கப்படும் அநீதியை மழுப்பும் மூடிமறைக்கும் காரியம். "தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்பட வேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே ஒடுக்குமுறையைச் செய்யும் சிங்கள அரசியல் தலைமைகளின் கூற்றுக்கும் இதற்குமிடையில் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மலையத்தில் பிறந்து வளர்ந்த

லெனின் மதிவாணம் 'சமூக இலக்கியத்தளங்களில் படைப்புகளும் செயற்பாட்டாளர்களும்' என்ற நூலில் தன்னுடைய அனுபவத்தின் வழியாகத் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துகளை இங்கே முன்வைக்கிறேன். 'மலையகத்தில் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் துரைகளாகவும் சின்னத்துரைகளாகவும் தொழில்புரிந்துள்ளார்கள் என்ற போதிலும் அவர்களின் தொகை விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியதாகவே இருந்துள்ளது. அவ்வாறு தொழில்புரிந்தவர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்குமான தொடர்பு மிக மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்களே மலையகத்தவருடன் பொதுவான தொடர்புகளை வைத்திருந்தவர்கள். மலையக சமூகம் அறிந்த யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்கள் இருதரப்பட்டவர்கள். ஒன்று தங்களுடைய சுய முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்டவர்கள். இவர்களின் பார்வையில் மலைய சமூகம் மிக இழிவாகவே நோக்கப்பட்டது. இவர்கள் மலையக மாணவர்களைத் தமது வீட்டு வேலைகளுக்காகவும் இன்னும் இது போன்ற அடிமை வேலைகளுக்காகவுமே பயன்படுத்தினார்கள். இப்பிரிவினரே எண்ணிக்கையில் அதிகமானோராகக் காணப்பட்டனர். அதேசமயம் மலையகத்தில் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய யாழ்ப்பாண சமூகத்தவர்களில் இன்னொரு பிரிவினரும் காணப்பட்டனர். அவர்கள் ஜனநாயக முற்போக்கு மார்க்ஸீய சிந்தனையினால் கவரப்பெற்றவர்கள். (இந்தப்பட்டியலுக்குள் அடங்காத சில மனித நேயரும் இப்பிரிவில் அடங்குவர்) இவ்வணியினர் மக்களைக் கரிசனையுடன் நோக்கியதுடன் மலையத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். (பக்கம் 53, 54) இதை எப்படி மறுக்கப்போகிறார் யேசுராசா? இதில் கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு

முக்கியமான விசயமும் உண்டு. யேசுராசா கூறுகின்றமாதிரி, மலையகத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்த சிறிய எண்ணிக்கையானவர்கள் யாரெனில் ஜனநாயக முற்போக்கு மாக்ஸீய சிந்தனைத் தளத்தில் இயங்கியோரே. இவர்களின் அரசியலையும் அற நிலைப்பாடுகளையும் யேசுராசா என்றும் ஏற்றுக்கொண்டவரல்ல. இவர்கள் மலையகத்தில் மட்டுமல்ல ஒட்டு மொத்தமாகவே சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை மறுத்தவர்கள். மெய்யான விடுதலை விரும்பிகள்.

தவிர, யேசுராசாவின் நியாயத்தைப் பார்த்தால், ‘இலங்கை அரசாங்கம் சில பாரபட்சங்களைத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்குச் செய்திருக்கிறது. அதேவேளை அரசாங்கத்தினால் பல நன்மைகளும் விளைந்திருக்கின்றனதானே’ என்று சொல்வதற்கு ஒப்பானது. ஆனால், இப்படிச் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு யேசுராசா தயாரா? அல்லது அப்படிச்சொல்வோரின் கூற்றை அவர் மறுப்பதேன்? ஆகத் தனக்கொரு நியாயம். பிறருக்கொரு நியாயமா?

3. அண்மையில் இலக்கியப் பொதுவெளியில் உங்களுக்கும் கவிஞர் கருணாகரனுக்கும் இடையிலான முரண்கள் புலம்பெயர் இளைய தலைமுறை இலக்கியவாதிகளான எம்மை கவலை கொள்ள வைத்தது .இந்த முரண்களில் உங்கள் பக்கத்து விளக்கம் என்ன? என்ற கேள்வியைக் கோமகன் முன்வைத்திருக்கிறார். ஒரு பிரச்சினை தொடர்பாக ஒருதரப்பின் நியாயத்தை முன்வைப்பதற்கான களத்தை உருவாக்கிக் கொடுப்பதாகவே இந்தக் கேள்வி அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை தொடர்பாக அறியவும் ஆராயவும் வேண்டுமாக இருந்தால் இருதரப்பின் நியாயங்களுக்கும் இடமளிக்கும் வகையில் வேறு ஒரு விவாதக் களத்தையே திறந்திருக்க வேண்டும். அதுதான் முறை. ஒரு நேர்காணலில் இவ்வாறு ஒரு பக்கத்தின் நியாயத்தை மட்டும் கேட்பது நியாயமற்றது. எனினும் இந்தக் கேள்விக்கு யேசுராசா அளித்துள்ள பதிலில் உள்ள பொய்கள் தொடர்பாக சில விடயங்களைக் கூறியே ஆகவேண்டும்.

‘பொய்களையும் அவதூறுகளையும் நான் தொடர்ந்து விற்று வருவதாகவும், நாற்பது ஆண்டுகளில் பலரும் என்னை மறுத்து எழுதியுள்ளதாகவும், அவர்தான் தனது முகநூலில் முதலில் குறிப்பிட்டிருந்தார்; நான் அதற்குப் பதில் எழுதவேயில்லை’ என்கிறார் யேசுராசா.

முகநூலில் யேசுராசா தொடர்பாக நான் எழுதுவதற்குக் காரணத்தை உண்டாக்கியதே அவர்தான். அதற்குமுன் அவர் பல நண்பர்களுக்கு என்னைப் பற்றிய அவச்செய்திகளைத் தொடர்ந்து ஒரு பரப்புரையாகச் சொல்லிவந்தார். இதை

யுத்தத்தின் படிப்பினைகளும் டோராட்ட அனுபவங்களும் என்னுள் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை நான் பொதுவெளியில் பகிர்ந்ததையும் அதன் வழியான என்னுடைய நிலைப்பாடுகளையும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

அவர் மறுக்கவே முடியாது. (இப்பொழுது இன்னும் தீவிரமாக இந்தப் பரப்புரை நடக்கிறது. இந்த எதிர்வினை வரும்போது இன்னும் கூடுதலாக நடக்கும். தானே தொலைபேசி எடுத்து மணிக்கணக்காக இதைப்பற்றிக் கதைப்பார். அல்லது யாரையாவது தேடிச்சென்று தன்னுடைய நியாயப்படுத்தல்களையும் என்னைப் பற்றிய அவதூறுகளையும் தாராளமாகச் செய்வார். சில சந்தர்ப்பங்களில் மூக்கால் சிந்துவதும் உண்டு. என்னோடான பிரச்சினையின் பின்னர்தான் இப்படி அவர் செயற்படுகிறார் என்றில்லை. அதற்கு முன்பும் யாரெல்லாம் அவருடன் பிரச்சினைப்படுகிறார்களோ, அவர்களைப் பற்றிய அவதூறுகளையும் பொய்ப்பரப்புரைகளையும் குறைசொல்லல்களையும் தேடித்திரிந்து சொல்வது வழக்கம்). இது ஒரு பொய்நாடகம். கேவலமான விசயம்.

‘இப்படியெல்லாம் நீங்கள் சொல்வதாக இருந்தால் அதை நீங்கள் கருணாகரனிடமே நேரில் சொல்லிவிடுங்கள்’ எனச் சில நண்பர்கள் அவரிடமே முகத்துக்கு நேரே கூறியிருக்கிறார்கள். சிலர் மௌனமாகக் கேட்டுவிட்டு நகர்ந்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகும் அவர் தொடர்ந்தும் என்னைப்பற்றி எதிர்ப்பாகவே கதைத்து வந்தார். என்னை மட்டுமல்ல, தன்னுடைய நிலைப்பாட்டுக்கு மாறுதலான கருத்துகளை உடையோரைப் பற்றி ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எவ்வாறு நண்பர்களிடம் மணிக்கணக்காகப் பேசுவார் என யேசுராசாவுடன் பழகியவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். “இந்தபழக்கத்தைக் கைவிடுங்கள்” என்று நான் உட்படப் பலரும் அவரிடம் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் நட்புடன் சொல்லியிருக்கிறோம். மஹம். மனிதர் மாறவேயில்லை.

இதேவேளை இவ்வளவுக்கும் அவருக்கும் எனக்குமிடையில் தனிப்பட்ட ரீதியில் வேறு எந்தப் பிரச்சினையும் கிடையாது. வன்னி யுத்தத்தில் மீண்டு நாம் வந்திருந்த வேளை அவர் தன்னுடைய மனைவியுடன் நாமிருந்த மருத்துவமனைக்கு வந்து எம்மைப் பார்த்து, ஆறுதல் சொன்னது மட்டுமல்ல, உடைகள் உட்படச் சில பொருட்களோடு ஒரு தொகைப் பணத்தையும் உதவியாகத் தந்திருந்தார். அதற்குப் பிறகு அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்று பல தடவை உரையாடியிருக்கிறேன்.

ஆனால், யுத்தத்தின் படிப்பினைகளும் போராட்ட அனுபவங்களும் என்னுள் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை நான் பொதுவெளியில் பகிர்ந்ததையும் அதன் வழியான என்னுடைய நிலைப்பாடுகளையும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

யேசுராசா அடைந்த பாதிப்புகளை விட, அவர் சந்தித்த நெருக்கடிகளை விட, அவர் இந்தப் போராட்டத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை விட நானும் என்னையும் விடப் பலரும் பெரும் பாதிப்புகளைச் சந்தித்திருக்கிறோம். பங்களிப்புகளைச் செய்திருக்கிறோம்.

‘தன்னுடைய ஒரு புத்தகத்தைக் கூட இழக்கத் தயாராக இல்லாதவர் எப்படி பிறர் தங்கள் பிள்ளைகளைப் போராட்டத்துக்காக இழக்க வேண்டும் என்று விரும்ப முடியும்? பிறருடைய பிள்ளைகளின் உயிர் இழப்பைப் பற்றிப் பொருட்படுத்தாமல் எப்படிக் கதைக்கிறார். தான் கதைக்கின்ற அரசியலுக்கும் தேசியத்துக்கும் யேசுராசா செய்த, செய்யத் தயாராக இருக்கின்ற தியாகம் என்ன?’ என்று யேசுராசாவின் முன்னை நாள் நண்பர் ஒருவர் கேட்டதுதான் இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. இதைக்குறித்து அவரிடம் யாரும் கேள்வி எழுப்பினால் ‘நீங்கள் இப்பொழுது நிலைப்பாட்டை மாற்றி விட்டீர்கள். சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றமாதிரி அதிகாரத்துக்குப் பணிந்து போகிறீர்கள். நலன் சார்ந்து இயங்குகிறீர்கள். அரசாங்கத்தின் ஆளாகிவிட்டீர்கள்’ என்றெல்லாம் ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வார். அப்படித்தான் சொல்லியும் வருகிறார்.

இதுதான் என்னோடான பிரச்சினையும். இவ்வளவுக்கும் நான் அவரையோ பிறரையோ என்னுடைய நிலைப்பாட்டைத்தான் ஏற்கவேண்டும் என என்றும் வலியுறுத்தியதும் இல்லை. வற்புறுத்தியதும் இல்லை. ஆனால் அவரே சொல்கிறார் - அவரது அரசியல் நிலைப்பாடும் செயற்பாடுகளும் பலரைப்போலவே எனக்கும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது என. இதற்கு நான் எப்படிப் பொறுப்பாளியாக முடியும்? அவருக்கு அதிருப்தி வராத மாதிரி நான் சிந்திக்க வேண்டும், செயற்பட வேண்டும் என்று எப்படி அவர் எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் அப்படித்தான் அவர் கருதுகிறார். அதற்கு மாற்றாகச் சிந்தித்தால் எதிரியாகப் பார்க்கிறார். இந்த மனோபாவம்தான் இன்று தமிழ்ச்சூழலில் ஒரு நோயாக மேலோங்கியிருக்கிறது. இதைத்தான் அவர் பலரைப்போலவே எனக்கும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது என்று பலரை இணைத்துத் தன்னை நியாயப்படுத்த முனைகிறார்.

என்னுடைய அனுபவ வெளிப்பாடுகளை அவராலும்

அவரைப்போன்றவர்களாலும் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும். இந்த நியாயம் எப்படியிருக்கிறது? நான் என்னுடைய அனுபவத்திற்கும் அறிவிற்கும் படிப்பினைகளுக்கும் ஏற்றமாதிரி இருப்பதா? யேசுராசாவுக்கும் அவரைப்போன்றோருக்கும் ஏற்ப நடபுத்துக் கொண்டிருப்பதா? நான் கண்ணீர்நீர் உண்மைகளை நிராகரித்து விட்டு பிறருக்கு இசைவாக எப்படிப் பொய்யாக நடந்து கொள்ளமுடியும்? அதுதான் பிழைப்புவாதமாகும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மேலுமொன்றைச் சொல்ல வேண்டும். என்னுடைய அனுபவங்களுக்கும் அறிவுக்கும் முரணாக, சூழலில் ஓட்டத்துக்கு ஏற்ப, கேள்விகளும் விமர்சனமும் அற்ற முறையில் தமிழ்த்தேசிய வாய்ப்பாட்டை நானும் பாடியிருந்தால் இன்று என்னை நோக்கி எத்தகைய கண்டனங்களும் விமர்சனங்களும் குற்றச்சாட்டுகளும் வந்திருக்காது. பதிலாக நான் இன்னும் இன்னும் பாராட்டப்பட்டிருப்பேன். வசதி வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருப்பேன். உலகம் முழுவதிலும் சுற்றி வலமும் வந்திருப்பேன். என்னுடைய கப்பல் தமிழ்த்தேசியக் கடலில் அந்த மாதிரி ஓடியிருக்கும். ஆனால், படிப்பினைகள் தந்த பாடங்களையும் சுய சிந்தனையையும் நிராகரித்து விட்டு அடிக்கின்ற காற்றுக்கு ஏற்ப என்னால் இருக்க முடியவில்லை. இதுவே எனக்கெதிரான ஒரு நிலைக்கு அவரைத் தள்ளியது. அவரைப் போன்றவர்களையும் எனக்கெதிராகச் சிந்திப்பதற்குத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒன்றும் புதிய விசயமல்ல. கிறிஸ்துவைச் சிலுவையில் அறைந்ததும் சோக்கிரட்டிசுக்கு நஞ்சூட்டியதும் புருனையை உயிருடன் எரித்ததும் என்னைப்போன்றோரைப் புறமொதுக்குவதும் ஒரே மனநிலைச் செயற்பாடுகள்தான்.

சமகாலத்தில் தோற்கடிக்கப்படுவோரே எதிர்காலத்தில் ஒளியேற்றப்பட்டவர்களாக இருப்பது மனித வரலாறு.

மாற்றுக் கருத்தையும் மாற்று அபிப்பிராயத்தையும் எதிர்கொள்ளவும் அதற்குப் பொதுவெளியில் மறுப்பைத் தெரிவிக்கவும் விளக்கத்தைக் கோரவும் வேண்டுமே தவிர, புறம் சொல்லுவதும் ஒதுங்குவதும் ஒதுக்குவதும் நியாயமாகாது. அது நட்புக்கும் அழகல்ல. பொதுவெளிப் பண்பாட்டுக்கும் உரியதல்ல. எனவேதான் யேசுராசா முன்வைத்து வரும் கருத்துகள் தொடர்பாகவும் அவருடைய இந்த மாதிரியான கடந்த கால - நிகழ்காலச் செயற்பாடுகள் பற்றியும் அதற்கான பலருடைய எதிர்வினைகளை முன்வைப்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இது ஆதாரபூர்வமாக சாட்சியங்களை முன்வைத்து வெளிப்பாடு செய்யும் ஒரு விடயம். இதையே நான் பொதுவெளியில் துணிச்சலோடு பகிரங்கப்படுத்தினேன். இதில் எனக்குத் தயக்கமேதும் இல்லை.

ஆனால், என்னுடைய இந்த அறிவிப்பை அடுத்து, யேசுராசா அடைந்த பதற்றமும் இதற்காகச் சில நண்பர்களை அழைத்து குருநகரில் இருந்து நாச்சிமார்கோயிலடி, திருநெல்வேலி கேணியடிவரை மணிக்கணக்காக பலரிடம் அழுது தீர்த்ததும் ரகசியமல்ல. போதாக்குறைக்கு மின்னஞ்சல், முகப்புத்தக உள்பெட்டிகள் வழியாக பலரிடம் கெஞ்சிக் கேட்டிருப்பதாகவும் சிலர் தெரிவித்தனர். இதனால், சில நண்பர்கள் யேசுராசாவின் பங்களிப்பையும் அவருடைய மூப்பையும் கருத்திற்கொண்டு இதைத் தவிர்க்குமாறும் கொஞ்சம் தணிந்து கொள்ளும்படியும் என்னைக் கேட்டிருந்தனர். அவர்களுடைய கோரிக்கையை அடுத்து இந்த வெளிப்படுத்துகையை நான் தற்காலிகமாகக் கைவிட்டிருந்தேன். ஆனாலும் உள்ளே இப்படிக் கெஞ்சினாலும் பொதுவெளியில் யேசுராசா ஓயவில்லை. ஒரு புனிதப் போராளியைப் போலவும் போர்வீரனைப்போலவும் தோற்றம் காட்டினார். என்னுடைய கையைக் கட்டுப்படுத்திய நண்பர்கள் யேசுராசாவின் ஒற்றைப்படையான போரைக் கட்டுப்படுத்துவதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை.

தொடர்ந்து புறஞ்சொல்வதிலும் பூடகமாக என்னைத் தாக்கி எழுதுவதிலும் வலிந்து எதிர்வினைகளை ஆற்றுவதிலுமே யேசுராசா அக்கறையாக இருந்தார். இன்னும் அப்படித்தான் இருக்கிறார். மட்டுமல்ல மாற்றுக்கருத்துகளையும் மாற்றாளர்களையும் அவர் நிராகரிப்பதிலேயே முனைப்புக் காட்டியும் வருகிறார். இந்தப் பதிவை எழுதிக் கொண்டிருக்கும்போது 11.11.2015 ஒரு செய்தி வருகிறது. தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' நாவலை யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகம் செய்யும் நிகழ்வில் நானும் பேசுவதற்காக நிகழ்ச்சி

ஏற்பாட்டாளர்களினால் கேட்கப்பட்டிருந்தேன். இதுபற்றிய அறிவிப்புகள் பத்திரிகையிலும் வந்திருந்தது. ஆனால், அந்த நிகழ்வில் கருணாகரன் உரையாற்றுவதாக இருந்தால் தன்னால் அந்த நிகழ்வில் கலந்து கொள்ள முடியாது போகும் என்று யேசுராசா சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இதனையடுத்து ஏற்பாட்டாளர்கள் குழப்பமடைந்து என்ன செய்வதென்று தெரியாது தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் யேசுராசா-வினுடைய ஜனநாயக லட்சணம். இதுவே அவருடைய சகிப்புத்தன்மையின் அழகு. மாற்றுக்கருத்துக்கும் மாற்றாளர்களுக்கும் அவர் கொடுக்கின்ற மரியாதையும் மதிப்பும். பொதுவெளியில் அவர் இயங்கும் மாண்பு இதுவே. இந்த மாதிரியான எண்ணத்துக்கு என்ன பெயரைச் சொல்லி அழைப்பது? அழுத்தக்குறிகள், மேற்கோள்கள், அடைப்புக்குறிகள் என்று அடையாளங்களைச் செய்யும் திறமையை விட மனித நாகரிகத்தை உரிய முறையில் விளங்கிக்கொள்வதே சிறப்பு.

இதேவேளை இந்த மாதிரியான குறைபாடுகளுக்கு அப்பால், யேசுராசாவுக்கு மிக முக்கியமான ஒரு பங்களிப்பும் சிறப்பு அடையாளங்களும் உண்டு. அலை, கவிதை, தெரிதல், திசை என்ற இதழ்கள், பத்திரிகைகளின் வழியாகத் தன் வாழ்வில் பல முக்கியமான பணிகளைச் செய்திருக்கிறார். ஓவியர் மாற்குவின் ஓவியங்களைப் பொது வெளிக்குக் கொண்டு வருவதில் பெரும் பங்களிப்பாளராக இருந்திருக்கிறார். மரணத்துள் வாழ்வோம் தொடக்கம் பல தொகுப்பு நூல்களின் வருகைக்காகவும் இளைய தலைமுறையின் கலை, இலக்கிய நாட்டத்தை ஊக்கப்படுத்துவதிலும் தன் நேரத்தையும் உழைப்பையும் செலவிட்டிருக்கிறார். திரைப்பட ரசனை பற்றிய விழிப்புணர்வை ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தினரிடையே ஏற்படுத்தியவர். பொருளாதார ரீதியாக தன்னை மேம்படுத்துவதற்குரிய வாய்ப்புகள் இருந்தபோதும் அதைச்செய்யாமல் பதிலாக கலாச்சாரத்தளத்தில் இயங்கியவர். இது அவருடைய சிறப்படையாளங்கள். இவற்றை நான் மறுக்கவில்லை. மதிப்பளிக்கிறேன்.

ஆனால், இவற்றையெல்லாம் மதிப்பிற்கும் செய்யும் விதமாகவே அவர் தனிப்பட்ட ரீதியில் தனக்கு ஒவ்வாமல் போகும் விடயங்களையும் மனிதர்களையும் கீழறிக்கம் செய்யும் கீழ்மைப்பணியில் ஈடுபடுகிறார். இதுவே அவருடைய குறைபாடும் தவறும். இதுதான் அவருடைய சரிவு. இதுதான் அவருடைய பிரச்சினையே. அவருக்கும் பிறருக்குமிடையிலான ஒரு தொடர் பிரச்சினை கூட இதுதான். இதுதான் அவருடைய மாறாத உளச்சிக்கலும்.

